

"Așteaptă lucruri mari de la Dumnezeu și întreprinde lucruri
mari pentru Dumnezeu"

William Carey

Parsi
SPRE REDEȘTEPTARE
PERSONALĂ

*A fi umplut cu
Duhul Sfânt*

HELMUT HAUBEIL

Titlul în original: Schritte zur persönlichen Erweckung
TOP LIFE Wegweiser-Verlag GmbH, Viena
Casa de editură austriacă
Numărul editurii: 040 415
ISBN: 978-3-903 002-14-2

Prima ediție în limba română Mai 2016
Editura "Viață și Sănătate"
Traducere: Varinia Kövari, a ediției a 5-a în limba germană
Corectură: Florea Mihai

Concept: Simon Eitzenberger, www.desim.de
Fotografii: Henry Stober
Producător: Konrad Print & Medien, www.Konrad-Medien.de
Tipar: "Viață și Sănătate"

Autor și Contact:

© Copyright Helmut Haubeil
D-83043 Bad Aibling – Oberbayern/ Germania, Rosenheimer Str.49
E-Mail: helmut@haubeil.net
Telefon: 0049 (0)8061-4900 712
Limbi: Germană și Engleză

Traduceri

Se doresc și în alte limbi. Vă rugăm luați legătura, pentru a putea fi oferit ajutor. Traducerile se pot face din ediția în limba germană sau engleză. Au fost făcute deja traduceri în următoarele limbi: engleză, rusă, bulgară, daneză, cehă, maghiară, sârbă, franceză, română, croată, urdu-Pakistan.

O pagină de internet este în lucru. De aici va putea fi citită cartea în toate limbile sau downloadată sau trimisă la prietenii. www.Schritte-zur-persönlichen-Erweckung.info sau www.steps-to-personal-revival.info

La citatele biblice a fost folosită traducerea Cornilescu
Posibilități de comandă:
Viață și Sănătate
Str. Cernica nr. 101
077145 Pantelimon
jud. Ilfov – România
www.viataisanatate.ro
Telefon: 0040 (21)323-0020; 326-1750
Email pentru comenzi:

Preț și recomandări:

Broșurile pot fi obținute gratuit în orice cantitate. Multe mărturii au arătat că cel mai mare câștig este obținut atunci când "Pași spre redeșteptare personală" este studiată și apoi este parcursă cartea "40 de zile de devoționale și rugăciuni pentru pregătirea revenirii lui Isus" de Dennis Smith. Aceasta poate fi comandată la Editura Viață și Sănătate – pagina Mențiuni

40 DAY EXPERIENCE

Everything started with a seminar on "Steps to Personal Revival". At that time a desire grew within me to experience God in my daily life. Then I heard about the 40 days of prayer and worship. It was immediately clear to me – I wanted to experience this adventure. Actually, I didn't know what I was getting myself into. Finding a suitable prayer partner (which is part of the program) wasn't difficult. The challenge for me was to find time for each other every day for 40 days. As a nurse I have very irregular working hours. I hadn't even thought about that. Nonetheless, God blessed my decision from the very start. With longing I waited for those precious minutes of the day in which we could share with each other about the topic and plead for the Holy Ghost. We discovered that the prayers changed something in our lives. And we couldn't keep it to ourselves. With every opportunity that came we felt impressed to share something. It was important to me to motivate other people to have the same experience. The effect didn't fail to appear. Some church members were infected with our enthusiasm. Quickly new worship pairs got together. We looked forward to sharing every week what we had experienced. This "virus" was also caught by quite a few of our youth. The 40 Days ended much too quickly. We didn't want to and simply couldn't stop. So we continued our worship time with the book "Maranatha – The Lord is coming" by Ellen White. And God didn't make us wait for long. Still during the 40 days He gave us many wonderful answers to prayer. Someone, who we had prayed for during this time, came into contact with the church again after a long absence. We were so happy. The people around me became more important to me. My desire to share God's love with other people grew stronger. My life changed. Many of us got to know and understand each other better. Many take part in each others' lives and are there for each other. Fellowship has a completely new meaning. The 40 Days of prayer and worship by Dennis Smith was a great help to me. It is easier than it seems to find a prayer partner and to experience God. The people dear to us will thank us for it.

Hildegard Welker, Crailsheim Seventh-Day Adventist Church, is a nurse on the surgical ward. (slightly shortened)

Deutschland

Wertvoll leben

Im Kiesel 3

D- 73635 Rudersberg / Württ.

Tel. +49 (0) 71 83 / 3 09 98 47

www.wertvollleben.com

E-Mail: info@wertvollleben.com

Österreich

TOP LIFE Wegweiser-Verlag

Prager Str. 287

A-1210 Wien

Tel. +43 (0) 13199301-0

www.toplife-center.com

E-Mail: info@wegweiser-verlag.at

Österreich und Deutschland

AdventistBookCenter

Bogenhofen

A-4963 St.Peter/Hart bei Braunau/Inn

Tel. +43 (0) 2294000

www.adventistbookcenter.at

E-Mail: info@adventistbookcenter.at

Schweiz

Advent-Verlag Krattigen

Leissigenstr. 17

CH-3704 Krattigen

Tel. +41 33 654 1065, vormittags

Shop: www.av-buchshop.ch

E-Mail: info@adventverlag.ch

Pasi
SPRE REDEȘTEPTARE
PERSONALĂ

*A fi umplut cu
Duhul Sfânt*

HELMUT HAUBEIL

7

Introducere

PAȘI SPRE REDEȘTEPTARE SPIRITUALĂ

A fi umplut cu Duhul Sfânt

9

CAP. 1

DARUL PREȚIOS AL LUI ISUS

*Ce ne învață Isus despre Duhul Sfânt?**Cunoști mesajul lui Isus?**Ce face Duhul Sfânt pentru noi?**De ce avem nevoie de ajutor din afară pentru schimbarea caracterului?*

21

Cap. 2

CARE ESTE ESENȚA PROBLEMELOR NOASTRE?

*Există o cauză spirituală în spatele problemelor noastre?**Ne lipsește Duhul Sfânt?*

47

CAP. 3

PROBLEMELE NOASTRE SE POT REZOLVA - CUM?

*Cum putem crește încât să devenim creștini optimiști și puternici?**Cum umple Duhul Sfânt viața noastră?*

65

CAP. 4

LA CE SCHIMBĂRI NE PUTEM AȘTEPTA?

*Ce pierderi avem dacă nu ne rugăm pentru Duhul Sfânt?**Ce câștig avem printr-o viață în Duhul Sfânt?*

89

CAP. 5

CHEIA PENTRU PUNEREA ÎN PRACTICĂ

*Cum pot aplica și experimenta practic soluția lui Dumnezeu pentru mine?**Cum ne putem ruga în așa fel încât după rugăciune să avem certitudinea umplerii cu Duhul Sfânt?*

105

CAP. 6

CE EXPERIENȚE NE STAU ÎN FAȚĂ?

Experiența personală, cât și a unei comunități, a unei conferințe și a unei uniuni

117

Apendice

*Literatură la subiect**Noi experiențe în viața cu Duhul Sfânt*

UNSER HERR SELBST
HAT DAS GEBOT GEGEBEN:¹

LASST EUCH
BESTÄNDIG UND IMMER
WIEDER NEU
MIT GEIST ERFÜLLEN!²

¹ "The Lord himself has given the command: 'Be filled with the Spirit!' (Eph. 5,18) – [Das volle Zitat ist Seite 74/75.] E.G. White, *Mount of Blessing*, MB 20.3 (egwwritings.org)

² Erklärung vom Griechischen zu Eph. 5,18: Johannes Mager, *Auf den Spuren des Geistes*, (Lüneburg, 1999), Seite 100-101 – Diese Erklärungen sind ausführlich auf Seite 74/75 nachzulesen.

INTRODUCERE

PAȘI SPRE REDEȘTEPTARE PERSONALĂ

A fi umplut de Duhul Sfânt

*Care a fost motivul pentru care m-am
ocupat din nou și cu seriozitate de problema
"vieții în Duhul Sfânt"?*

Există o cauză de natură spirituală în spatele problemelor noastre?

La 14. August 2011, când mă aflu în Kandergrund/ în apropierea Bernei, mi-a devenit deodată clară problema care mă obseda. Recunoscusem o cauză spirituală, de ce pierdeam o parte a tinerilor noștri. Am fost foarte afectat. Mă gândeam la copiii și nepoții mei. De atunci m-a preocupat aceasta foarte mult.

Acum am convingerea, că aceeași cauză spirituală stă în spatele multora din problemele noastre, fie personale, fie ale comunității, fie ale bisericii. Aceasta constă tocmai în lipsa Duhului Sfânt.

Dacă aceasta este cauza, ar trebui să facem totul pentru a o înlătura cu convingerea certă că neîmplinirile prezente vor fi diminuate până la dispariție.

Ce spun alții despre această lipsă?

- ▶ **EMIL BRUNNER:** *“Teolog evanghelic reformat scria că Duhul Sfânt –a fost întotdeauna mai mult sau mai puțin copilul vitreg al teologiei.”¹*
- ▶ **D. MARTIN LLOYD-JONES:** *“Dacă am voie să-mi exprim părerea, într-un mod personal, atunci nici un obiectiv al credinței biblice nu a fost atât de neglijat, în trecut și în prezent, ca Duhul Sfânt. ... Sunt sigur că aici avem de-a face cu cauza pentru slăbiciunea credinței evanghelice.”²*
- ▶ **LEROY E. FROOM:** *“Sunt convins că (lipsa Duhului Sfânt) este cea mai gravă problemă a noastră.”³*
- ▶ **DWIGHT NELSON:** *Biserica noastră a elaborat până la epuizare forme, planuri și programe demne de admirat, însă dacă nu ne recunoaștem în sfârșit **falimentul nostru spiritual** [lipsa Duhului Sfânt], care a cuprins pe prea mulți dintre noi, predicatorii și responsabili din conducere, nu vom ieși niciodată din viața noastră creștină de tip pro-forma.”⁴*

Mai întâi dorim să dăm curs unor sfaturi date de Domnul Isus referitoare la Duhul Sfânt.

CAPITOLUL 1

DARUL PREȚIOS AL LUI ISUS

CE NE ÎNVAȚĂ ISUS DESPRE DUHUL SFÂNT?

*Cunoști mesajul lui Isus?
Ce face pentru noi Duhul Sfânt?*

*De ce avem nevoie de ajutor din afară pentru
schimbarea caracterului?*

Înapoi la “dragostea dintâi”: O soră scria: “Prietenă mea și cu mine studiem cartea “40 de zile- Devoționale și Rugăciuni în vederea pregătirii pentru revenirea lui Isus” pentru a treia oară, alternativ cu broșura “Pași spre Redeșteptare spirituală”. Înainte de a descoperi aceste materiale, viețile noastre, de credință și de rugăciune, nu mai erau ceea ce fuseseră la început. **Tânjeam după a regăsi din nou această “dragoste dintâi”.** Am găsit-o! Îi mulțumim din tot sufletul lui Dumnezeu pentru aceasta. Este atât de minunat cum Dumnezeul nostru iubitor răspunde la rugăciuni și cum ne lasă să recunoaștem cum Duhul Său este la lucru – în noi și în alți oameni pentru care ne rugăm”. M.S.

Isus ne marchează profund: O altă persoană scria referitor la această broșură: ..., că a devenit pentru mine, în viața mea, o binecuvântare mare și mult

¹ Johannes Mager, *Auf den Spuren des Geistes, Lüneburg, 1999, coperta*
² D.Martin Lloyd-Jones, *Împuțernicire*, Telos-Taschenbuch Nr.385, Marburg, 1984, p.72
³ LeRoy E. Froom, *The Coming of the Comforter*, Hagerstown, 1949, p.94
⁴ *Missionsbrief nr.34*, editată de Helmut Haubeil [Bad Aibling, 2011], p.3

așteptată. Ca și în cazul multor altora dintre frații/surorile de credință a fost și cazul meu și al unei surori din comunitatea noastră, și anume că ne lipsea mereu ceva în viața noastră de credință și în cele din urmă am putut afla cum am acceptat ca Isus să lucreze în noi și a început să ne schimbe. El încă o mai face și pas cu pas ne atrage tot mai aproape de El". S.K.

Ucenicii lui Isus se întrebau: Cum poate Isus să exercite o influență atât de mare? Are aceasta ceva de-a face cu rugăciunile lui? Astfel ei îl roagă: *"Doamne, învață-ne să ne rugăm."* Și Isus răspunde rugăminții lor.

Cursul despre rugăciune din Luca 11:1-13 are trei părți: Tatăl nostru, parabola prietenului rugător, și ca punct culminant rugăciunea continuă pentru Duhul Sfânt.

În parabolă (versetele 5-8) un om primește o vizită noaptea târziu și nu are nimic ce să-i pună înainte. În nevoia lui, merge imediat la vecinul său. El îi explică: **"nu am nimic"** și îl roagă să-i dea niște pâine. El îl roagă insistent și nu renunță până primește pâinea. Acum are pâine – pâinea vieții- pentru el și pentru vizitatorul său. El are acum pentru sine și este capabil să dea și mai departe.

Acum leagă Isus parabola aceasta (problema: nu am nimic) de rugăciunea pentru Duhul Sfânt în timp ce zice: *"De aceea vă spun: cereți și vi se va da."* (Luca 11,9 trad."Vestea Bună" în limba germană) Apoi urmează:

O chemare unică din partea lui Isus: De aceea cereți/rugați-vă pentru Duhul Sfânt

În acest text biblic, Domnul nostru Isus, ne cere să ne rugăm pentru Duhul Sfânt. Nu cunosc un alt text, din Biblie, în care Isus ne pune ceva pe suflet într-un mod așa de iubitor și pătrunzător. Acest pasaj este din discursul Său despre rugăciune în versetele 9-13 (traducerea Luther în limba germană). Cuvintele care exprimă dreptul și obligația noastră le-am marcat, pentru ca subiectul să fie ușor recunoscut:

*"De aceea și Eu vă spun: **Cereți**, și vi se va da: **căutați**, și veți găsi; **bateți** și vi se va deschide. Fiindcă oricine **cere**, **capătă**; cine **caută** găsește; și celui ce **bate** I se va deschide. Cine este tatăl acela dintre voi, care, dacă-i cere fiul său pâine, să-i dea o piatră? <Aceasta este de neconceput> Ori, dacă **cere** un pește, să-i dea un șarpe în loc de pește? <Aceasta este de neconceput> Sau, dacă **cere** un ou, să-i dea o scorpie? <Aceasta este de neconceput> Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați lucruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer.*

Isus folosește, în acest scurt paragraf, de șase ori verbul: a cere; apoi înlocuiește pe "a cere" și îl întărește de două ori cu "a căuta" – o faptă activă - și de alte două ori cu "a bate" - de asemenea o acțiune.

Nu ne arată El prin aceasta foarte clar că, pentru a fi umpluți cu Duhul Sfânt, trebuie să întreprindem ceva? Ultimul "a cere" este în limba greacă la forma progresivă. Aceasta înseamnă că nu este vorba de a cere doar odată, ci de a rămâne continuu în rugăciune/cerere. Isus face aici cererea nu doar urgentă, ci El așteaptă ca noi să o facem mereu/neîncetat. Cu siguranță că prin invitația aceasta fermă dorește să ne trezească nevoia după Duhul Sfânt.

În cartea *Parabolele Domnului Hristos* stă scris privitor la aceasta: "Dumnezeu nu spune: Cereți o dată și vi se va da. El invită să cerem, să stăruim neobosit în rugăciune. Cererea stăruitoare aduce pe cel ce cere într-o atitudine mult mai serioasă, mai plină de zel, și face să crească dorința de a primi lucrurile pentru care se roagă." ¹

Isus prezintă apoi trei parabole care arată clar că faptele prezentate sunt de neimaginat chiar și pentru părinți pământești, păcătoși. Prin aceasta El dorește să ne arate că Tatăl nostru din ceruri ne dă cu generozitate Duhul Sfânt, dacă I-L cerem. Isus dorește să ne ofere toată asigurarea că vom primi Duhul Sfânt dacă ne rugăm cu credință. Prin această făgăduință, ca și prin altele, putem să ne rugăm prin credință și să știm că am și primit pentru ce ne-am rugat. (1Ioan5,14.15; mai îndeaproape cu privire la aceasta în capitolul 5)

Această invitație a lui Isus, cu totul specială, ne arată faptul că dacă nu ne rugăm mereu pentru umplerea cu Duhul Sfânt viața noastră va fi searbădă, săracă, mecanică. El ne atenționează clar că prezența Duhului Sfânt este vitală. El dorește ca prin aceasta să primim continuu bogatele binecuvântări ale Duhului Sfânt.

Această parte a discursului Său despre rugăciune este un proces unic. Duhul Sfânt este un dar prețios a lui Dumnezeu, este cadoul care aduce cu sine toate celelalte câștiguri. Acest dar este coroana oferită de Isus pentru ucenicii Săi și o dovadă evidentă a dragostei Sale. Cred că este ușor de înțeles faptul că un dar atât de valoros nu-ți "pică din cer". Dacă îmi permiteți mă voi exprima mai clar: Duhul Sfânt nu se vinde la ofertă. El este dat aceluia care își consacră viața lui Isus; este dat aceluia care trăiesc o viață de continuă consacrare. (Ioan 15,4.5) Consacrarea găsește expresie în următoarele:

¹ E.G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p.145.3, *Christi Gleichnisse*, p.108 <Christ Object Lessons, 145.3, egwwritings.org

- ▶ o nevoie după Dumnezeu (*“dacă însetează cineva”* – Ioan 7,37)
- ▶ încredere în Dumnezeu (*“cine crede în Mine, ... cum zice Scriptura”* – Ioan 7,38)
- ▶ consacrare totală ca urmare a încrederii lor în Dumnezeu (*“puneți-vă întreaga voastră viață la dispoziția lui Dumnezeu”* – Rom.12,1 după traducerea Vestea Bună în limba germană)
- ▶ a-l urma lui Dumnezeu în totul (*“celor ce ascultă de El”* – Fapte 5,32)
- ▶ cei care renunță la calea lor, merg pe calea lui Dumnezeu și mărturisesc aceasta după voia lui Dumnezeu. (*“întoarceți-vă acum și lăsați-vă botezați”* – Fapte 2.38 după traducerea Vestea Bună în limba germană)
- ▶ să nu ai gânduri nedrepte (*“Dacă aș fi cugetat lucruri nelegiuite, nu m-ar fi ascultat Domnul”* – Ps.66.18)
- ▶ recunoașterea și mărturisirea mării noastre nevoi (*“nu am nimic”* – Luca 11,6)
- ▶ rugăciunea neîntreruptă pentru Duhul Sfânt (Luca 11,9-13)

Nu vedem noi oare deslușit, în așteptările pe care le are Dumnezeu cu privire la noi, cât de prețios este acest dar? Dacă cugetăm la toate aceste condiții, atunci vom constata probabil o lipsă la noi. De aceea eu mi-am făcut un obicei din a mă ruga zilnic pentru a dori Duhul Sfânt și anume în relație cu textul din Ioan 6.37 (după traducerea Vestea Bună în limba germană) *“cui îi este sete, să vină la Mine și să bea.”*²

Putem să ne rugăm: “Doamne Isuse, accept, cu întreaga mea ființă, condițiile în vederea primirii Duhului Sfânt. Te rog din inimă ca să le îmiplinești acum – pentru astăzi – în mine.” Dumnezeu nostru minunat ne este alături chiar și la îndeplinirea condițiilor.

² Este foarte prețioasă rugăciunea cu făgăduințe. Cine dorește să se orienteze mai îndeaproape cu privire la această temă, să citească de repetate ori capitolul 5

Duhul Sfânt este izvorul unei vieți împlinite

Ce spune Isus Însuși despre motivul pentru care a venit aici, pe acest pământ? El declară:

“Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug.” Ioan 10.10

Isus dorește ca noi să primim această viață nouă deja acum și, ca după revenirea Sa, să o putem continua în dimensiuni cu totul noi, ca viață veșnică în Împărăția lui Dumnezeu.

Și El ne arată că izvorul acestei vieți împlinite este Duhul Sfânt: *“<Dacă însetează cineva, să vină la Mine, și să bea. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.> Spunea cuvintele acestea despre Duhul.”* Ioan 7.37-39.

Nu este aceasta o ilustrare potrivită pentru viața din belșug: râuri de apă vie?

Ne-a dat Isus un exemplu corespunzător aici pe pământ?

Știm că Isus a fost conceput prin Duhul Sfânt în Maria, mama Sa. (Mat.1.18) Știm că după botezul Său s-a rugat și *“Duhul Sfânt s-a pogorât peste El în chip trupesc, ca un porumbel.”* (Luca 3,22) A fost și pentru El necesar și important, în aceste condiții, să primească zilnic Duhul Sfânt? Citez pe E.G.White:

*“Dimineață de dimineață avea Isus contact cu Tatăl Lui din ceruri. El primea zilnic de la El un nou botez (umplere) cu Duhul Sfânt.”*³

În cartea *Faptele Apostolilor* stă scris: *“Lucrătorul consacrat are o minunată mângâiere, știind că până și Domnul Hristos, în timpul vieții Sale pe pământ, a căutat zilnic pe Tatăl Său pentru a primi noi și proaspete măsuri de har, de care avea nevoie;”*⁴

Isus ne-a dat într-adevăr un exemplu corespunzător. Trebuie să ne întrebăm: Dacă Isus avea nevoie zilnic din nou de Duhul Sfânt, nu avem noi, tu și eu, mult mai mare nevoie de Duhul Sfânt?

Apostolul Pavel a înțeles pe deplin cererea lui Isus. El confirmă bisericii din Efes în capitolul 1,13, că fuseseră sigilați cu Duhul Sfânt când au devenit credincioși. În capitolul 3,16.17 îi îndeamnă pe efeseni să devină puternici în Duhul. În cap. 4,30 îi îndeamnă: *“să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu”*. În cap. 5,18 le poruncește efesenilor, ca apostol împuternicit, și astfel

³ *Signs of the Times*, Nov.21, 1895, paragraful 3

⁴ E.G. White, *Faptele Apostolilor*, p.56.1, *Das Wirken der Apostel*, p.57 / *The Acts of the Apostles*, p.56.57

și nouă: *“Fiți plini de Duhul”* sau *“lăsați-vă umpluți mereu de Duhul Sfânt și reânnoiți neâncetat acest proces.”*⁵ Vedem că avem nevoie, de regulă zilnic, de înprospătarea aceasta, chiar dacă am primit Duhul Sfânt la nașterea noastră din nou. Pentru viața spirituală și creșterea unui creștin este important să fie umplut zilnic cu Duhul Sfânt.

În instrucțiunile de studiu ale Bibliei (în limba germană) referitor la textul din Efes. 5,18 stă scris: *“Ce înseamnă să fii botezat cu Duhul Sfânt?”* Isus Însuși a explicat aceasta printr-o expresie cu același înțeles. Ești botezat cu Duhul Sfânt (Fapte 1,5) atunci când Duhul Sfânt s-a coborât peste tine (versetul 8). Să fii botezat înseamnă să fii cufundat cu totul în ceva – în mod normal în apă. Aceasta implică întreaga persoană. Botezul cu Duhul Sfânt înseamnă să vii cu totul sub influența Duhului Sfânt, să fii cu totul umplut de El. Aceasta nu este o experiență unică, ci ceva ce trebuie să se repete tot mereu, după cum clarifică apostolul Pavel în Efes. 5,18 prin forma grecească a verbului <a umple>.”⁶

Cuvintele de rămas bun ale lui Isus și Duhul Sfânt

Isus a dorit să le împărtășească bucurie și speranță în cuvintele Lui de rămas bun, prin faptul că le-a spus că în locul Lui vine Duhul Sfânt. Isus le spune ceva foarte surprinzător ucenicilor în Ioan 16,7:

“Totuși, vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc; căci dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite.”

O soluție nouă, avantajoasă

Isus le spune ucenicilor ceva uimitor: *“Vă este de folos să Mă duc.”* Aceasta înseamnă că noua soluție, respective că este cu noi prin intermediul Duhului Sfânt, oferă un avantaj față de prezența Sa personală. În acest fel nu este limitat, ci poate fi la fiecare, indiferent unde tocmai se află.

⁵ ed. Werner E. Lange, *Unser größtes Bedürfnis*, Lüneburg, 2011, p.42

⁶ Studienanleitung zur Bibel der Kirche der Siebenten-Tags-Adventisten, Standardausgabe, 17.07.2014

Profesoara și elevii experimentează puterea lui Dumnezeu

Când în urmă cu circa un an a fost împărțită broșura „Pași spre redeșteptare personală” de H. Haubeil în comunitatea mea, am citit-o într-un timp foarte scurt. Deja pe parcursul cititului am făcut mai multe experiențe cu Dumnezeu decât oricând mai înainte și aceasta m-a fascinat și m-a încurajat.

În appendicele broșurii am găsit următorul sfat:

„O cercetare pedagogică a arătat că, pentru a înțelege în profunzime așa o temă hotărâtoare pentru viața noastră, este necesar ca să citim sau să ascultăm de șase până la zece ori materialul.”

Cuvintele încurajatoare nu mi-au mai dat pace :

Fă încercarea cel puțin odată. Rezultatul te va convinge.”

Aceasta am dorit să experimentez și deja la a treia parcurgere m-a cuprins o mare iubire pentru Mântuitorul nostru, după care am tânjit o viață întreagă. Am citit broșura de șase ori consecutiv în decurs de două luni și rezultatul s-a meritat.

A fost de parcă aș fi putut să simt cum ar fi dacă Isus ni s-ar apropia și noi am putea privi în ochii Lui curați, plini de har și iubitori. Această bucurie pentru Mântuitorul nostru nu am vrut să o mai scap din acel moment.

La trezire dimineața tănjeam deja după altarul de dimineață pentru a experimenta în sfârșit iar comuniunea cu Dumnezeu și pe parcursul zilei mă rugam în taină, ca Duhul Sfânt să-mi sprijinească gândurile în conversații, în exemplu, în predare și comunicare.

Ca unui copil flămând după atenție îmi dăruia Dumnezeu puterea și înțelepciunea de a acționa.

Zilele de lucru sunt de atunci încoace umplute de prezența Creatorului. El mă ajută efectiv în rutina zilnică. De atunci mă rog zilnic dimineața și pe parcurs pentru umplerea cu Duhul Sfânt. Este ca și cum aș fi ajuns mai aproape de cer și aș fi gustat ce frumos va fi acolo.

În timp ce citeam broșura mi-a venit gândul, că și elevii de la școală ar trebui să ia parte la această experiență. Eu predau elevilor de 10-15 ani la școala adventistă privată : Elia, din Vorarlberg, în Lustenau (Austria). Astfel mă rugam pentru ocazii călăuzite. Una din cele mai frumoase experiențe ale mele, despre cum poate Duhul Sfânt lucra la inimile tinere, a urmat scurt timp după aceea.

Un bătaș de 13 ani și Duhul Sfânt

Întâmplarea începuse *un an înainte de a cunoaște broșura despre Duhul Sfânt*. Un elev nou venise în școala noastră și în timp de doar câteva zile oaza noastră pașnică fusese transformată într-o casă de bătaie. Băiatul avea pe atunci 13 ani, cel mai mare dintre toți copiii și ca atare puternic. Multe din câte fuseseră realizate pe parcursul anului școlar și aduseseră roade frumoase, păreau să fi dispărut dintr-o lovitură.

Să îl lăsăm să descrie chiar el : „Când venisem la școala mea actuală nu știam ce urma să mă aștepte acolo. În a doua mea zi m-am lăsat provocat, mi-am pierdut cumpătul și m-am luat la bătaie cu unul din colegii mei. L-am lovit, deși era cu mult mai slab decât mine, l-am certat și am vrut să nu-mi mai apară niciodată în fața ochilor.

Mai târziu mi-am recunoscut toate greșelile mele și mi-am cerut iertare, așa cum fusese cazul întotdeauna până atunci. După aceea am avut o discuție cu directoarea. În următoarele luni a început un proces în mine. Ca și fiu de pastor era uimitor cum acest proces a început de abia atunci. Am început să petrec mai mult timp cu Isus.”

Crezusem că acest tânăr are nevoie de atenție specială. El era responsabil de eșecurile sale, îi părea rău și încerca din nou, însă nu reușea pe termen lung prin propria putere. La început de abia dacă trecea o zi, în care să nu fie implicat într-o bătaie, însă încetul cu încetul situația se îmbunătățea.

După șase luni spunea că trebuie să fi fost rugăciunile cele care îl aduseseră mai aproape de Dumnezeu. Între timp se ruga și el în fiecare dimineață pentru putere. Accesele de furie și bătăile au devenit mai rare.

Trecuseră 11 luni de când era la noi și se puteau observa mai multe îmbunătățiri. Însă mânia lui, accesele de înjurături, pumnii lui nu erau încă sub control permanent. Era ceva cu totul firesc – el încerca prin propria putere și cu rațiunea să biruiască și aceasta îi reușea uneori mai bine, alteori deloc. *Rugăciunile noastre au produs ceva, dar atitudinea încă nu corespundea și puterea înnoitoare a Duhului ne lipsea.*

Cui îi era de folos să-ți recunoști greșeala, să încerci să-ți îmblânzești mânia, dar în următorul moment să lovești iar ? Când am recunoscut că ajunsese la limita înțelepciunii mele, mi-a căzut în mână broșura mai sus amintită. A sosit exact la momentul potrivit. Atunci am observat ce ne lipsea. Era puterea Duhului Sfânt. Încă nici nu îl rugasem să ne ajute !

Deoarece eu însumi eram pătrunsă de mesajul broșurii <Pași spre redeșteptare personală>, mi-am luat curaj să-l întreb pe băiat dacă el se rugase vreodată pentru Duhul Sfânt. Nu – nu o făcuse. Atunci am încercat să-i fac poftă

să citească broșura. De primit nu o primise încă. Trebuia să și-o dorească cu adevărat. Curând m-a rugat să i-o dau.

Acestea sunt propriile lui cuvinte : “În noiembrie 2012 profesoara mea îmi dăduse broșura “Pași spre redeșteptare spirituală”. Am început foarte zelos să o citesc. Atunci nu-mi era cunoscută încă lucrarea Duhului Sfânt cu adevărat.”

Într-o singură zi “înghițise” aproape complet primele două capitole iar când o terminase de citit, m-a întrebat la a câta oară eram eu cu cititul broșurii. El începuse deja a doua oară să o citească și urma să facă exact așa cum scrie în ea : să o citească de 6-10 ori.

De atunci s-au schimbat multe. ... Începând cu decembrie 2012 nu a mai avut loc nici o bătaie – nu-mi venea să cred. Băieții pe care îi bătea zilnic au devenit prietenii lui și sunt foarte uniți.

A devenit cu totul altul – politicos și le vine celorlalți în întâmpinare, iar în ființa lui agitată a intrat o anumită liniște. Dumnezeu lucrează, și acest lucru poate fi confirmat de colegii lui. El îl lasă pe Dumnezeu să lucreze la inima lui. Roadele pot fi simțite - în fiecare zi. Spre slava lui Dumnezeu doresc să amintesc, că băiatul s-a botezat în luna iunie 2013. Dacă nu a fost acesta Duhul Sfânt...

Am crezut tot timpul că mă pot descurca suveran cu un copil și-l pot conduce la a recunoaște el însuși o situație. Răbdarea, afecțiunea și conversațiile fără sfârșit au ajutat, dar nu au funcționat pe termen lung. Aici a trebuit să intervină Dumnezeu și m-a învățat că Duhul Său este acela care face și imposibilul posibil.

Dacă acest băiat va fi într-o zi în ceruri voi ști că Dumnezeu a pus totul la cale. Când am ajuns la limita înțelepciunii mele și am înțeles în sfârșit că nu eu sunt cea care poate să-l conducă, atunci Dumnezeu a început să lucreze radical la inima băiatului. Prind curaj să văd că la Dumnezeu nu există cazuri fără speranță. C.P.

Rugăciune : Tată din ceruri, îți mulțumesc pentru invitația insistentă a lui Isus de a mă ruga pentru Duhul Sfânt. Îmi pare rău pentru pierderile pricinuite din lipsa Duhului Sfânt. Am nevoie de asistența dumnezeiască pentru ca Isus să poată deveni mai mare în viața mea. Nu există domeniu în viața mea în care să nu am nevoie de ajutorul Său. Mulțumesc că Duhul Sfânt îmi poate schimba caracterul și vrea să mă facă potrivit pentru împărăția lui Dumnezeu. Mă predau Ție cu tot ce sunt și am. Îți mulțumesc pentru că mă primești și mă binecuvântezi. Ajută-mă să cresc în cunoștința despre Duhul Sfânt. Amin.

CARE ESTE ESENȚA PROBLEMELOR NOASTRE?

*Există o cauză de natură spirituală ?
Este lipsa Duhului Sfânt?*

CAUZE ALE LIPSEI

Răspunsul Bibliei este: *“Nu aveți, pentru că nu cereți. Sau cereți, și nu căpătați, pentru că cereți rău [după îndemnurile firii pământești, Rom.8:5-7].”* Iacov 4:2 u.p.-3]

Domnul nostru Isus ne-a cerut plin de iubire și insistent, să ne rugăm pentru Duhul Sfânt. (Luca 11,9-13) Constatăm că ar trebui să facem aceasta în continuu. În capitolul 3 ne vom ocupa mai amănunțit cu această temă.

*“Sunt mulți care ... vorbesc despre Hristos și despre Duhul Sfânt și, cu toate acestea, n-au nici un folos. Ei nu-și supun sufletul pentru a fi îndrumat și călăuzit de puterile cerești. ”.*⁷

Noi ne rugăm de un timp pentru redeșteptare. Acest lucru este foarte prețios. Ellen White spunea: *“Umplerea cu Duhul Sfânt este ceea ce biserica*

⁷ E.G.White, Hristos Lunima Lumii, p. 672.1, *Der Eine*, Hamburg, 1977, p.405/ *The Desire of Ages*, p. 672.1 (egwwritings.org)

are nevoie astăzi.”⁸ “De ce nu flămânzim și nu însetăm după darul Duhului, întrucât acesta este mijlocul prin care urmează să primim putere? De ce nu vorbim despre El, nu ne rugăm pentru El, nu predicăm despre El?”⁹

Însă nu este vorba doar de a ne ruga pentru o redeșteptare, “ci –cum spune Mark Finley- și de a pune în valoare elementele practice ale unei redeșteptări.”¹⁰ Îmi dai voie să te invit să mergi împreună cu mine pașii spre o redeșteptare personală? Aceasta va conduce pe mulți la o viață mai plină de putere și împlinire.

Pentru aceasta vom analiza mai întâi problema. Dorim să o facem temeinic, altfel există pericolul să nu considerăm schimbarea nici importantă, nici necesară și nici prețioasă. Apoi vom cerceta soluția lui Dumnezeu, care ne oferă o binecuvântare fără egal prin valorificarea sa în practica vieții de credință.

Lucrarea fără ajutorul Duhului Sfânt nu ar însemna automat că ne lipsesc unele rezultate. Au existat și există planuri și programe foarte bune întocmite de noi. În mod sigur Dumnezeu a binecuvântat și intervenția noastră omească, însă, cu cât ar putea fi mai mari rezultatele și mai bună situația dacă am trăi în deplinătatea Duhului Sfânt, știe doar Domnul.

În aceste condiții am fi eliminat stagnarea și am fi înaintat pe calea viitorului într-un ritm trepidant, așa cum a formulat Henry T. Blackaby :

*“El [Dumnezeu] ar realiza în șase luni mai mult cu un popor, care îi este dedicat, decât am realiza noi fără El în 60 de ani.”*¹¹

Este vorba despre a merge întotdeauna numai sub conducerea lui Dumnezeu și rezultatele vor fi, fără excepție, finalizate pozitiv.

⁸ Manuscript Releases, vol.7 [www.egwwritings.org], p.22

⁹ E.G. White, Mărturii, vol.8, p.22.1, *Testimonies for the Church*, vol.8 [www.egwwritings.org], p.22

¹⁰ Mark Finley, *Belebe uns neu*, Lüneburg, 2011, p.25.

¹¹ Henry T. Blackaby, *Den Willen Gottes erkennen und tun*, (Kassel, 2002), p.31

TREI GRUPE DE OAMENI ȘI RELAȚIA LOR PERSONALĂ CU DUMNEZEU

Cuvântul lui Dumnezeu face deosebire între trei grupe de oameni, din punct de vedere al relației lor personale cu Dumnezeu. În cadrul fiecărei grupe există multe manifestări individuale legate de educație, caracter, vârstă, pregătire, ș.a.m.d. Însă, cu toate diferențele, sunt doar trei atitudini posibile față de Dumnezeu:

- ▶ nici o relație - Biblia numește aceasta **omul natural**;
- ▶ o relație veritabilă, plină- Biblia îl numește pe acest om **duhovnicesc**;
- ▶ o relație împărțită sau aparentă - Biblia îl descrie pe acest om ca și **firesc/lumesc**

Denumirile de *natural*, *duhovnicesc*, *firesc* din punctul de vedere al Bibliei, nu sunt niște evaluări ci descriu doar relația personală a unui om cu Isus Hristos pornind de la nivelul spiritual pe care individul l-a adoptat.

Cele trei grupe sunt descrise în 1 Cor.2 :14-16 și 1 Cor.3:1-3.

Ne vom ocupa acum doar tangențial de omul natural. El trăiește în lume. O privire scurtă asupra celor două grupe din biserică ne ajută să recunoaștem unde se ascunde în principal problema. Și cel mai important lucru este ca eu să recunosc din care grupă fac parte. Astfel studiul nostru este și un ajutor pentru autodiagnoză. Dorim să ne cercetăm viața noastră proprie și nu cea a altora.

Care este criteriul pentru încadrarea într-o grupă sau cealaltă ? Vom constata la toate cele trei grupe, că încadrarea se realizează pe baza relației lor personale cu Duhul Sfânt.

Om natural

“Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie ; și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuiesc judecate duhovnicește.” (1Cor.2,14)

Om natural nu are nici o relație cu Duhul Sfânt. El trăiește în lume și nu își pune deloc sau aproape deloc întrebări cu privire la Dumnezeu.

Oameni Duhovnicești și firești sunt în Biserică

Cele două grupe ne sunt prezentate mai ales în 1Cor.2 și 3, ca și în Romani 8 și în Galateni 5. Dorim să notăm faptul că la ambele grupe **criteriul este relația față de Duhul Sfânt**. Aceasta este determinantă deoarece, după cum Dumnezeu stabilește, Duhul Sfânt este unica noastră legătură cu cerul. (Hristos Lumina Lumii, p.322, Leben Jesu 312, [322] ; Mat.12,32) " Inima trebuie deschisă influenței Duhului Sfânt, căci altfel binecuvântarea lui Dumnezeu nu poate fi primită. " ¹²

Membrul Duhovnicesc al Bisericii

Să citim 1Cor. 2:15-16 *"Omul duhovnicesc, dimpotriva, poate să judece totul, și el însuși nu poate fi judecat de nimeni. Căci "cine a cunoscut gândul Domnului, ca să-l poată da învățătură?" Noi însă avem gândul lui Hristos."* (Isaia 40:13)

Omul duhovnicesc este creștinul adevărat. El este numit "duhovnicesc", pentru că este umplut cu Duhul Sfânt. În cazul acestui om, Isus este în centrul vieții sale. Omul duhovnicesc s-a predat principial și total lui Isus și va confirma zilnic aceasta, prin consacrarea sa față de Isus în fiecare dimineață și anume cu tot ceea ce el este și are. El are o relație bună și crescândă cu Duhul Sfânt. În solia către Laodicea el este numit "căldicel" sau "fierbinte", în parabola celor 10 fecioare este numit "înțelept". Romani 8 și Galateni 5 ne spun și mai multe despre el. Acesta experimentează "viața din belșug" (Ioan 10:10) sau cum s-a exprimat Pavel: "ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu." (Efes. 3:19; Col.2:9).

¹² E.G. White, Calea către Hristos, p. 95.1 / *Leuchtende Spuren*, Hamburg, 1959, p.69

Membrul Biresc al Bisericii

Poți fi de scurt timp sau poate chiar și de mult membru al bisericii și totuși să fii firesc. Dacă ajungi să recunoști spre surprinderea ta că încă ești un creștin firesc să nu te necăjești pentru asta, ci dimpotrivă bucură-te, pentru că atunci ai ocazia să schimbi aceasta imediat. Sunt convins că majoritatea creștinilor firești sunt așa din necunoștință și de fapt tânjesc după mai mult în viața lor de credință. Iar această necunoștință de regulă nici nu este vina lor. Gândește-te : vei experimenta o bucurie mare printr-o viață cu Isus în inimă prin Duhul Sfânt. (Isus în Ioan 15,11 : *“bucuria voastră să fie deplină.”*) Prin această schimbare vei afla pas cu pas ce înseamnă o *“viață din belșug”* (Isus în Ioan 10 ,10 – mai târziu mai mult la aceasta) și ai o speranță fondată a vieții veșnice.

Rugăciune : Tată din ceruri, te rog fă-mă dispus să mă supun acestei întrebări. Dacă sunt un creștin firesc, atunci te rog din inimă : dăruiește-mi capacitatea de a recunoaște aceasta imediat. Fă-mă dispus, să fiu pregătit pentru tot ce dorești Tu. Te rog : condu-mă la o viață creștină fericită, la viața din belșug făgăduită de Tine și la viața veșnică. Te rog înnoiește-mi Tu inima. Ți mulțumesc că mi-ai răspuns la rugăciune. Amin.

În 1 Cor. 3,1-3 stă scris un cuvânt al apostolului Pavel către membrii firești: *“Cât despre mine, fraților, nu v-am putut vorbi ca unor oameni duhovnicești, ci a trebuit să vă vorbesc ca unor oameni lumești, ca unor prunci în Hristos. V-am hrănit cu lapte, nu cu bucate tari, căci nu le puteați suferi; și nici acum chiar nu le puteți suferi, pentru că tot lumești sunteți. În adevăr, când între voi sunt zavistii, certuri și dezbinări, nu sunteți voi lumești și nu trăiți voi în felul celorlalți oameni?”*

Nu observăm și aici în mod clar că criteriul de încadrare în această grupă este relația personală cu Duhul Sfânt ? Apostolul Pavel vorbește în aceste câteva versete de trei ori despre faptul că membrii bisericii din Corint sunt firești. Ce înseamnă a fi firesc ? Înseamnă că acest om trăiește prin puterea cărnii, ceea ce înseamnă prin puterile și capacitățile normale pe care le deține omul. Dincolo de aceasta înseamnă că nu este umplut cu Duhul Sfânt sau cel puțin nu îndeajuns.

Unii gândesc că această grupă este formată doar din oameni care trăiesc în păcate grave. Însă această realitate este doar una din multele manifestări negative din cadrul unor astfel de grupe, iar diferențele dintre ele pot fi semnificative.

Pavel se adresează oamenilor firești cu *“iubiți frați”*, arătând că este vorba de **membri ai bisericii**. El nu putea să le vorbească *“ca unor oameni duhovnicești”*. Aceasta înseamnă că: **Le lipsește complet Duhul Sfânt sau nu sunt îndeajuns umpluți cu Duhul Sfânt**. El trebuia să le vorbească *“ca unor prunci în Hristos”* Aceasta arată că persoanele în cauză nu au crescut în credință așa cum se impunea. Cunoștințele biblice pot fi la un nivel ridicat și totuși standardele spirituale să lase de dorit. Creșterea spirituală depinde de consacrarea noastră fără rezerve față de Isus și de o viață de umplere neîntreruptă cu Duhul Sfânt. Lui Pavel îi stătea pe suflet rezolvarea problemei de a fi creștin firesc, problemă existentă în biserica din Corint.

În viața lor de credință, unii creștini firești simt nemulțumire, dezamăgire, lipsă de sens sau o continuă străduință care pare fără finalitate.

Alții s-au obișnuit cu această stare de marasm spiritual sau s-au resemnat și se mulțumesc cu asta. Poate că spun: *“Doar suntem păcătoși! N-avem ce face.”*

Alți creștini firești pot fi încântați. Ei se bucură că au recunoscut adevărul biblic, se laudă cu el și nu ezită să-l promoveze. Membrii firești ai bisericii pot fi foarte activi și chiar pot ocupa poziții de conducere în comunitate sau în conducerea bisericii. Ei pot chiar să facă lucruri mari pentru Dumnezeu.

Mat. 7:22,23: *“Mulți îmi vor zice în ziua aceea: ‘Doamne, Doamne! N-am proorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?’ Atunci le voi spune curat: ‘Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.’”*

Unde era problema? Isus le spune că nu-i cunoaște. Răspunsul constă în faptul că ei nu aveau o relație autentică cu Hristos, ci doar una aparentă. Ori nu avusese loc nici o consacrare a vieții sau aceasta nu a fost păstrată. Concluzia tristă este că Isus nu a locuit prin Duhul Sfânt în inima lor.

Deci nu aveau o relație personală cu Hristos. *“Există și o legătură aparentă cu Hristos”*¹³ Când nu este Hristos în noi? Am citit cu privire la aceasta un cuvânt foarte serios. Înainte de a-l aminti, doresc să specific faptul că printr-o viață în Duhul Sfânt putem deveni liberi de ceea ce vom citi acum:

“Un spirit contrar Spiritului lui Hristos îl tăgăduiește, oricare ar fi cuvintele. Oamenii pot să-L tăgăduiască pe Hristos prin vorbire neînțeleaptă, prin cuvinte neadevărate și lipsite de iubire. Ei pot să-L tăgăduiască atunci când ocolesc datoriile vieții și când urmăresc plăceri vinovate. Pot să-L tăgăduiască printr-o asemănare cu lumea, printr-un comportament lipsit de amabilitate, prin iubirea părerilor personale, prin îndreptățirea de sine, prin cultivarea în-doielilor, prin adăugarea de griji de la alții și prin rămânerea în întuneric. **În toate aceste situații, ei declară că Hristos nu este în ei.**”¹⁴

Această stare se poate schimba rapid prin harul lui Dumnezeu. Vom reveni asupra acestui lucru în partea a doua și a cincea a acestei lucrări.

De ce este importantă o predare a vieții, o consacrare față de Dumnezeu?

Cuvântul lui Dumnezeu spune: *“Fraților, pentru că Dumnezeu a avut atâta îndurarea față de noi, vă chem: Puneți-vă întreaga viață la dispoziția lui Dumnezeu! Aduceți-vă pe voi înșivă ca o jertfă vie, de care Se poate bucura!”* Rom.12,1 traducerea Vestea Bună a Bibliei în limba germană)

“Dumnezeu dorește să ne vindece și să ne elibereze. Dar pentru că aceasta cere o transformare completă, o reînnoire a întregii noastre naturi, trebuie să ne supunem pe deplin lui Dumnezeu.”¹⁵ Eul nostru este jignit, invidios, se supără, trăznește, ș.a.m.d. De această atitudine dorește Dumnezeu să ne elibereze.

“El [Dumnezeu] ne invită să ne predăm cu totul Lui, pentru ca să poată lucra în noi, după toată voința Sa. Rămâne ca noi să alegem dacă dorim să fim liberi de robia păcatului și să ne bucurăm de glorioasa libertate a fiilor lui Dumnezeu.”¹⁶

¹³ Ellen G. White, Hristos Lumina Lumii, p.676.5, *Das Leben Jesu*, Hamburg, 1973, p.676

¹⁴ E.G. White, Hristos Lumina Lumii, 357.2, *Das Leben Jesu*, (Hamburg, 1973), p.349

¹⁵ E.G. White, Calea către Hristos, 43.2 /*Der Weg zu Christus*, p.30, capitolul: Predarea/ *Steps to Christ*

¹⁶ E.G. White, Calea către Hristos, 43.4/ *Leuchtende Spuren*, Hamburg, 1959, p.30 / *Steps to Christ*

„Brüder, weil Gott so viel Erbarmen mit uns hatte, rufe ich euch zu: Stellt euer ganzes Leben Gott zur Verfügung! Bringt ihm euch selbst als lebendiges Opfer dar, an dem er Freude hat!“

La prima noastră predare fundamentală, Domnul ne răspunde cu nașterea din nou (Ioan 3,1-21). Apoi este vorba de rămânerea în această atitudine de predare (Ioan 15,1-17). Mai multe referitoare la aceasta în partea a treia.

Despre dăruirea vieții, Morris Venden spune:

“O consacrare parțială nu este o consacrare adevărată. ... Nu poți să te consacri puțin lui Hristos, așa cum nu poți nici să fii doar puțin gravidă. Ori ești, ori nu ești. O stare de mijloc nu există.”¹⁷

Despre consacrarea zilnică citim la Ellen White următoarele:

„Doar aceia, care doresc să devină conlucrători cu Hristos, doar aceia care spun: Doamne, tot ce am și tot ce sunt, sunt ale Tale!, vor fi recunoscuți ca fiind copii ai lui Dumnezeu.”¹⁸

Deci poți să te afli în comunitate și să fii pierdut. Ce tragedie! (Parabola celor 10 fecioare arată aceasta de asemenea).¹⁹

¹⁷ Morris Venden, *95 Thesen über die Erlösung aus dem Glauben*, Lüneburg, 2009, p.51

¹⁸ Ellen G. White, *Das Leben Jesu*, Hamburg, 1973, p.620

¹⁹ Fussnote fehlt!!!!

De ce este starea de creștin firesc atât de greu de recunoscut?

Pentru că și viața creștinului firesc este umplută cu "religie", deseori nu poate recunoaște că îi lipsește esențialul: comuniunea sinceră, salvatoare cu Dumnezeu. Dacă nu l se permite lui Hristos să conducă toată viața, atunci El stă practic în fața ușii și bate (Apoc.3:20). Și spune: Dacă starea aceasta nu se schimbă, vă voi scuipa din gura mea.

Și încă ceva joacă un rol însemnat: prin fundamentul nostru didactic puternic, care se bazează cu totul pe Biblie, avem convingeri puternice. Însă cu toate acestea dorim să rămânem deschiși pentru noi descoperiri. Avem certitudinea că credem adevărul; aceasta ne încântă. Avem cunoștințe foarte bune. Spunem lucrurile potrivite. Aceasta face ca să putem recunoaște cu greu problema stării de a fi firesc/lumesc. Nu joacă nici un rol faptul că cândva am trăit cu adevărat în Duhul Sfânt? Dacă nu, atunci pot să observ în vreun fel diferența?

Un predicator scria: "Tocmai promisem un telefon de la o soră, care participa la timpul nostru de 40-de -zile-de-rugăciune. (Mai mult despre 40-de -zile-de-rugăciune în capitolul 5) Spunea că acesta i-a schimbat viața. **Se întrebase o viață întreagă ce îi lipsea de fapt în viața ei de credință și acum știa: Duhul Sfânt.** Mi-aș fi dorit să-i poți auzi mărturia. Ea spunea că pentru prima dată în viață constata că are o relație cu Dumnezeu. ... Și alții observaseră deja schimbarea în viața ei."²⁰ Vedem și din afirmația aceasta: Se poate observa că îi lipsește cuiva ceva, dar nu se știe ce. Mulți au o necesitate de mai mult timp și nu știu ce este aceasta și cum se poate obține.

Sunt mulțumitor că în 1 Cor. 3:1-3 (în limba germană) apare cuvântul "încă" de trei ori. "*Voi sunteți încă firești*". Aceasta ne arată că este posibil pentru omul firesc să devină un om duhovnicesc. Nimeni nu trebuie să rămână firesc. De vreme ce este în biserică, are marea șansă să recunoască aceasta și să o schimbe. Cum putem deveni duhovnicești vom trata mai târziu.

Încă un punct de vedere este invidia și cearta, sau cum spune traducerea în limba germană "Vestea cea Bună": "*Voi rivalizați unii cu alții și vă certați.*" Acest comportament îi dovedește lui Pavel că membri firești ai bisericii nu trăiesc din Duhul lui Dumnezeu, ci acționează omenește – ca și ceilalți oameni. Sugerează aceasta că tensiunile din comunitate provin de la membri firești ai bisericii? (Iuda vers.19). Nu au rivalizat și pe timpul lui Isus fariseii și saducheii? Aceasta înseamnă că existau deja de pe atunci tensiuni între

conservatori și progresivi. Unii luau totul foarte exact, ceilalți foarte lejer. Ambele grupări erau însă convinse că aveau interpretarea biblică și atitudinea corectă. Dar Isus ne arată că ambele erau firești, ceea ce înseamnă că nu erau umpluți de Duhul Sfânt. Același lucru este posibil și astăzi. Și creștinii conservatori pot fi firești.

Din păcate astăzi se privește parțial prin ochelarii "conservator sau liberal/progresiv". Avantajul este că observatorul însuși scapă ușor în acest mod. La încadrarea biblică de "firesc sau spiritual" suntem solicitați să facem un inventar spiritual. Să cugetăm la ce ne spune atât de clar Cuvântul lui Dumnezeu în Gal.6,7,8:

"Ce seamănă omul, aceea va și secera. Cine seamănă în firea lui pământească, va secera din firea pământească putrezirea; dar cine seamănă în Duhul, ca secera din Duhul viața veșnică."

Omul firesc dorește să-L urmeze pe Isus și să-L fie plăcut Lui, dar nu l-a consacrat Lui întreaga viață sau- dacă a făcut-o – a recidivat în vreun fel. (Gal.3:3; Apoc.2:4,5) Aceasta înseamnă că el dorește să trăiască – poate iresponsabil- **în același timp** și după voia lui Dumnezeu și după propriile lui idei. Însă aceasta dualitate nu este posibilă simultan. În cele din urmă își hotărăște singur viața. La el trăiesc două suflete într-un piept, după cum spune proverbul. Într-un astfel de caz, poate Domnul să dea Duhul Sfânt? Iacov 4:3 răspunde la aceasta: "cereți și nu căpătați, pentru că cereți rău". Am ajuns la concluzia că aici se face referire la cererea în spirit firesc. Ascultarea acestei cereri nu ar întări eul, propriul ego? Astfel trăiește acest membru al bisericii prin capacitățile și puterile proprii așa zis normale, umane. În Apoc. 3:16 el este numit "căldicel", iar în Mat. 25 "nebun".

²⁰ e-mail către H.Haubeil, primit pe data de 15. Febr.2012

De ce îi descrie Isus pe membrii firești ai bisericii ca fiind căldicei?

Care este cauza faptului că multor creștini le lipsește o experiență cu Duhul Sfânt? Pentru a răspunde la această întrebare ne vom ocupa mai întâi cu fenomenul Laodiceea. De ce i-a numit Isus pe credincioșii bisericii Laodiceea ca fiind căldicei? El însuși a dat un indiciu foarte clar: *“Iată, Eu stau la ușă și bat...”* (Apoc.3.20) Isus nu se afla în centrul vieții acestor credincioși, și în afara lui. El stătea afară în fața ușii. De ce nu a intrat? Pentru că nu a fost invitat. El nu intră pur și simplu, pentru că El respectă libera noastră alegere.

De ce îl lasă credincioșii pe Isus să aștepte afară? Această situație are mai multe cauze și motive. Unii se mișcă în credință pe un plan pur intelectual, cognitiv ca și cărturarul Nicodim. Ei nu înțeleg că în viața de creștin este de fapt vorba de totală noastră dedicare față de Dumnezeu, la care El răspunde cu a fi născut din nou (compară cu Ioan3.1-10). Pentru alții prețul urmăririi lui Isus este prea mare, ei ar trebui să renunțe la prea multe, ca și tânărul bogat (compară Mat.19,16-24) A-L urma pe Isus presupune renunțare la sine și dispoziția de a-și schimba viața (compară Mat.16,24-25), o completă predare față de Dumnezeu (Rom.12,1). Lăsarea lui Isus afară poate avea ca și cauză pur și simplu și neglijența, lipsa timpului de comuniune personală cu El.

Repet: Argumentația lui Isus pentru starea de căldicel, din Apoc. 3:20 este: *“Iată, Eu stau la ușă.”* Isus nu se află deci în centrul acestei vieți, ci afară sau la margine. Starea de căldicel privește deci relația personală cu Isus. Din altă perspectivă, cel la care facem referire nu trebuie să fie căldicel.

Exemplu: Un bărbat se poate implica enorm în cele ce țin de profesia/serviciul lui și astfel să-și neglijeze soția. Este foarte angajat în slujba lui, dar căldicel în relația conjugală. Poți să fii în același timp un predicator/președinte/prezbiter/ adventist și căldicel și harnic. Ești așa de implicat în împlinirea unor sarcini încât neglijezi relația personală cu Isus. Aceasta este starea de căldicel, pe care Isus vrea să o desființeze. Cea mai tragică posibilitate este aceea de a fi atât de ocupat cu lucrarea Domnului (cu activități de comunitate și misionare) încât Domnul lucrării însuși este neglijat.

PARABOLA CELOR 10 FECIOARRE

Dorim să aruncăm încă o dată privirea asupra acestei parabole. Ce ne arată parabola Domnului Isus despre cele 10 fecioare cu privire la membri firești și duhovnicești ai bisericii?

- ▶ toate erau fecioare;
- ▶ toate aveau credința curată, biblică;
- ▶ toate aveau lămpi;
- ▶ toate aveau Biblia;
- ▶ toate îi veneau în întâmpinare Mirelui;
- ▶ toate erau în așteptarea adventă;
- ▶ toate au adormit;
- ▶ toate au auzit chemarea și s-au trezit
- ▶ toate și-au pregătit lămpile
- ▶ toate lămpile ardeau
- ▶ jumătate din ele au constatat: lămpile noastre se sting

Însă lămpile arzând consumă ulei. Energia se consumă. După scurt timp cinci au constatat: **lămpile noastre se sting.** Lămpile fecioarelor neînțelepte care au ars doar pentru puțină vreme ne arată că au avut ceva Duh Sfânt. Dar acesta nu a ajuns. Uleiul a fost prea puțin. **Aceasta a fost singura diferență!**

Când cele cinci au venit înapoi și au cerut să fie lăsate să intre, Isus a spus: **„Nu vă cunosc.”** Ele s-au preocupat prea târziu de ulei, de Duhul Sfânt. Ușa a rămas închisă.

Prin această afirmație a lui Isus vedem clar că relația noastră personală cu El are de-a face cu Duhul Sfânt. Cine nu se lasă umplut cu Duhul Sfânt, nu va fi recunoscut de către Isus. În Rom. 8:8,9 stă scris: *“ceice sunt pământești, nu pot să placă lui Dumnezeu. ... Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui.”*

Într-adevăr avem **doar** prin Duhul Sfânt o reală relație personală cu Isus. În 1Ioan 3:24 stă scris: *“Și cunoaștem că El rămâne în noi prin Duhul, pe care ni l-a dat.”* Aceasta înseamnă că numai certitudinea umplerii cu Duhul Sfânt naște în noi siguranța că suntem în Isus și El în noi.

Exact această experiență o făcuse și sora care luase parte la programul celor 40-de-zile-de-rugăciune. Prin prezența Duhului Sfânt în viața ei, ea experimentase această relație cu Dumnezeu cu totul altfel și chiar și alții observaseră această schimbare în viața ei.

O soră din sudul Germaniei scria, după ce a studiat această broșură: "Împreună cu sugestiile din cartea: "40 de zile – Devoționale și rugăciuni pentru pregătirea în vederea revenirii lui Isus" de Dennis Smith, această broșură a devenit pentru viața mea o binecuvântare mare și mult așteptată. Ca și a multor altor frați de credință a fost cazul meu și al unei surori din comunitatea noastră, și anume că ne lipsea mereu ceva în viața noastră de credință, și am putut afla cum Isus a luat în seamă viețile noastre și a început să ne schimbe. El încă o mai face, și pas cu pas ne trage tot mai aproape de El." ²¹

Un frate scria: "Broșura *Pași spre redeșteptare personală* m-a mișcat într-un mod neobișnuit. ... Capitolul despre cele zece fecioare, și mai ales Rom. 8,9: "Cine însă nu are Duhul lui Hristos, nu este al Lui" m-a șocat. Dintr-odată nu am mai fost sigur dacă am Duhul Sfânt și dacă lucrează în mine, pentru că lipsa "roadelor" potrivit o simt dureros din viața mea. Azi, în sabat după-amiaza, am terminat de citit broșura și o tristețe nemărginită și profundă m-a copleșit. Atunci am citit rugăciunea de la sfârșitul broșurii, și o nestăvilită dorință m-a cuprins: ca să primesc Duhul Sfânt și inima mea să se schimbe, și Dumnezeu, Tatăl să mă modeleze după voia Sa. ... Mulțumesc pentru cărticică și pentru cuvintele care m-au mișcat atât de mult. "A.P.

Cea mai mare tragedie a creștinului firesc este aceea că el nu obține viața veșnică, dacă starea lui nu se schimbă. Rom. 8:9u.p.: "*Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui.*"

Dorim să reținem: Diferența principală între membrul firesc și cel duhovnicesc al bisericii o fac prezența sau non-prezența Duhului Sfânt în viața persoanei. Creștinul duhovnicesc este umplut cu Duhul Sfânt. Creștinul firesc nu este umplut cu Duhul Sfânt sau nu îndeajuns.

Dacă vei constata că ești un creștin firesc, nu te supăra. Dumnezeu îți oferă un mijloc de vindecare: Duhul Sfânt. În unele cercuri Duhul Sfânt este accentuat prea tare, alții îl neglijează. Domnul să ne conducă pe drumul biblic de mijloc.

²¹ E-mail către H.Haubeil, 31 Martie, 2013

COMPARAȚIE: BISERICA PRIMARĂ – BISERICA DIN TIMPUL SFÂRȘITULUI

Dacă ar fi să comparăm biserica primară cu biserica de astăzi, nu putem să nu constatăm că biserica primară trebuie să fi fost formată preponderent din oameni duhovnicești. Faptele apostolilor o arată: Acesta a fost motivul dezvoltării ei pozitive și rapide. Ei nu au avut mijloace de ajutor. Însă ei aveau Duhul Sfânt. Noi dispunem de mijloace de ajutor excelente din belșug. Dar ne lipsește Duhul Sfânt.

A.W. Tozer spune: "Dacă Duhul Sfânt ar fi retras azi din biserică, 95% din ceea ce facem ar merge mai departe, fără ca cineva să observe vreo diferență. Dacă Duhul Sfânt ar fi fost retras din biserica nou-testamentală, 95% din ceea ce făceau ei ar fi încetat, și fiecare ar fi observat diferența." ²²

Am învățat să ne descurcăm fără Duhul Sfânt? Este formată azi biserica noastră în cea mai mare parte din creștini firești?

Suntem din această cauză fără putere și în mare măsură fără biruință? Are o atitudine firească de-a face cu faptul că în mare măsură experimentăm în multe teritorii/locuri doar o creștere slabă a bisericii? Vin problemele serioase din multe domenii de la atitudinea firească? Vom observa mai mult și mai mult că problema noastră comună de bază este lipsa Duhului Sfânt. Pe plan personal putem schimba aceasta, cu ajutorul lui Dumnezeu, foarte repede. Aceasta este partea a treia.

Ceea ce se spune inclusiv pastorilor, este valabil pentru fiecare. Johannes Mager spune: "Pavel face deosebire între creștinii spirituali și cei firești, între cei care sunt umpluți de Duhul Sfânt și aceia care nu au dat loc Duhului Sfânt în viețile lor: botezați cu Duhul, dar nu umpluți de Duhul.

Pentru un predicator aceasta înseamnă: că pot avea o pregătire bine fondată teologic, pot cunoaște limbile Bibliei și să practic bine exegeza; pot să fi înțeleși și să fi preluat intelectual marile adevăruri ale Bibliei și să mă pricep în ce privește dogmatica diferitelor secole; din punct de vedere omiletic pot fi la înălțime și pot predica teme actuale și apropiate de viața de zi cu zi - și în ciuda întregii mele cunoștințe și a capacităților mele să nu fiu umplut cu Duhul Sfânt. Cărți, pregătire, dotare tehnică bună, chiar și carisma, formează un surogat pentru lipsa plinătății Duhului Sfânt. Predicarea, rugăciunea publică,

²² Dr.S.Joseph Kidder, *Anleitung zum geistlichen Leben*, (Andrews University), foliePPP 2

organizarea vieții de comunitate, întocmirea de programe de evanghelizare, consiliere spirituală, toate acestea pot să le învăț și să le practic și fără Duhul Sfânt. E.G.White a formulat această posibilitate periculoasă: "Motivul pentru care Duhul lui Dumnezeu Se manifestă atât de puțin este acela că pastorii nu sunt învățați să lucreze sub călăuzirea Lui." (Mărturii vol.1, p.383.1 /1T 383 egwwritings.org) Cât de importantă este o pregătire fundamentală și o pregătire suplimentară sistematică pentru un pastor, cu atât mai important este pentru el să se lase în continuu umplut cu Duhul Sfânt. (Johannes Mager a fost pastor, evanghelist și docent pentru teologie sistematică pentru mulți ani. În cele din urmă director al departamentului pastoral al diviziunii Euro-Africa, din Berna (azi Diviziunea Inter-Europeană). Trăiește în pensie în Friedensau, Germania. Citatul este din cartea: Auf den Spuren des Geistes, Lüneburg, 1999, p.100, 101, cu permisiunea editurii)

Dorim să rezumăm: A fi firesc înseamnă deci, să trăiești din capacitățile și puterile normale, omenești, fără a avea Duhul Sfânt sau fără a-L avea în măsură suficientă.

PIEDICA PRINCIPALĂ ÎN CALEA CREȘTINULUI FIRESC

Înalta etică a Bibliei – de a-ți iubi dușmanul, de a-i ierta fiecărui om totul, de a birui păcatul ș.a.m.d. – poate fi realizată doar în puterea Duhului Sfânt, nu prin puterea omenească. De aici provine piedica principală în calea creștinului firesc, că prin propria putere nu poate împlini voia lui Dumnezeu. Dorim să citim câteva texte biblice referitoare la aceasta:

Is. 64,6: *Neprihănirea noastră este ca o haină murdară/pătată*

Ier. 13,23: *Poate un Etiopian să-și schimbe pielea sau un pardos petele? [Nu!] La fel de puțin puteți și voi să faceți bine, voi care sunteți obișnuiți la rău.*

Ezech. 36,26.27: *Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou. Voi face din voi oameni care umblă conform poruncilor Mele, țin legile mele și le împlinesc.*

Rom. 8,7: *Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu, și nici nu poate să se supună.*

Ellen White spune clar și potrivit:

*"Acela care încearcă să ajungă la cer prin propriile lui fapte, prin ținerea legii, încearcă o imposibilitate. Omul nu poate fi salvat fără ascultare, însă faptele lui să nu vină de la el. Hristos trebuie să împlinească în el și voința și înfăptuirea după plăcerea Sa."*²³

Eu cred că aceste indicii arată suficient de clar că fără Duhul Sfânt nu suntem în stare să împlinim voia lui Dumnezeu. Este vorba despre hotărârea noastră pentru voia lui Dumnezeu și că Dumnezeu ne dă puterea să o împlinim. Această înțelegere a învățăturii despre neprihănirea prin credință este foarte importantă și eliberatoare. Însă aici nu poate fi tratată detaliat.

CE SE POATE ÎNTÂMPLA DACĂ ÎNCERCI SĂ FACI CEVA CE DEPĂȘEȘTE PUTERILE NOASTRE?

Ce se poate întâmpla, dacă constat deseori: Nu reușesc! Iarăși am eșuat!? Cred că într-o oarecare măsură poate interveni descurajarea.

După părerea mea această problemă se manifestă mai evident la generația mai tânără decât la cea mai în vârstă. Cei mai în vârstă sunt mai obișnuiți cu conștiinciozitatea, ascultarea în familie, la școală și la serviciu. De aceea o decepție nu-i irită atât de ușor ca pe cei tineri. Însă această realitate o întâlnim atât la tineri cât și la cei mai în vârstă în egală măsură. Doar că tânărul o observă mai evident. Pășirea pe drumul credinței în putere proprie este problema de bază a fiecărui creștin firesc, fie că o știe sau nu.

Cum se încearcă rezolvarea problemei? Unii se roagă mai intens pentru ajutorul lui Dumnezeu și hotărăsc să se străduiască și mai mult. Altul poate gândi: Poate trebuie să nu privim așa de îngust problema. Apoi trece la a lua lucrurile mai lejer și se simte mai liber. Altul renunță total la credință și poate chiar se simte apoi mai bine. Problema este însă: Aceste rezolvări aparent bune sunt rezolvări greșite. Calea cea bună este de a lua în serios poruncile lui Dumnezeu, pentru că au fost date din iubirea lui Dumnezeu pentru binele nostru. Însă, pentru aceasta, avem nevoie de puterea lui Dumnezeu.

²³ E.G. White, *Review and Herald* (www.egwwritings.org), 1.Iul.1890.

Calea cea bună este să trăiești în puterea Duhului Sfânt cu bucurie, motivare, putere, rodnicie crescândă și biruință.²⁴

PROBLEMA DE BAZĂ

Cred că am recunoscut că aceasta are de-a face în principal cu a fi creștin firesc. Nu ni se face pas cu pas mai clar de ce Isus nu dorește să aibă urmași căldicei? Ei înșiși nu au viața din belșug, viața pe care El vrea să ne-o dea și aceștia dau un exemplu greșit, și mulți – poate chiar majoritatea – nici măcar nu sunt responsabili de aceasta. Problema este mult mai serioasă decât considerăm. “Creștinii cu jumătate de inimă sunt mai rău decât necredincioșii; deoarece cuvintele lor care induc în eroare și pozițiile pe care le ocupă îi îndepărtează pe mulți de la drumul bun.”²⁵

Posibili factori pentru starea de creștin firesc

Ar fi patru factori sau motive care conduc la starea de creștin firesc:

1. **Neștiința** – ne-am ocupat prea puțin cu tema “trăirea în Duhul Sfânt” sau nu am găsit cheia pentru practică.
2. **Necredința sau puțină credință** – Umplerea cu Duhul Sfânt are ca premiză predarea întregii vieți lui Isus. Aceasta poate nu a avut loc din necunoștință sau și pentru că ne-a fost frică, ca Domnul să nu ne conducă altfel decât ne-am dori. Aceasta înseamnă că nu avem destul de multă încredere în iubirea și înțelepciunea lui Dumnezeu.
3. **Interpretări eronate** – Poți fi de părere că ești umplut cu Duhul Sfânt, deși în realitate nu acesta este cazul sau nu ești umplut în măsură suficientă.
4. **Supraocupția** – Ești atât de încărcat, încât pentru întreținerea relației cu Hristos nici nu-ți mai rămâne timp. Sau îți iei timp, dar nu reușești să pătrunzi până la legătura cu Dumnezeu.
5. **Păcate ascunse**, eventual și lipsa acțiunii de reparare a situațiilor greșite – are efect de scurt circuit, ceea ce înseamnă că nu există acordarea la puterea lui Dumnezeu.

²⁴ (Mai multe la aceasta în H.Haubeil, *In Jesus bleiben*, cap.4: “Gehorsam durch Jesus”, editura TopLife Wegweiser, Viena, 2014

²⁵ E.G. White, *Letter 44*, 1903, citată în *Adv. Bible Commentary*, vol.7, p.963 cu privire la Apoc. 3,15-16

6. **Acțiunea preponderent după sentimente.** Cuvântul lui Dumnezeu spune: “*Cel neprihănit va trăi prin credință.*” Iau hotărârile mele bazându-mă pe Dumnezeu sau pe sentimentele mele? Un cuvânt al lui Roger Morneau m-a impresionat foarte mult: “Duhurile îi încurajează pe oameni să asculte de sentimentele lor și nu de cuvântul lui Hristos și de profeții Lui. Nu există o cale mai sigură decât aceasta, prin care duhurile obțin controlul asupra vieții oamenilor, fără ca individul să observe ce se întâmplă.”²⁶

De ce să mă mai rog pentru Duhul Sfânt, dacă sunt umplut de El?

Pe de o parte Duhul Sfânt ne-a fost dat ca să rămână în noi. Pe de altă parte trebuie să ne rugăm tot mereu pentru El prin credință. Cum se rezolvă aparenta contradicție?

Pe de o parte:

Isus spune în Ioan 14,17: “*căci (Duhul Sfânt) rămâne cu voi și va fi în voi.*” Fapte 2,38 explică: “*Pocățiți-vă și fiecare din voi să fie botezat ... apoi veți primi darul Sfântului Duh.*”

Pe de altă parte:

Isus în discursul Său despre rugăciune în Luca 11,9.13: “*Cereți, și vi se va da. ... cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!*” În Efes. 5,18 Domnul Însuși a dat porunca: “*fiți plini de Duh.*”²⁷ Din textul în limba greacă se înțelege: “*Lăsați-vă umpluți mereu de Duhul Sfânt și reânnoiți neîncetat acest proces.*”²⁸

Soluția:

E.G. White spune: “*Lucrările Spiritului sunt totdeauna în armonie cu Cuvântul scris. După cum este în lumea naturală, la fel este și în cea spirituală. Viața naturală este păstrată clipă de clipă prin puterea divină; totuși, ea nu este susținută printr-o minune directă, ci prin folosirea binecuvântărilor puse la dispoziția noastră. Tot astfel, viața spirituală este susținută prin folosirea acelor mijloace rânduite de Providență. Dacă urmașul lui Hristos dorește să crească „la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos” (Efe-*

²⁶ Roger Morneau, *O călătorie în supranatural*, p.38

²⁷ E.G.White, *Gedanken vom Berg der Seligpreisungen*, Hamburg 1953, p.28

²⁸ Johannes Mager, *Auf den Spuren des Geistes*, Lüneburg, 1999, p.100-101)

seni 4, 13), el trebuie să mănânce pâinea vieții și să bea apa mântuirii. El trebuie să vegheze, să se roage și să lucreze, ascultând în totul de îndrumările lui Dumnezeu date prin Cuvântul Său.”²⁹

Am obținut viața la nașterea noastră pentru toată durata vieții. Pentru a susține această viață trebuie să mâncăm, să bem, să ne mișcăm, ș.a.m.d. La fel este și cu viața spirituală. Am obținut Duhul Sfânt la botezul cu apă și Duh (nașterea din nou), pentru ca această viață spirituală să rămână în noi pentru toată viața. Pentru susținerea acestei vieți spirituale este necesar să folosim mijloacele pe care Dumnezeu le-a prevăzut pentru noi: Duhul Sfânt, Cuvântul lui Dumnezeu, rugăciunea, mărturia noastră, ș.a.m.d.

Isus spunea în Ioan 15,4: *“Rămâneți în Mine și eu în voi.”* E.G.White spune: *“A rămâne în Hristos înseamnă a primi fără încetare Duhul Lui și a trăi o viață de supunere fără rezerve în slujba Lui.”*³⁰

Să ne rugăm deci zilnic pentru Duhul Sfânt și să ne consacram în fiecare dimineață Domnului cu tot ce suntem și avem.

UNDE MĂ AFLU EU?

Nu este acum cel mai important lucru să recunosc în care grupă mă încadrez? Pe ce poziție mă situez?

Când era în vârstă de 20 de ani, mama mea a răspuns unui domn la întrebarea dacă îl are pe Dumnezeu în viața ei, că nu are interes față de credință. Atunci el îi răspunsese: Și dacă ați muri la noapte? Această întrebare a lovit-o puternic, dar a avut un efect foarte bun: a condus-o la a se hotărî pentru Isus și biserica Sa. Poate te ajută și pe tine întrebarea:

*Să zicem ... că mori astăzi ...! (Infarct? Accident?)
Ai certitudinea vieții veșnice cu Isus Hristos?
Nu rămâne în nesiguranță.³¹*

²⁹ E.G.White, Faptele Apostolilor, p.284.2 / *Das Wirken de Apostel*, Hamburg, 1976, p.284

³⁰ E.G.White, Hristos Lumina Lumii, p.676.2 / *Das Leben Jesu*, Hamburg, 1973, p.675

³¹ Fussnote fehlt!

Fericirea vieții este în discuție

M-am speriat când am realizat complexitatea problemei – lipsa Duhului Sfânt. Am meditat la aceasta și m-am rugat dacă să mai adaug următorul paragraf, sau nu. Îndrăznesc să o fac, pentru că pentru unul sau altul este în discuție fericirea vieții lui, viața lui veșnică și influența lui, mai ales în căsnicie și familie, ca și în comunitate și la serviciu. Eu nu știu cui i se adresează. Însă doresc să fiu de ajutor celui care simte că i se adresează mesajul, pentru că și eu am primit ajutor la rândul meu. Este atât de hotărât ca fiecare, din cei care sunt firești, să recunoască această realitate, pentru că altfel nu poate să schimbe situația cu ajutorul lui Dumnezeu. În iubirea Sa Dumnezeu dorește să ne dea daruri din belșug, printr-o relație strânsă cu Isus Hristos prin Duhul Sfânt. Astfel va fi evitată o pierdere mare și va fi experimentată o binecuvântare nemăsurabilă. Și luccrul minunat este că, cu ajutorul lui Dumnezeu putem schimba situația în timp scurt. (referitor la aceasta, mai detaliat în capitolele 3 și 5)

Problema vieții de creștin firesc este amintită în Biblie sub forma mai multor denumiri. Grupele individuale și oamenii din grupe pot avea centre de greutate diferite, însă problema de bază este aceeași:

- ▶ **“pământesc”** – Rom. 8,9: “Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, **dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi.** Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui.” Vezi și Rom. 8,1-17; 1Cor.3,1-4; Gal. 5,16-21 ș.a.
- ▶ **“nechibzuit”** – Parabola celor zece fecioare din Mat. 25,1-13: “*Starea comunității, reprezentată prin fecioarele nechibzuite, este denumită și Laodicea.*”³²
- ▶ **“căldicel”**
– Scrierea către Laodicea din Apoc. 3,14-21.
“O, dacă ai fi rece sau în clocot.” (Apoc.3,15) Nu este uimitor? Isus îi preferă pe cei calzi înaintea celor căldicei. Care este motivul Lui pentru aceasta? “Creștinii cu jumătate de inimă [aceștia suntem noi, dacă nu trăim într-o consacrare totală față de Hristos] sunt mai rău decât cei necredincioși; pentru că cuvintele lor care induc în eroare, și starea în care se află, conduc pe mulți la abaterea de la drumul cel bun. Necredinciosul nu ascunde starea sa. Credinciosul căldicel induce ambele părți în eroare. El nu este nici un om lumesc bun și nici un creștin bun. Satana îl folosește pentru o lucrare pe care nici un altul nu o poate face.”³³

32 E.G. White, *Scrisoarea 44*, 1903, citat în *Adventist Bible Commentary*, Vol.7, p.963 la Apoc.3,15-16

33 E.G. White în *Review and Herald*, 19.8.1890, citată în Le Roy E. Froom, *Das Kommen de Heiligen*

- ▶ **“nerenăscut” sau nerămas în această stare** – Ioan 3,1-21

“Nașterea din nou este o experiență rară în ziua de azi. Aceasta este cauza pentru multele dificultăți din comunități. Mulți, atât de mulți, din cei care primesc numele lui Hristos sunt nesfințiți, neconsacrați lui Dumnezeu. Au fost botezați, însă îngropați de vii. Eul nu a murit, și astfel nu au înviat la o viață nouă în Hristos.”³⁴

- ▶ **“formă”** – “*având doar o formă de evlavie dar tăgăduindu-i puterea [Duhului Sfânt]*” 2.Tim.3,5 Referitor la aceasta Arthur G.Daniells spune: “... Formalismul este ceva foarte înșelător și distrugător. Este stânca ascunsă, neprevăzută, de care biserica de-a lungul secolelor a fost adeseori amenințată să fie zdrobită. Pavel ne învață avertizându-ne că “forma evlaviei” (2Tim.3,5) fără puterea lui Dumnezeu [fără a fi umplut cu Duhul Sfânt] este un pericol al ultimelor zile și ne mustră să ne lăsăm de atitudine aceasta comodă și autoînșelătoare.”³⁵

La acestea urmează afirmații șocante din scrierile noastre:

- ▶ **Foarte, foarte puțini**

“În visul meu stătea un paznic la intrarea unei mari clădiri și întreba pe fiecare, cine dorea să intre: ‘ai primit Duhul Sfânt?’ El ținea un obiect de măsură în mână și permitea intrarea în clădire doar la puțini, la foarte puțini...”³⁶

- ▶ **nici măcar unul din douăzeci nu este pregătit**

“Din păcate trebuie să-i comunic comunității, că nici măcar unul din douăzeci dintre cei scriși în registrele comunității nu ar fi pregătit să pășească acum dincolo de acest pământ. Ar fi fără Dumnezeu și fără speranță în lume ca și oricare alt păcătos.”³⁷

- ▶ **De ce atât de adormiți?**

“De ce soldații lui Hristos sunt atât de adormiți și indiferenți? Pentru că, în realitate, au o legătură slabă cu Hristos; pentru că sunt atât de lipsiți de Duhul Său.”³⁸

Geistes, Müllheim 1995, p.244, *The Coming of the Comforter*, R&H, 1949, p.292

34 E.G. White, MS 148, citat în *Adventist Bible Commentary*, Vol.6, 1075 “Many buried alive”

35 A.G. Daniells, *Christus unsere Gerechtigkeit*, Hamburg, 1962, p.20

36 E.G. White, *Für die Gemeinde geschrieben*, Vol.1, p.114 / *Selected Messages*, vol.1, p.109.2 (egwwritings.org)

37 E.G. White, *Im Dienst für Christus*, p.52 / *Christian Service*, p.21.1 (egwwritings.org)

38 E.G. White, *Tragedia Veacurilor*, p.507.3 / *Der Große Kampf*, Hamburg, 1958, p.510

► Un pericol mare

„Nu vreau să consum prea multe vorbe despre cât de scurtă și nesigură poate fi viața noastră. Este un pericol mare, pe care mulți îl subestimează, a fi strâns legat de o viață păcătoasă și a nu-i acorda ascultare vocii Duhului Sfânt.”³⁹ Care este păcatul esențial? „...că nu cred în Mine.” Semnul că credem și avem încredere în Isus constă în faptul că ne predăm cu totul Lui. Este vorba aici de totala noastră predare, de dispoziția noastră de a-L urma în totul.

Accentuez din nou: Am îndrăznit să introduc acest paragraf foarte serios pentru că este în discuție fericirea vieții noastre, a vieții noastre veșnice și influența noastră, mai ales în căsnicie și familie, ca și în comunitate.

Întrebări despre întrebări

Întrebarea hotărâtoare este dacă tu ești umplut cu Duhul Sfânt sau nu? Dar când ești umplut cu Duhul Sfânt? Ce premize sunt necesare pentru aceasta? Ce urmări pozitive are o viață în Duhul Sfânt? Ce se întâmplă dacă crezi în mod eronat că ești umplut cu Duhul Sfânt?

Muțumiri pentru impulsuri

Să-I mulțumim lui Dumnezeu, că noi ca adventiști ne ocupăm acum mai puternic cu redeșteptarea. Cred că marele și minunatul nostru Dumnezeu are motive importante să ne dea chiar acum impulsuri prin Duhul Sfânt pentru o redeșteptare. Ar putea următoarele motive să facă parte dintre ele?

- El dorește să ajute lipsei noastre și să ne conducă afară din starea de Lao-diceeni.
- El dorește să ne pregătească pentru apropiata revenire al lui Isus și pentru timpul deosebit dinaintea ei.
- El dorește să aducă prin cei „care țin poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus” (Apoc.12,17) „și credința lui Isus” (Apoc. 14,12) să aducă marea redeșteptare finală a lumii (Apoc. 18,1.2)

Să-I mulțumim în continuare pentru faptul că fiecare creștin firesc poate deveni foarte rapid un creștin duhovnicesc. Și că fiecare, care trăiește în Duhul Sfânt, poate crește în El până la plinătate. În încheierea acestui capitol încă o experiență.

O nouă motivație și bucurie interioară

„O soră mi-a înmănat broșura *Pași spre redeșteptare personală*. Am fost copleșită de conținut. Așa ceva căutasem deja demult și am găsit în sfârșit. Începusem să-mi aduc în rânduală viața de credință și am observat doar atunci că mai trebuia să fac ceva: m-am predat cu totul lui Isus. De atunci înainte, Domnul mă trezea în fiecare dimineață foarte devreme și îmi dăruia un „timp de liniște” cu El. Atunci am studiat câte o parte din cartea de 40 de zile. Am observat foarte clar că relația mea cu Isus a crescut enorm. A devenit tot mai profundă și mai cunoscută. Duhul Sfânt lucra în mine. După acele 40 de zile am studiat cea de-a doua carte de 40 de zile. Între timp am parcurs ambele cărți de patru ori. Nu mai pot altfel, decât să mă rog zilnic pentru comuniune cu Dumnezeu. Efectele sunt copleșitoare, pentru că noua motivație și bucuria interioară nu rămân neobservate. Am putut face în această perioadă multe experiențe. Am și căutat ocazii pentru a da mai departe ceea ce mă umplea. Relația strânsă cu Isus face ca multe lucruri să devină neimportante, griji inutile se rezolvă. Îmi doresc și mă rog, ca mulți alți credincioși să facă aceste experiențe.” H.S.

³⁹ E.G.White, *Der bessere Weg zu einem neuen Leben*, (Ediția nouă 2009; cea veche: *Der Weg zu Christus*, p.32 / Steps to Christ

PROBLEMELE NOASTRE SUNT REZOLVABILE

*Cum putem crește la starea de creștin
puternic și plin de bucurie?
Cum umple Duhul Sfânt viața noastră?*

Isus spune în parabola viței:

“Rămâneți în Mine și Eu în voi”(Ioan 15,4). A rămâne în Hristos înseamnă [pe deoparte] a primi fără încetare Duhul Lui și [pe de altă parte] a trăi o viață de supunere fără rezerve în slujba Lui...”⁴⁰

Această soluție dumnezeiască pentru problema noastră esențială, care cuprinde două părți, este în același timp și calea spre o viață fericită de creștin. De ce? La aceasta Isus a spus: *“V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămână în voi, și bucuria voastră să fie deplină.”*(Ioan 15,11) Prin ambii pași (neîntrerupta umplere cu Duhul Sfânt și predarea fără rezerve) trăiește Hristos în noi, și aceasta este calea spre bucuria deplină.

⁴⁰ E.G. White, Hristos Lumina Lumii, p.676.2 / *Das Leben Jesu* (Hamburg,1973), p.675 / *The Desire of Ages*, p.675

Col.1,27 vorbește despre bogăția slavei: Hristos în voi.⁴¹ Nu este demn de remarcat faptul că Isus a plantat această parabolă a viței în făgăduința Duhului Sfânt din Ioan 14 și despre lucrarea Duhului Sfânt din Ioan 16?

Lucrul hotărâtor este să ne predăm (de regulă) zilnic lui Dumnezeu, și anume cu tot ceea ce suntem și avem, și în plus să cerem, în credință, zilnic umplerea cu Duhul Sfânt și să Îl primim.

DE CE ESTE NECESARĂ O PREDARE ZILNICĂ A VIEȚII LUI ISUS?

Isus spune în Luca 9,23: *“Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze.”*

Isus spune că trebuie să-L urmărim zilnic. Să renunți la tine zilnic înseamnă să-L dai Domnului Isus domnia asupra întregii vieți. Purtarea zilnică a crucii nu înseamnă să avem în fiecare zi greutăți. Înseamnă pe de o parte: zilnic să anulăm eul și cu bucurie și de bună voie să te subordonezi în totul lui Isus – așa cum Pavel spunea cu privire la el: *„Eu mor zilnic.”* Dacă pe vremea lui Isus cineva purta o cruce, aceasta însemna că acea persoană era condamnată la moarte și se îndrepta spre locul execuției. Deci este vorba de o înnoire zilnică a predării noastre primare față de Isus Hristos. Pe de altă parte mai este vorba și despre a accepta greutăți, care apar ca rezultat al urmării exemplului lui Isus.

Să repetăm deci gândul important: Noi am primit la naștere viața noastră trupească. Pentru a menține viața, puterea și sănătatea, noi mâncăm de regulă în fiecare zi. Viața spirituală am primit-o la nașterea din nou. Pentru a menține această viață spirituală, ca să fim puternici și sănătoși din punct de vedere spiritual, este de asemenea necesar, să purtăm **zilnic** de grijă omului interior. Dacă aceasta nu are loc nici din punct de vedere fizic și nici spiritual în viața noastră, devenim slabi sau bolnavi, sau murim. Cum nu putem mânca odată pentru mai mult timp, nu putem primi nici Duhul Sfânt odată pentru mai mult timp.

În cartea Faptele Apostolilor mai este un indiciu valoros referitor la aceasta: *“După cum este în lumea naturală, la fel este și în cea spirituală. Viața*

naturală este păstrată clipă de clipă prin puterea divină; totuși, ea nu este susținută printr-o minune directă, ci prin folosirea binecuvântărilor puse la dispoziția noastră. Tot astfel, viața spirituală este susținută prin folosirea acestor mijloace rânduite de Providență.”⁴²

M-a impresionat de asemenea cuvântul din cartea Viața lui Isus: *“Noi trebuie să-L urmărim pe Hristos în fiecare zi. Dumnezeu nu dă ajutor pentru ziua de mâine.”*⁴³

Ellen White spune:

*„A-L urma pe Isus cere ca să te pocăiești din toată inima și această pocăință să o înnoiești zilnic.”*⁴⁴ *“Chiar dacă consacrarea noastră a fost fără rezerve când ne-am pocăit, aceasta nu ne e de nici un folos dacă nu o reînnoim în fiecare zi.”*⁴⁵ *“Consacră-te în fiecare dimineață lui Dumnezeu pentru ziua aceea! Supune-l toate planurile tale, ca ele să fie aduse la îndeplinire sau abandonate, după cum va hotărî El, în providența Sa. În acest fel, zi de zi să-ți încredințezi viața în mâinile lui Dumnezeu și, astfel viața ta va fi din ce în ce mai mult modelată după viața Domnului Hristos.”*⁴⁶

Morris Venden spune:

*“Dacă până acum nu ai fost conștient de necesitatea unei pocăințe zilnice, recunoașterea acestui lucru poate conduce la o schimbare adevărată în viața ta. Ellen White asigura: <Dacă cauți comuniunea cu Hristos și te pocăiești zilnic, ... vor amuți toate acuzațiile tale, toate greutățile tale vor dispărea și toate problemele tale derutante, care îți stau în față, se vor rezolva.>”*⁴⁷

A rămâne la Isus, și anume printr-o înnoire zilnică a consacrării noastre, este la fel de important ca și venirea la El de la început.

Morris Venden spune mai departe: *„Legătura zilnică cu Hristos conduce la o consacrare statornică – de a se încrede în El în fiecare moment.”*⁴⁸

42 E.G. White, Faptele Apostolilor, p.284.2 / *Das Wirken der Apostel*, p.284 / *Acts of the Apostles*, p.284-285

43 E.G.White, Hristos Lumina Lumii, p.313.5 / *Das Leben Jesu*, p.303 / *The Desire of Ages*, p.313-314

44 Ed. Francis D. Nichol, *Adventist Bible Commentary* Vol.1, Hagerstown, 1976, p.1113

45 Ellen G. White, *Review and Herald*, www.egwwritings.org, 6. Jan. 1885

46 Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p.70.1 / *Schritte zu Jesus*, Herbolzheim, 2009, p.74

47 Morris Venden, *95 Thesen über die Erlösung aus dem Glauben*, Lüneburg, 2009, p.72

48 Morris Venden, *95 Thesen über die Erlösung aus dem Glauben*, Lüneburg, 2009, p.77

41 mai multe despre aceasta în H.Haubeil, *In Jesus bleiben*, cap.3 *“A rămâne în Isus”*

Putem avea siguranța că: dacă ne predăm conștient lui Isus în fiecare dimineață, facem ceea ce El își dorește, pentru că El a spus: „*Vino la mine ...*” (Mat.11,28) și: „*pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară.*” (Ioan 6,37)

Domnul este dispus să facă lucruri mari pentru noi. Prin ce anume? „*Noi trebuie să câștigăm biruința nu prin număr, ci printr-o consacrare deplină față de Isus. În tăria Lui să înaintăm și să ne încredem în puternicul Dumnezeu al lui Israel.*” (E.G. White, *Sons and Daughters of God*, www.egwwritings.org, p.279) După Zah.4,6: „*Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu.*”

Influența mare pe care Dumnezeu poate să o exercite prin noi, dacă trăim într-o totală consacrare, este descrisă de către John Wesley după cum urmează: „Dumnezeu poate face cu un bărbat 100% consacrat mai mult decât cu o armată întreagă de bărbați consacrați doar 99%.”⁴⁹

Ellen White scrie:

„Numai cei care vor deveni conlucrători cu Hristos, numai cei care vor zice: „Doamne, tot ce am și tot ce sunt este al Tău”, numai aceia vor fi recunoscuți ca fii și fiice ale lui Dumnezeu.”⁵⁰ „Toți aceia care își predau sufletul, trupul și spiritul lui Dumnezeu vor primi fără încetare noi valuri de puteri corporale și mintale.... Duhul Sfânt scoate la iveală puterile Lui cele mai de seamă pentru a lucra asupra inimii și minții. Harul lui Dumnezeu sporește și înmulțește însușirile lor și orice desăvârșire a naturii dumnezeiești vine în ajutorul lor în lucrarea de salvare a sufletelor. Prin conlucrarea cu Hristos, ei sunt desăvârșiți în El și, în slăbiciunea lor omenească, sunt făcuți în stare să facă faptele Atotputerniciei.”⁵¹

De ce ar trebui să ne rugăm zilnic pentru umplerea cu Duhul Sfânt?

Rugăciunea pentru umplerea cu Duhul Sfânt este rugăciunea ca Isus să rămână la mine. Căci El locuiește prin Duhul Sfânt în mine. Însă de ce zilnic?

Isus ne-a dat un exemplu corespunzător. Ellen White spune în cartea *Faptele Apostolilor*: „Lucrătorul consacrat are o minunată mângâiere, știind că până și Domnul Hristos, în timpul vieții Sale pe pământ, a căutat zilnic pe

Tatăl Său pentru a primi noi și proaspete măsuri de har, de care avea nevoie ... Propriul Său exemplu este o asigurare că arzătoarele și stăruitoarele cereri înălțate către Dumnezeu în credință — credință care duce la o deplină dependență de Dumnezeu și o consacrare fără rezerve în lucrarea Sa — vor fi de folos să aducă oamenilor ajutorul Duhului Sfânt în lupta contra păcatului.”⁵²

Dacă aceasta a fost o nevoie zilnică pentru Isus, cu atât mai importantă este ea pentru noi.

În 2Cor.4:16 stă scrisă o propoziție importantă:

„*totuși omul nostru dinlăuntru se înnoiește din zi în zi.*”

Cum are loc această înnoire interioară zi de zi? După Efes. 3:16,17,19 are loc prin Duhul Sfânt: „*să vă face să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinlăuntru, așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință, având rădăcina și temelie pusă în dragoste; ... ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu.*”

Din aceasta rezultă:

- ▶ Este, de regulă, necesar ca în fiecare zi să ne rugăm pentru umplerea din nou cu Duhul Sfânt.
- ▶ Astfel locuiește Hristos în noi.
- ▶ El ne dă putere după bogăția slavei Sale pentru omul lăuntric. Puterea lui Dumnezeu este o putere supranaturală.
- ▶ Prin aceasta ne este dată dragostea lui Dumnezeu în inimă.
- Și este o cale spre o viață în „toată plinătatea lui Dumnezeu” (vezi Ioan 10:10; Col.2,10)

Un alt text valoros avem în Efes. 5:18: „*fiți plini de duh*”. Ar trebui să luăm seama că acesta este mai mult decât un sfat. Este o poruncă dumnezeiască. Dumnezeu așteaptă din partea noastră să dorim să trăim în Duhul Sfânt. Experții în limba greacă spun că textul luat cuvânt cu cuvânt zice — și citez aici pe fr. Johannes Mager: „*Lăsați-vă umpluți mereu de Duhul Sfânt și reânnoiți neîncetat a cest proces.*”⁵³

⁴⁹ Dr. S. Joseph Kidder, *Anleitung zum geistlichen Leben*, Universitatea Andrews, PPP folia14

⁵⁰ E.G. White, *Hristos Lumina Lumii*, p.523.2 / *Das Leben Jesu*, Hamburg, 1973, p.514

⁵¹ E.G. White, *Hristos Lumina Lumii*, p.827.4 / *Das Leben Jesu*, Hamburg, 1973, p.32

⁵² E.G. White, *Faptele Apostolilor*, p.56.1 / *Das Wirken der Apostel*, Hamburg, 1976, p.57 / *The Acts of the Apostles*, p.55,56

⁵³ Ed. Werner E. Lange, *Unser größtes Bedürfnis*, Lüneburg, 2011, p.42

În indicațiile pentru studiu ale Bibliei (în limba germană) se spune referitor la aceasta: „Botezul cu Duhul Sfânt înseamnă să vii cu totul sub influența Duhului Sfânt, să fii cu totul umplut de El. Aceasta nu este o experiență unică, ci ceva ce se cere repetat tot mereu, cum evidențiază Pavel în Efes.5,18 prin timpul verbului în limba greacă „a umple”. (Vezi Apendicele foarte prețios de la sfârșitul capitolului la Efes.5,18) ⁵⁴

Aceasta le scrie apostolul Pavel efesenilor în capitolul 5, deși în capitolul 1,13 le scrisese: „... Și voi, ..., ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit.” Deci efesenii primiseră Duhul Sfânt. Cu toate acestea mai exista pentru ei necesitatea, de a fi „tari prin Duhul Său”. În continuare spune: „Fiți plini de Duhul” și „lăsați-vă umpluți mereu de Duhul Sfânt și reânnoiți neîncetat acest proces”.

Ellen White spune:

„Fiecare conlucrător al lui Dumnezeu ar trebui să se roage zilnic pentru (umplerea cu) Duhul Sfânt.”⁵⁵

„Pentru a avea neprihănirea lui Hristos este necesar a fi schimbat zilnic prin influența Duhului Sfânt, pentru a fi părtaş al naturii divine.”⁵⁶

În alt loc ne spune Domnul prin ea: „Cine a simțit că Sfânta Scriptură, Cuvântul lui Dumnezeu, i se adresează lui și dorește să-i urmeze învățăturile, trebuie să învețe zilnic, să primească zilnic zel și putere spirituală nouă, care îi stau la dispoziție fiecărui credincios adevărat.”⁵⁷

În continuare ea spune: „Noi trebuie să-L urmăm pe Hristos în fiecare zi. Dumnezeu nu dă ajutor pentru ziua de mâine.”⁵⁸

În alt loc: „Avem nevoie de permanenta legătură cu prezența dumnezeiască pentru ca să putem înainta. Poate deținem o anumită măsură a Duhului Sfânt, însă prin rugăciune și credință ar trebui să tindem cu statornicie după o măsură mai bogată a Duhului Sfânt.”⁵⁹

Am mai găsit următorul gând uimitor: „Ai nevoie zilnică de acel botez al dragostei, care în zilele apostolilor i-a unit pe toți într-o inimă și un gând.”⁶⁰

Romani 5:5 ne arată că dragostea lui Dumnezeu este revărsată în inima noastră prin Duhul Sfânt. Același lucru ne este arătat în Efes.3:17. Botezul zilnic cu Duhul Sfânt (umplerea cu Duhul Sfânt) are ca efect în același timp și botezul zilnic al dragostei. (Umplerea cu dragostea-agape a lui Dumnezeu). După Gal.5:16 și Rom.8,2 se mai adaugă faptul că prin aceasta este zdrobită și puterea păcatului.

IMPORTANȚA ALTARULUI PERSONAL

Ce însemnătate are altarul personal, dacă este atât de important să mă consacru zilnic lui Isus și să mă rog pentru umplerea cu Duhul Sfânt?

Am adus texte și citate, care ne arată că omul interior se înnoiește zi de zi. **Aceasta aruncă o lumină clară asupra marii însemnătăți a altarului nostru personal zilnic.**

Fundamentul întregului serviciu la templu era jertfa de dimineață și de seară. În Sabat mai era o jertfă în plus: jertfa de ardere de tot din ziua de Sabat. (Num.28:4,10) Ce însemnătate are o ardere de tot?

„Arderea de tot întruchipa predarea totală a păcătosului în fața Domnului. Aici omul nu reține nimic pentru el, totul îi aparține lui Dumnezeu.”⁶¹

„Orele rânduite pentru jertfele de dimineață și seara erau socotite ca sfinte și au ajuns să fie privite de toată națiunea iudaică asemenea unui timp hotărât pentru închinare. În practica aceasta, creștinii au un exemplu pentru rugăciunea de dimineață și seara. În timp ce condamnă un simplu șir de ceremonii, lipsite de spiritul închinării, Dumnezeu privește cu multă plăcere asupra acelora care-L iubesc și care se pleacă dimineața și seara în rugăciune pentru a căuta iertare pentru păcatele făptuite și pentru a-l prezenta cererile lor pentru binecuvântările trebuincioase.”⁶²

Observăm că altarul personal zilnic în conexiune cu Sabatul constituie baza vieții spirituale? Ne face aceasta și mai clar că este vorba de o consacrare totală zilnică față de Isus Hristos, care este invitat prin Duhul Sfânt să trăiască în noi?

⁵⁴ Indicațiile pentru studiu, ediția standard, 17.07.2014

⁵⁵ Ed. Werner E. Lange, *Unser größtes Bedürfnis*, Lüneburg, 2011, p.50.

⁵⁶ E.G. White, *Selected Messages 1*, p.374.1 și RH Nov.1,1872 par.2 (egwwritings.org)

⁵⁷ E.G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes*, Lüneburg, 2006, p.260

⁵⁸ E.G. White, Hristos Lumina Lumii, 313.5 /*Das Leben Jesu*, Hamburg, 1973, p.303

⁵⁹ E.G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes*, Lüneburg, 2006, p.243

⁶⁰ E.G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes*, Lüneburg, 2006, p.243

⁶¹ Fritz Rienecker, *Lexikon zur Bibel*, Wuppertal, 1964, p.1017

⁶² E.G. White, *Patriarhi și Profeți*, p.353.3 / *Patriarchen und Profeten*, Hamburg, 1973, p.331.

A-l acorda lui Dumnezeu prioritate înainte de orice altceva, este unul din cele mai importante principii spirituale. Isus spunea în predica de pe muntele fericirilor : "Faceți din împărăția lui Dumnezeu prioritatea voastră numărul unu, trăiți în neprihănirea lui Dumnezeu, și El vă va da tot de ceea ce aveți nevoie." Mat. 6,33 (traducerea NLB în limba germană)

Împărăția lui Dumnezeu înseamnă a-L avea acum pe Isus în inimă. De aceea e nevoie de o consacrare zilnică și rugăciune zilnică pentru umplerea cu Duhul Sfânt în cadrul timpului personal din cămăruță. Dacă stăm înaintea lui Dumnezeu, întrebarea hotărâtoare va fi : Am avut relația personală salvatoare cu Hristos și am rămas în ea (Ioan 15,1-17) ? Nu îți este și ție dor după o mai mare împlinire în viața de credință ?

Cine nu petrece sau petrece foarte rar un timp liniștit cu Dumnezeu sau ține un altar insuficient, va fi poate întărit doar o dată pe săptămână prin Duhul lui Dumnezeu. Aceasta este ceva asemănător cu situația cuiva care mănâncă doar o dată pe săptămână. Dacă am compara: nu este absurd să dorești să te hrănești doar o dată pe săptămână? Nu înseamnă aceasta că creștinul fără altar personal este firească?

Dacă el ar rămâne în starea aceasta, ar însemna că el nu este salvat. Dacă suntem firești, altarul nu poate fi decât un exercițiu obligatoriu. Dacă suntem duhovnicești, el va deveni mai mult și mai mult o necesitate.

În urmă cu ani de zile am citit cârtica: *Am fost un gangster*, de Jim Vaus. El era un impostor care se pocăise. A recunoscut fără rezerve păcatele sale – de exemplu sperjur, furt, etc. El a experimentat o intervenție enormă din partea lui Dumnezeu. Aceasta m-a impresionat. Mi-am spus: mie îmi merge bine din toate punctele de vedere, dar asemenea experiențe eu nu fac. Într-o rugăciune i-am spus apoi Domnului: „*Tată din ceruri, doresc să-mi mărturisesc toate păcatele pe care le cunosc și pe cele pe care mi le vei mai descoperi. În afară de asta mă voi trezi o oră mai devreme dimineața și mă voi ruga și voi citi din Biblie. Apoi vreau să văd dacă vei interveni și în viața mea.*”

Laudă și mulțumire! Dumnezeu a intervenit. De atunci începând a devenit în mod deosebit altarul de dimineață în relație cu Sabatul, baza vieții mele cu Dumnezeu.

Printr-o consacrare zilnică și umplerea zilnică cu Duhul Sfânt viața noastră se va schimba în mod pozitiv. Aceasta se întâmplă în timpul altarului nostru.

„ *Damit wir die Gerechtigkeit Christi haben, ist es notwendig täglich durch den Einfluss des Geistes umgewandelt zu werden, um ein Teilhaber der göttlichen Natur zu sein* „

ÎNCHINARE ÎN DUH ȘI ADEVĂR

Haideți să ne ocupăm scurt cu tema închinării. În ultimul mesaj al lui Dumnezeu către omenire este vorba de închinarea înaintea Creatorului în contrast cu cea înaintea Fiarei. (Apoc. 14:6-12) Semnul exterior al închinării este Sabatul (închinarea înaintea Creatorului). Atitudinea interioară a închinării ne-o arată Ioan 4:23,24: „*Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl. Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui, trebuie să l se închine în duh și în adevăr.*”

Să te rogi în **Duhul** înseamnă să te închini sigur și reponsabil dar și să fii umplut cu Duhul Sfânt. Să te închini în **Adevăr** înseamnă să trăiești într-o totală consacrare față de Isus, care este adevărul în persoană. Isus spune: „*Eu sunt adevărul.*” (Ioan 14:6) Și înseamnă să trăiești după Cuvântul lui Dumnezeu și poruncile Lui prin locuirea lui Isus în tine, pentru că El a spus: „*Cuvântul tău este adevărul.*” (Ioan 17:17) și Psalmul 119:142 spune: „*Legea Ta este adevărul.*” Dacă nu trăim acum în închinare, nu ne pândește pericolul ca la timpul hotărâtor să eșuăm? Aceasta va fi o problemă mare pentru toți creștinii firești.

Eu cred că dorim cu toții să facem progrese cu ajutorul lui Dumnezeu și să creștem în cunoștință: se poate ca pentru unii următorul punct greșit de vedere să-i fi împiedicat să înainteze.

BOTEZUL ȘI DUHUL SFÂNT

Unii sunt de părere că sunt umpluți cu Duhul Sfânt pentru că sunt botezați și astfel totul ar trebui să fie în regulă și nimic nu ar mai fi necesar. D.L.Moody spune la aceasta : "Mulți cred că dacă au fost odată umpluți de Duhul Sfânt,

atunci sunt plini de Duhul pentru totdeauna. O, prietenii mei, noi suntem vase găurite ; este nevoie să rămânem tot timpul sub izvor pentru a putea fi umpluți.”⁶³

Joseph H.Waggoner spune referitor la aceasta:

„În toate cazurile, în care botezul este privit ca fiind dovada darului Duhului Sfânt, păcătosul penitent este legănat în siguranța firească. El se încrede exclusiv pe botezul său ca semn al favorii lui Dumnezeu. Botezul va fi cheazășia sau mărturia sa și nu Duhul în inima sa ...”.⁶⁴

Botezul este o hotărâre însemnată; ea corespunde voinței lui Dumnezeu. El are și își păstrează marea lui însemnatate. Însă nu ar trebui, ca dovadă pentru umplerea cu Duhul Sfânt, să privim înapoi la un eveniment din trecut. Mult mai mult este vorba ca **acum** să știu și să experimentez că sunt umplut cu Duhul Sfânt.

Unii oameni au primit Duhul Sfânt **înainte** ca să fie botezați, de ex. Corneliu și oamenii lui sau chiar și Saul. Alții au primit de abia după botez Duhul Sfânt, de ex. Samaritenii sau cei 12 bărbați din Efes. Însă indiferent dacă primirea Duhului Sfânt a avut loc **înainte, după** sau **la** botez, hotărâtor este ca să îl fi primit cândva și ca **acum** El să fie în inima noastră. Hotărâtor nu este ce a avut loc în trecut, ci: Cum stau lucrurile acum, astăzi, cu mine?

Îmi permit să amintesc încă odată: Am obținut viața noastră la naștere. Această viață este susținută zilnic prin mâncare, băutură, mișcare, somn,etc., altfel de mult nu am mai trăi. Pentru domeniul spiritual sunt valabile aceleași legi ca și pentru corp. Am obținut viața nouă prin Duhul Sfânt, și anume la consacrarea noastră totală față de Isus, pentru ca să rămână în noi.Și rămâne în noi prin folosirea mijloacelor pe care Domnul ni le pune la dispoziție. Este susținută prin Duhul Sfânt, rugăciune și Cuvântul lui Dumnezeu. Îmi permit să repet:

E.G. White spune: “Viața naturală este păstrată clipă de clipă prin puterea divină; totuși, ea nu este susținută printr-o minune directă, ci prin folosirea binecuvântărilor puse la dispoziția noastră. Tot astfel, viața spirituală este susținută prin folosirea acelor mijloace rânduite de Providență.”⁶⁵

⁶³ D.L. Moody, *They Found the Secret*, p.85,86 ; citat în *10 Days-Prayers and Devotions ...*

⁶⁴ Joseph H.Waggoner, *The Spirit of God*, Battle Creek, Michigan 1877, p.35, citat în Garry F. Williams, *Erfüllt vom Heiligen Geist*, Lüneburg, 2007, p.58.

⁶⁵ E.G. White, *Faptele Apostolilor*, p.284.2 / *Das Wirken der Apostel*, p.284 / *Acts of the Apostles*, p.284-285

Aceasta înseamnă că Duhul Sfânt ne este dat la nașterea din nou pentru a rămâne în noi. Însă această rămânere are de-a face cu folosirea zilnică a mijloacelor pe care Domnul ni le-a pus la dispoziție. Ce rezultate să așteptăm dacă nu folosim mijloacele?

Duhul Sfânt este cel mai important dintre toate “mijloacele”. La aceasta se adaugă însemnătatea rugăciunii, legătura cu Dumnezeu prin Cuvântul Său, participarea la serviciul divin, slujirea noastră în numele lui Isus și altele.

Eu cred că suntem cu toții de acord că este necesar să purtăm de grijă **zilnic** și pentru omul lăuntric. Dacă nu o facem, vom suferi urmări nefericite. Nu putem nici să mâncăm în prealabil (făcând stoc), nici să primim Duhul Sfânt în prealabil (făcând stoc).⁶⁶ O consacrare zilnică față de Isus este necesară și că trebuie să-L invităm pe Duhul Sfânt zilnic în viețile noastre.

Ambele subiecte slujesc doar unui scop; sunt cele două fețe ale aceleiași monede: de a avea o relație profundă, personală cu Isus. Cu consacrarea mea mă predau lui, și cu cererea Duhului Sfânt Îl invit în inima mea. Printre altele 1.Ioan 3:24, (și Ioan 14:16,23) ne arată că Isus locuiește în noi prin Duhul Sfânt: „*Și recunoaștem că El rămâne în noi prin Duhul, pe care ni l-a dat.*”

LUCRAREA DUHULUI SFÂNT

Dacă Duhul Sfânt este în mine, el realizează în mine ceea ce Hristos a împlinit. Rom.8,2 spune: “Legea Duhului de viață în Hristos Isus, m-a izbăvit de Legea păcatului și a morții. “Legea Duhului o putem explica ca fiind modul în care Duhul Sfânt acționează într-o inimă predată lui Dumnezeu. E.G. White explică bine aceasta: “ **Duhul trebuia să fie dat ca o putere înnoitoare, căci, fără aceasta, jertfa lui Hristos n-ar fi folosit la nimic. ...** Doar Duhul face să aibă efect cele săvârșite de Mântuitorul lumii. Prin Duhul ajunge inima curată. Prin Duhul ajunge credinciosul părtaș de natură dumnezeiască. ... Puterea lui Dumnezeu așteaptă să fie cerută [engl.:>demand<: în sensul de a pretinde, a cere] și primită.”⁶⁷

Thomas A. Davis descrie acest proces astfel: “Aceasta înseamnă că chiar și efectivitatea lucrării lui Hristos pentru om depinde de Duhul Sfânt. Fără El, tot ce Isus a făcut pe acest pământ – în Ghetsemani, pe cruce, sau învierea

⁶⁶ *Fehlt als Text und Fussnote*

⁶⁷ E.G.White, *Hristos Lumina Lumii*, p.671,672 / *Das Leben Jesu*, Hamburg, 1973, p.670,671 / *The Desire of Ages*, p.671,672

din mormânt ca și slujba Lui de Mare Preot în ceruri – ar rămâne fără efect. Rezultatele lucrării Lui Hristos ar fi doar puțin mai de folos decât cele ale vreunei religii mondiale mari sau a unui lider etic. Deși Hristos era Dumnezeu în contrast cu aceștia, nu a putut să-i salveze pe oameni doar prin exemplul și învățăturile Sale. Pentru a schimba aceasta, a fost necesar să lucreze în ei. Această lucrare este realizată prin Duhul Sfânt, care a fost trimis, pentru a realiza în inima omului ceea ce Isus a făcut să fie posibil.”⁶⁸

Nu este și numai acesta un motiv suficient de a te preocupa de umplerea Duhului Sfânt?

„Când ia inima în stăpânire, Duhul lui Dumnezeu transformă viața. Gândurile păcătoase sunt înlăturate, faptele rele sunt părăsite, iubirea, umilința și pacea iau locul mâniei, invidiei și certurilor. Bucuria ia locul întristării, iar fața oglindește lumina cerească.”⁶⁹

Mai există multe alte consecințe valoroase printr-o viață în Duhul Sfânt, însă și lipsuri și pierderi mari fără El. Diferența între o viață cu sau fără Duhul Sfânt va fi tratată detaliat în capitolul 3.

SUNT EU UMLUT CU DUHUL SFÂNT?

Te rog, pune-ți următoarele întrebări referitoare la umplerea ta cu Duhul Sfânt:⁷⁰

- ▶ Se poate observa ceva din lucrarea Duhului Sfânt în viața mea? Mi l-a făcut El, de ex. pe Isus cu adevărat mare și viu ca persoană? (Ioan 15:16);
- ▶ Încep eu să aud și să înțeleg vocea interioară a Duhului Sfânt? Poate el să mă conducă în hotărârile mici și mari ale vieții mele? (Rom. 8:14);
- ▶ A fost trezit în mine un nou fel de iubire pentru alți oameni? Îmi dăruiește Duhul Sfânt o compasiune tandră și o grijă profundă față de oameni, pe care în mod normal nu mi i-aș alege ca prieteni? (Gal.5:22; Iac.2:8,9);
- ▶ Experimentez eu iar și iar cum mă ajută Duhul Sfânt să mă port cu semenii mei? Îmi dă Ajutorul ceresc de ex. cuvintele potrivite, care să atingă inima unui om, care se află în griji și probleme?;
- ▶ Și îmi dă Duhul Sfânt puterea să aduc viața lui Isus în fața altora și să-i conduc în împărăția Sa?;

⁶⁸ Thomas A. Davis, *Als Christ siegreich leben*, HW-Verlag, p.43 / *How to be a victorious Christian*, R&H

⁶⁹ E.G. White, *Hristos Lumina Lumii*, p.173.1 / *Das Leben Jesu*, Hamburg, 1973, p.156.

⁷⁰ Catherine Marshall, *Der Helfer*, Erzhausen, 2002, p.24

- ▶ Experimentez eu cum Ajutorul îmi stă alături în rugăciunile mele și mă sprijină să prezint corect cele mai profunde sentimente ale inimii mele înaintea lui Dumnezeu?;

Dacă cugetăm la aceste întrebări, vedem ce nevoie mare avem să creștem în Duhul Sfânt, să-L cunoaștem mai bine și să-L iubim mai mult.

ÎMPĂCAREA ÎNTRE TATĂ ȘI FIU

Un frate scria: Tatăl meu și cu mine ne-am împăcat. După studierea cărților *Pași spre redeșteptare spirituală* și *40 de zile – Devoționale și Rugăciuni ...* Nr.1 și 2, am avut minunata experiență a umplerii cu Duhul Sfânt. În mod deosebit m-a încântat să experimentez cum Duhul Sfânt dorește și poate lucra în toate domeniile vieții mele.

Relația mea cu tatăl meu a fost dintotdeauna mai complicată. Dorințele și rugăciunile mele deja din copilărie și adolescență au fost să am o relație mai bună cu tatăl meu. Însă era tot mai rău. Mai trecuseră încă șase, șapte ani. Dumnezeu a umplut marele gol din inima mea. În timpul studiului și a rugăciunii pentru umplerea cu Duhul Sfânt, soția mea și cu mine am făcut foarte multe experiențe mari cu Dumnezeu. Ne-am rugat lui Dumnezeu pentru familiile noastre și în mod deosebit pentru tatăl meu. În acest timp am primit noi puteri să-mi iubesc tatăl. Am putut să-i iert totul, ce nu a mers așa de bine în relația noastră din perioada copilăriei. Tatăl meu și cu mine suntem acum prieteni. Și el a devenit un om spiritual și a început să le povestească și altora despre Dumnezeu. Astăzi, după doi ani, este relația mea cu tatăl meu tot bună ca și înainte. Îi sunt foarte mulțumitor lui Dumnezeu pentru această experiență. Mai demult mă simțeam așa de lipsit de putere și foarte singur. Însă de când mă rog zilnic pentru umplerea cu Duhul Sfânt, experimentez un fel cu totul nou și minunat de viață și de relație cu Dumnezeu. (Numele necunoscut autorului)

Gebet: Herr Jesus, ich danke dir, dass du in mir bleiben willst durch die
Rugăciune: Doamne Isuse, îți mulțumesc că dorești să rămâi în mine
prin Duhul Sfânt. Mulțumesc că, printr-o predare zilnică, relația noastră
de încredere și iubire crește. Doamne, ajută-mă, să-L cunosc mai bine
pe Duhul Sfânt și slujirea Sa. Am dorința de a ști ce vrea să facă pentru
mine, apropiatii mei și comunitatea mea și cum putem avea certitudi-
nea că îl primim ca urmare a rugăciunilor noastre zilnice. Îți mulțumesc
din inimă. Amin.

E.G.White spune: “

Lui Isus ... I S-a dat Duhul Sfânt fără măsură. Tot astfel el va fi dat oricărui urmaș al lui Hristos atunci când toată inima este predată pentru ca Isus să locuiască în ea. Însuși Domnul nostru a dat porunca: „Fiți plini de Duh” (Efeseni 5, 18) și această poruncă este și o făgăduință că ea va fi împlinită. Tatăl a avut buna plăcere ca în Hristos „să locuiască toată plinătatea” și „în El aveți totul deplin”.⁷¹

Apendice la Efes.5,18 – “Fiți plini de Duhul”

Putem recunoaște deja în textul german la Efes. 5,18 că chemarea este la forma de imperativ. Mai departe vedem că chemarea este făcută la plural, deci se adresează tuturor. Și – vedem că este sarcina noastră să căutăm plinătatea Duhului. Însă textul în greacă ne lasă să recunoaștem aceasta și mai clar.

Johann Mager spune referitor la aceasta: “În epistolele nou-testamentale există doar un paragraf, care vorbește în mod direct de umplerea cu Duhul Sfânt: “fiți plini de Duh” (Efes. 5,18). În Faptele Apostolilor întâlnim umplerea cu Duhul Sfânt ca dar, pentru a putea acționa plini de putere în situații deosebite. Pavel formulează [ca însărcinare directă a Domnului – mai multe despre aceasta la sfârșitul apendicelui] umplerea aceasta ca poruncă, care este valabilă pentru toți urmașii lui Isus independent de situațiile vieții. Această scurtă dar importantă cerință conține patru puncte de vedere esențiale.

1. Verbul “a umple”(plerein) este la imperativ. Pavel nu dă aici o recomandare sau un sfat prietenesc. Nu face o sugestie care poate fi acceptată sau respinsă. El poruncește ca și un apostol împuternicit. O poruncă se adresează întotdeauna voinței omului. Dacă un creștin este sau nu umplut de Duhul Sfânt depinde în definitiv de el însuși. **Creștinii se află sub porunca de a lupta pentru plinătatea Duhului.** În aceasta constă responsabilitatea noastră ca oameni în ceea ce privește umplerea cu Duhul.
2. Verbul este la forma plural. Porunca nu este îndreptată spre persoane individuale din comunitate, care au preluat sarcini deosebite. A fi umplut cu Duhul nu este deci un privilegiu al unor persoane avantajate. **Cerința este valabilă pentru toți cei care aparțin comunității și anume întotdeauna și pretutindeni. Nu există excepții.** Pavel privește ca ceva normal, ca toți creștinii să se lase a fi umpluți de Duhul.
3. Verbul se află la forma pasivă. Nu înseamnă: “Umpleți-vă cu Duhul!”, ci “Fiți plini [umpluți] de Duh!” Nici un om nu poate să se umple singur cu Duhul. Aceasta este în mod exclusiv lucrarea Duhului Sfânt. În aceasta constă suveranitatea Sa. **Omul însă trebuie să creeze condițiile ca Duhul să-l poată umple. Fără voința sa activă Duhul nu va acționa asupra lui.**
4. Imperativul este în limba greacă la forma de prezent. Acest imperativ prezent descrie o întâmplare care se repetă în mod repetat, spre deosebire de imperativul aorist, care se referă la o acțiune punctuală. Drept urmare umplerea cu Duhul nu este o experiență unică, ci un proces care revine și continuă. **Un creștin nu este ca un vas umplut odată pentru totdeauna, ci trebuie să se lase “reumplut” tot mereu.** Propoziția poate fi redată și în felul următor: “Lăsați-vă umpluți mereu de Duhul Sfânt și reînnoiți neîncetat acest proces!”

Umplerea cu Duhul Sfânt, care ne-a fost dată la botez [cu condiția ca botezul să fi fost din apă și din duh pe baza unei consacrări totale] **poate fi pierdută, dacă plinătatea dăruită nu este păstrată strâns.** Dacă este pierdută, ea poate fi primită din nou. Umplerea trebuie repetată pentru ca Duhul Sfânt să poată umple toate domeniile vieții și pentru ca viața noastră spirituală să nu se ofilească fără putere. Umplerea cu Duhul nu înseamnă că vom avea din punct de vedere cantitativ tot mai mult Duh Sfânt, ci că Duhul are tot mai mult din noi. **De aceea Pavel poruncește tuturor credincioșilor să se lase**

⁷¹ E.G. White, Cugetări de pe Muntele Fericirilor, p.21.1 / *Gedanken vom Berg der Seligpreisungen*, Hamburg, 1953, p.28 / Mount of Blessing MB 20.3 egwwritings.org

umpluți de Duhul tot mereu. Aceasta este pentru el starea normală a unui creștin. Un botez – însă multe “umpleri”.⁷²

**Domnul nostru Însuși a dat porunca:
Lăsați-vă umpluți mereu de Duhul Sfânt
și reînnoiți neâncetat acest proces!”**

CE DIFERENȚE SUNT DE AȘTEPTAT

*Ce câștig avem printr-o viață în Duhul Sfânt?
Ce pierdem dacă nu ne rugăm pentru primirea
Duhul Sfânt?*

COMPARAȚIE ÎNTRE CREȘTINUL FIRESC ȘI CEL DUHOVNICESC

Urmările în viața unui creștin firesc pentru individ au fost deja amintite. Pot fi exprimate după cum urmează:

- ▶ Omul nu este salvat în această stare. (Rom. 8:6-8; Apoc. 3:16);
- ▶ Iubirea lui Dumnezeu – agape- nu este în om (Rom. 5:5; Gal. 5:22); se bazează numai pe iubirea lui omenească;
- ▶ Puterea păcatului nu este zdrobită (Gal. 5:16);
- ▶ Omul nu a obținut „puterea după bogăția slavei Sale” (Efes. 3:16,17);
- ▶ Hristos nu trăiește în om. (1.Ioan 3:24);
- ▶ Omul nu a primit putere pentru a mărturisi pe Hristos (Fapte 1:8);
- ▶ Omul acționează în mod omenesc (1.Cor.3:3), astfel încât se pot naște ușor rivalități și tensiuni;
- ▶ De regulă îi cade greu să accepte o mustrare;
- ▶ Viața sa de rugăciune poate avea lipsuri;
- ▶ Omul are doar capacități omenești în ce privește iertarea și a nu purta ranchiună;

⁷² Johannes Mager a fost pastor, evanghelist și mulți ani docent pentru teologie sistematică. În cele din urmă director al departamentului pastoral la Diviziunea Euro-Africa în Berna (acum Diviziunea Intereuropeană). Trăiește în pensie în Friedensau. Citatul este din cartea sa: *Auf den Spuren des Geistes* (Pe urmele Duhului), Lüneburg, 1999, p.100,101 (cu permisiunea editurii)

* “The Lord himself has given the command: ‘Be filled with the Spirit!’ (Eph.5,18) – E.G. White, Cugetări de pe Muntele Fericiiilor, p.21.1 / *Mount of Blessing*, MB 20.3 (egwwriting.org)

** Explicație din limba greacă la Efes.5,18: Johannes Mager, *Auf den Spuren des Geistes* (Pe urmele Duhului), Lüneburg, 1999, p.100-101

Creștinul firească acționează parțial ca și omul natural. Pavel spune, „*trăiește în felul celorlalți oameni*” (1Cor.3,3) Însă parțial faptele sale arată ca și modul de a acționa al omului duhovnicesc, deși el face totul doar prin propria sa putere și capacitate.

Omul duhovnicesc experimentează plinătatea lui Dumnezeu:

„și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinlăuntru, așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentruca, având rădăcina și temelie pusă în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții, care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea; și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu. Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi, a Lui să fie slava în Biserică și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin.” (Efes. 3:16-21)

EFECTELE VIEȚII DE CREȘTIN FIRESC

Îmi pare rău pentru pierderile care au apărut în interiorul familiei mele și a comunităților mele în slujirea mea ca pastor, din cauza lipsei Duhului Sfânt la mine. Se adevărește din păcate și în acest domeniu că nu putem conduce pe alții mai departe decât unde ne aflăm noi. Lipsurile personale ale fiecărei familii și comunități în parte se însumează și se multiplică.

Copii și Tineret

Viața de creștin firească este un mediu propice pentru o viață de creștin liberală. Se încearcă neștiutor a se face ceea ce nu se poate cu intenție bună, și apoi se caută căi de scăpare. Este acesta motivul pentru care pierdem pe mulți dintre tinerii noștri?

Am trăit noi în fața copiilor și tinerilor noștri vieți de creștini firești – din neștiință sau din alte motive? Au devenit ei astfel creștini firești, care au de aceea de luptat cu dezamăgiri? Este acesta motivul pentru care mulți o iau lejer sau nu mai vin la serviciul divin sau au plecat din comunitate?

Un frate mai în vârstă explica de curând în comunitatea sa: Există o cauză pentru problemele care apar în viețile noastre și a tinerilor noștri: noi, cei mai în vârstă, am ratat să înțelegem lucrarea Duhului Sfânt și să fim umpluți cu El.”⁷³

„Creștinii cu jumătate de inimă sunt mai rău decât necredincioșii; pentru că cuvintele lor care induc în eroare și pozițiile lor instabile îi abat pe alții de la drumul cel bun. Necredinciosul își arată poziția. Creștinul căldicel conduce ambele părți în eroare. Nu este nici un om bun lumesc, nici un creștin bun. Satana îl folosește pentru o lucrare pe care nici un altul nu ar putea s-o facă.”⁷⁴

Dacă însă trăim spiritual, putem să le arătăm copiilor noștri drumul spre ajutorul lui Dumnezeu. Ellen White spune ceva cu totul uimitor:

„Învățați-i pe copii că este privilegiul lor de a primi în fiecare zi botezul Duhului Sfânt. Lasă-L pe Hristos să găsească în tine mâna Sa care să-l îndeplinească lucrările. Prin rugăciune vei putea câștiga o experiență ce-ți va aduce succes deplin în lucrarea cu copiii tăi.”⁷⁵

Noi i-am învățat pe fiii noștri să se roage. Însă i-am învățat să se roage zilnic pentru Duhul Sfânt? Sau nu am știu nici noi asta? Soția mea și cu mine nu am știut atunci aceasta. Sunt mulțumitor, că Domnul a trecut cu vederea timpul necunoștinței. Însă câtă pierdere s-a produs ca urmare a acestui comportament ?

Ce copii minunați ar avea părinții spirituali dacă aceștia chiar s-ar consacra zilnic lui Isus și s-ar ruga pentru Duhul Sfânt!

Atmosferă a dragostei dumnezeiești sau purtați-vă

„Doar” drăguț unii cu alții

Ce diferență va fi în atmosfera căsniciei și familiei, a comunității și bisericii la creștinul firesc sau spiritual, dacă puterea lui Dumnezeu pentru o viață disciplinată lipsește și puterea păcatului nu este zdrobită, sau dacă prin harul lui Dumnezeu aceste calități există?

Creștini firești conservatori tind spre critică. Aceasta nu este bine. Deși trebuie să vorbim despre legile bune ale lui Dumnezeu, ar trebui totodată să ne

gândim la faptul că schimbările de bază au loc doar dacă schimbarea vine din interior.

Liberalii tind să ia totul lejer și să adapteze metodele lumești. Nici aceasta, Dumnezeu nu o poate binecuvânta.

Joseph Kidder constată în general următoarea stare a comunităților: „Lipsa participării, superficialitate, lipsa generozității, neglijența pastorilor, adolescenții părăsesc comunitățile, autodisciplină slabă, planuri fără o bază reală sau rezultat, lipsă cronică a bărbaților tari și angajați.”⁷⁶

Rădăcina problemei noastre el o vede în lipsa legăturii cu Isus (1.Ioan 15:1-5) și în prea multă încredere în străduințele omenești. (Zah.4:6) Soluția o vede și el într-o viață în Duhul Sfânt. (Fapte 1:8)

Isus ne-a dat porunca nouă:

„Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți unii pe alții. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.” (Ioan 13:34,35)

A iubi ca Isus înseamnă: a iubi cu iubirea dumnezeiască (agape). Aceasta o putem avea doar dacă suntem umpluți cu Duhul Sfânt.

„Iubirea supremă față de Dumnezeu și iubirea neegoistă unul față de celălalt — acesta este darul cel mai bun pe care îl poate revărsa Părintele nostru ceresc. Iubirea aceasta nu este un impuls, ci un principiu divin, o putere permanentă. Inima neconsacrată nu o poate genera sau produce. Iubirea aceasta se găsește numai în inima unde domnește Isus”⁷⁷

Eu cred că este o diferență dacă ne purtăm doar „drăguț” unii cu alții sau dacă ne iubim dincolo de aceasta cu iubirea lui Dumnezeu. E.G.White ne dă referitor la aceasta un sfat important:

„Prin punerea podoabei unui duh blând și liniștit, ar fi evitate nouăzeci și nouă din o sută de greutăți, care amărăsc viața așa de tare.”⁷⁸

⁷³ Garrie Williams, *Erfüllt sein vom Heiligen Geist*, Lüneburg, 2007, p.8 – *How to Be Filled With the Holy Spirit and Know it*, R&H, 1991

⁷⁴ E.G. White, *Letter 44*, 1903, citat în *Adventist Bible Commentary*, vol.7, p.963 cu privire la *Apoc.3,15.16*)

⁷⁵ E.G. White, *Îndrumarea Copilului*, p.69.4 /Child Guidance, www.egw writings.org, p.69

⁷⁶ Dr. S. Joseph Kidder, *Anleitung zum geistlichen Leben*, Andrews University, PPP foliile 3,4

⁷⁷ E.G. White, *Faptele apostolilor*, p.551.2 / *Das Wirken der Apostel*, Hamburg, 1976, p.549

⁷⁸ E.G. White, *Zeugnisse für die Gemeinde*, vol.4, p.380 / *Testimonies for the Church*, vol.4, p.380

Cuvântul lui Dumnezeu din 1 Tes. 4,3-8 face aluzie la ceva pentru viața de căsnicie. În acest paragraf este vorba, pe lângă altele, despre a trăi în sfințenie și cinste în cadrul căsniciei. Aceasta este pusă în contrast cu patimile josnice ale păgânilor. Aluzia întretine cu privire la o viață de sfințenie și suplimentar la Duhul Sfânt ne face să recunoaștem, că o viață cu Duhul Sfânt poate și va schimba chiar și relația conjugală. Dumnezeu a intenționat o mare bucurie și împlinire în cadrul vieții de căsnicie. Nu arată aceasta că Dumnezeu vrea să ne ajute să ne purtăm unul cu altul cu tandrețe plină de iubire și nu cu lăcomie?

Isus se ruga pentru ucenici de a fi una: *“Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.”* (Ioan 17,21)

William G. Johnsson spune: *“Mulți adventiști trebuie încă să înțeleagă mai întâi ce înseamnă a fi una în Hristos. Probabil că în trecut am pus prea puțin accentul pe aceasta sau am înghesat calul în locul greșit.”*⁷⁹

Hristos este atunci în noi, când suntem umpluți de Duhul Sfânt. Starea de creștin spiritual contribuie la împlinirea rugăciunii Domnului nostru. E.G.White spune: *“Dacă copiii lui Dumnezeu sunt una în Duh, fariseismul și îndreptățirea de sine (păcatul cel mai mare al națiunii evreiești) vor fi înlăturate din inimile lor. ... Dumnezeu își va descoperi taina, care a fost ascunsă epocă de epocă. El va arăta >care este bogăția slavei tainei acesteia între Neamuri și anume: Hristos în voi, nădejdea slavei.<* Col.1,27”⁸⁰

Disciplina Bisericii

Vor fi efecte nedorite asupra bisericii, dacă disciplina nu este aplicată sau cu greu aplicată în iubirea lui Dumnezeu? Ce hotărâri va lua o biserică care este în majoritate compusă din creștini firești sau are chiar un pastor sau președinte firesc? Când mă gândesc în urmă la slujirea mea am impresia că frățietatea spirituală tinde să îl aducă pe păcătos la bara de judecată. Și dacă el a recunoscut și a regretat, atunci disciplina și-a atins scopul. Cei firești pot tinde la a folosi disciplina bisericii ca pedeapsă, până la abuz, ca un instrument al exercitării de putere. (Mat.18:15-17; 1.Cor.3:1-4; 2.Cor.10:3; Iuda 19)

⁷⁹ William G. Johnsson, *Adventgemeinde in der Zerreißprobe*, Lüneburg, 1996, p.118

⁸⁰ E.G. mWhite, *Für die Gemeinde geschrieben*, vol.1, p.406.2 / egwwritings.org

” Wenn Gottes Kinder im Geist eins sind, wird jeder Pharisäismus und alle Selbstgerechtigkeit ... aus ihren Herzen entfernt werden. “

CUVÂNTUL PROFETIC AL LUI DUMNEZEU PENTRU TIMPUL SFÂRȘITULUI

Domnul ne descoperă ceea ce vrea să facă prin profeți. (Amos 3:7) Astfel El a dat solii profetice importante pentru timpul sfârșitului prin Ellen White. Deoarece multe lucruri din timpul sfârșitului diferă de cele din timpurile de demult, a fost importantă și necesară o informație suplimentară potrivită din partea lui Dumnezeu. După afirmația Ellenei White, aceste solii au însemnatate până la revenirea Domnului Isus. De vreme ce ele conțin printre altele și schimbări în stilul de viață, muștrări, avertizări și altele, ele vor fi mai ușor acceptate de omul duhovnicesc decât de cel firesc. (Dacă ia cineva această solie în serios, nu înseamnă neapărat că este duhovnicesc.) Demn de cugetat la el, în această relație, este cuvântul din Deut. 18:19 (după o traducere în limba germană: Gute Nachricht): *„Cine nu urmează, ceea ce spune un profet în locul Meu, aceluia îi voi cere socoteală pentru aceasta.”*

Aceasta arată clar, că nu avem de-a face cu persoanele profeților, când e vorba de soliile profeților adevărați, ci cu Dumnezeu. Cum putem recunoaște dacă cineva este un profet adevărat? Cuvântul lui Dumnezeu numește cam cinci puncte de verificare. Un profet adevărat trebuie să corespundă tuturor celor cinci puncte.

1. Viața lui - *“După roadele lor îi veți cunoaște.”* Mat.7,15-20
2. Împlinirea profetizărilor, Deut.18,21.22 (cu excepția profețiilor condiționate, de ex. Iona)
3. Chemarea la credincioșie față de Dumnezeu (în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu). Deut.13,1-5
4. Recunoașterea persoanei lui Isus, ca Dumnezeu adevărat și om adevărat. 1Ioan 4,1-3
5. Conformitatea cu învățăturile Sfintei Scripturi. Ioan17,17

Toate poruncile lui Dumnezeu, chiar și instrucțiunile prin profeți, sunt spre binele nostru. De aceea ele sunt pentru noi deosebit de valoroase. Astfel, ca oameni duhovnicești le putem asculta în puterea lui Dumnezeu cu bucurie și putem ști că aceasta contribuie la succesul vieții. „Încredeți-vă în Domnul Dumnezeuul vostru și veți fi întăriți; **încredeți-vă în proorocii Lui, și veți izbuti.**” (2.Cron.20:20 u.p.)

În indicațiile pentru studiul Bibliei se spun următoarele, referitor la relație între viața în Duhul Sfânt și cuvântul adevăraților profeți: “Cine respinge cuvintele profeților, se închină față de conducerea Duhului Sfânt. Urmarea nu va fi azi alta decât pe timpuri –pierderea relației cu Dumnezeu și deschiderea pentru influențe negative.”⁸¹

PLANIFICARE/STRATEGIE

O sarcină importantă pentru noi este aceea de a căuta soluții și metode bune pentru sarcinile din interiorul bisericii și pentru misiune. Este vorba de planurile și strategiile noastre. Aici este în principal vorba despre întărirea spirituală a comunităților și despre o mai mare câștigare de suflete.

Eu sunt botezat de 65 de ani și de 43 de ani pastor. Am elaborat o mulțime de programe și metode. Am fost foarte harnici. În legătură cu aceasta trebuie să mă gândesc din nou la cuvintele lui Dwight Nelson de la Adunarea Conferinței Generale din anul 2005.

„Biserica noastră a elaborat până la epuizare forme, planuri și programe demne de admirat, însă dacă nu ne recunoaștem odată falimentul spiritual (lipsa Duhului Sfânt), care ne-a cuprins pe prea mulți dintre noi pastorii și responsabili din conducere, nu vom depăși niciodată creștinismul nostru pro-forma.”⁸²

Același lucru îl spune și Dennis Smith:

„Eu nu am nimic împotriva planurilor, programelor și metodelor. Dar mi-e teamă că deseori ne-am bazat pe aceste lucruri pentru ca să promovăm lucrarea lui Dumnezeu. Nu planurile, programele și metodele vor încheia lucrarea lui Dumnezeu. Mari propovăduitori, concerte creștine minunate, transmisii

prin satelit nu vor încheia lucrarea lui Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu va încheia lucrarea – Duhul lui Dumnezeu care vorbește și slujește prin bărbați și femei umpluți cu Duhul.”⁸³

BOTEZURI/SALVARE DE SUFLETE

Biblia ne arată că Duhul Sfânt este o condiție hotărâtoare pentru câștigarea oamenilor pentru Hristos. (vezi Faptele apostolilor) Avem astăzi în Germania cu aproape exact 10.000 de membri mai puțin decât în urmă cu 60 de ani (Germania 1951: 44.609 și 2010: ca.35.000 de membri. Statistica Conferinței Generale) - și aceasta în ciuda unei emigrări din alte țări de estimativ 5.000 de membri. Numărul de membri pe plan mondial a crescut în acest timp de aproximativ 20 de ori. În Austria și Elveția a avut loc o creștere de câte 1.300 de membri în aceeași perioadă. (Uniunea Elvețiană 1951: 3088 și 2010: 4310 membri. Uniunea Austriacă 1951: 2552 și 2010: 3871 membri. Statistica Conferinței Generale) Cu siguranță că putem numi multe motive pentru această situație. Dar un lucru este pentru mine clar: Motivul principal este lipsa Duhului Sfânt. Sigur că subtila pierdere de membri ne-a preocupat foarte tare. Am elaborat sau adaptat multe planuri și programe. Vedem din aceasta că lipsa Duhului Sfânt conduce la o investiție mare, care este legată de pierdere la nivel de mijloace și timp, și anume prin aceea că deschidem căi inutile sau fără succes. Două citate ale Ellenei White pot clarifica situația:

„Domnul nu lucrează acum pentru a aduce multe suflete la adevăr, din cauza membrilor bisericii care n-au fost niciodată convertiți și a acelor care au fost cândva convertiți, dar care au apostaziat. Ce influență vor avea acești membri neconsacrați (creștini firești) asupra noilor convertiți?”⁸⁴

„Dacă ne-am smeri înaintea lui Dumnezeu și am fi buni, cu purtare aleasă, cu inimă gîngășă și plini de milă, ar fi o sută de convertiri la adevăr acolo unde acum nu este decât”⁸⁵

⁸¹ Indicații pentru studiul Bibliei, ediția standard (limba germană), Philip G. Samaan, 11.10.1989, referință la întrebarea 8

⁸² Ed. Helmut Haubeil, Missionsbrief Nr. 34, Bad Aibling, 2011, p.3

⁸³ Dennis Smith, 40 de zile – Devoționale și rugăciune pentru pregătirea asupra revenirii lui Isus, Viena, 2012, p.88

⁸⁴ (E.G. White, Mărturii, vol.6, p.371.1 /Testimonies for the Church vol.6, www.egwwritings.org, p.370)

⁸⁵ E.G. White, Mărturii, vol.9, p.189.4 /Testimonies for the Church vol.9, www.egwwritings.org, p.189

Pe de altă parte avem botezuri de oameni, care nu sunt suficient pregătiți. E.G.White spunea:

„A deveni renăscut este o experiență rară în ziua de azi. Acesta este motivul pentru care avem atât de multe probleme în comunități. Mulți, foarte mulți, din cei care preiau numele de creștini, sunt nesfințiți. Au fost botezați, însă au fost îngropați de vii. Eul lor nu a murit și de aceea nu au înviat la o viață nouă.”⁸⁶

Acestea au fost spuse în 1897. Care este situația astăzi? Problema este: Cine nu este născut din nou, nu a fost umplut cu Duhul Sfânt. Isus spune: „Doar cine este născut din apă și din duh, poate intra în Împărăția lui Dumnezeu.” Nu este oare așa, că întâlnim lipsa Duhului Sfânt în toate domeniile?

DUHUL SFÂNT ȘI PROPOVĂDUIREA

Dumnezeu ne spune despre însemnătatea Duhului Sfânt în propovăduire următoarele: „Predicarea Cuvântului nu va fi de nici un folos fără prezența continuă a Duhului Sfânt și fără ajutorul Său neîncetat. Acesta este singurul Învățător capabil al adevărului dumnezeiesc. Adevărul va trezi conștiința și va transforma viața numai atunci când este însoțit în inimă de Duhul. Poate că cineva este în stare să prezinte litera Cuvântului lui Dumnezeu, poate că are cunoștință de toate poruncile și făgăduințele lui, dar, dacă Duhul Sfânt nu sădește adevărul în inimă, nici un suflet nu va cădea pe Stâncă, să se zdrobească. Învățătura, oricât de multă, și avantajele, oricât de strălucite, nu fac din om un canal de lumină fără conlucrarea Duhului lui Dumnezeu.”⁸⁷

Propovăduirea nu are loc doar în cadrul predicii, ci și în prezentări, ore biblice sau grupuri de domiciliu/mici grupe.

Randy Maxwell spune:

„Însă într-adevăr suntem din punct de vedere spiritual fără putere iar din punct de vedere misionar (aproape) fără efect, pentru că ne lipsește legătura efectivă cu Domnul nostru cel viu.”⁸⁸

Este lipsa Duhului Sfânt și cauza fricii? Se poate ca Emilio Knechtle să fi avut dreptate, când spunea: „De ce nu reușim să răsculăm lumea aceasta rea, stricată? Ceva a mers pe lângă cu convingerile noastre. Ne temem de conflicte, ne temem de confruntări, ne temem de greutate, ne temem să nu ne pierdem locurile de muncă, ne temem să nu ne pierdem renumele, ne temem să nu ne pierdem viața noastră. Așa că tăcem și ne ascundem. Ne temem să propovăduim lumii evanghelia într-un mod plin de iubire și cu putere.”⁸⁹

Rezolvarea acestei probleme ne este arătată în Fapte 4,31 : „*După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.*”

DUHUL SFÂNT ȘI LITERATURA NOASTRĂ

Referitor la literatura noastră, E.G.White scrie: „Un articol, care a fost scris cu Duhul lui Dumnezeu, va fi confirmat de către îngeri și impresionează în același fel pe cititor. Însă când scriitorul unui articol nu trăiește spre slava lui Dumnezeu și nu l s-a consacrat Lui total, atunci îngerii au constatat cu tristețe lipsa. Ei se îndepărtează și nu-l impresionează pe cititor, pentru că Dumnezeu și Duhul Său nu sunt în acea lucrare. Cuvintele pot fi bune, însă nu conțin influența ziditoare a Duhului Sfânt.”⁹⁰

Doresc să subliniez încă odată: Sigur că nu a fost totul greșit din ceea ce am făcut. În nici un caz. Am realizat lucruri bune și foarte bune; Domnul a binecuvântat cu siguranță efortul nostru omenesc în măsura în care a fost posibil. Însă marea întrebare este: abordăm noi sarcinile noastre ca oameni firești sau duhovnicești? Un lucru este sigur: Când ne străduim să găsim soluții pe bază firească, vom investi degeaba mult timp; vom lua multe măsuri, care până la urmă, nu vor aduce nimic.

⁸⁶ E.G. White, MS, 148

⁸⁷ E.G. White, *Hristos Lumina Lumii*, p.671 / *Das Leben Jesu*, Hamburg, 1973, p.670)

⁸⁸ Randy Maxwell, *Wenn Gottes Volk betet ...*, Lüneburg, 2005, p.8

⁸⁹ CD „Die letzte Vorbereitung”, partea 6

⁹⁰ E.G. White, PH 016, www.egw writings.org, p.29)

DUHUL SFÂNT: FĂRĂ PLOAIA TIMPURIE, NU ESTE PLOAIE TÂRZIE

„Ploaia timpurie, umplerea cu Duhul Sfânt, ne aduc la maturitatea spiritului necesară, care se cere pentru a putea avea folos din ploaia târzie.”⁹¹

„Ploaia târzie, care duce la coacere recolta pământului, reprezintă harul spiritual, care pregătește biserica pentru revenirea Fiului Omului. Dacă însă ploaia timpurie nu a căzut, nu va fi viață și nu va crește nici o frunză. Dacă ploaia timpurie nu și-a făcut lucrarea, ploaia târzie nu va putea aduce nici o sămânță la o deplină dezvoltare.”⁹²

DUHUL SFÂNT ȘI SFINȚIREA BIBLICĂ

„Această lucrare [sfințirea biblică] poate fi adusă la îndeplinire numai prin credința în Hristos și prin puterea lăuntrică a Duhului lui Dumnezeu.”⁹³

LUCRĂRI MISIONARE MARI FĂRĂ DUHUL SFÂNT?

Se poate ca instituții mari să fi realizat programe de evanghelizare de succes și strategii misionare impresionante chiar și fără Duhul lui Dumnezeu? ... Andrew Murray, marele misionar al Africii de Sud a știut că acest lucru este foarte posibil și într-o mare parte a creștinătății este și realitate, pentru că a scris următoarele:

„Pot predica sau scrie (despre Dumnezeu), gândi sau medita și să mă bucur de aceasta, să fiu preocupat cu lucruri din Cuvântul lui Dumnezeu sau împărăția Sa - și totuși să lipsească lucrarea Duhului Sfânt. Mi-e teamă că, dacă luăm în considerare toate predicile din comunitatea lui Hristos și ne întrebăm de ce conțin așa de puțină putere care conduce la pocăință, de ce în ciuda multei munci, deseori se văd așa de puține rezultate pentru veșnicie și de ce cuvântul predicat are atât de puțină putere să-i conducă pe credincioși la o consacrare față de Dumnezeu și sfințire, răspunsul ar suna: este absența Duhului Sfânt. Și de ce este aceasta situația? Poate fi doar un motiv: „carnea” (vezi Gal.3:3) și puterea omenească au luat locul pe care Duhul Sfânt ar fi trebuit să-l ocupe.”⁹⁴

DUHUL SFÂNT ȘI SĂNĂTATEA

„Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca pe o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească.” Rom.12:1

„Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu, și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? Dacă nimicește cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci Templul lui Dumnezeu este sfânt: și așa sunteți voi.” 1 Cor.3:16-17.

„Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi, și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.” 1 Cor. 6:19-20. (vezi ;i Ex.15:26)

Oamenii umpluți cu Duhul Sfânt sunt un templu al lui Dumnezeu. Ai pus vreodată înaintea ochilor tăi, ce concluzii reies de aici pentru viața ta? Un templu este o locuință a lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a spus lui Moise: „Să-Mi faci un locaș sfânt, și Eu voi locui în mijlocul lor.” Ex. 25:8.

Dacă luăm în serios această afirmație, îngrijirea sănătății noastre și stilul nostru de viață vor deveni o parte conștientă a uceniciei noastre. Corpul nostru este proprietatea lui Dumnezeu. Dorești să umbli cu grijă cu proprietatea lui Dumnezeu? Da, dorim să umblăm cu grijă cu corpul nostru și anume conform cerințelor lui Dumnezeu! Aceasta necesită o oarecare disciplină. Cine este umplut de Duhul Sfânt poate și va și practica această disciplină, de regulă, cu bucurie. Răsplata este o sănătate mai bună pentru corp, duh și suflet. Aceluia care nu este umplut de Duhul Sfânt îi va fi mai greu și astfel va suferi și dezavantaje. Dumnezeu așteaptă de la noi, ca spre Slava Sa, în slujba Sa și pentru propria noastră bucurie, să ne păstrăm corpul și duhul într-o stare cât mai bună posibil. Pentru umplerea cu Duhul Sfânt nu există înlocuire nici în această privință. Dacă Isus locuiește în noi prin Duhul Sfânt, atunci El este și „Domnul, care te vindecă.” (Ex. 15:26) Vindecarea este mereu spre binele celui în cauză și spre slava lui Dumnezeu. Atunci se poate ridica întrebarea: Vindecă Marele Medic atunci pe toți?

„O femeie mai în vârstă din Cambodgia a venit ca refugiată la centrul de primire a unui spital misionar, care fusese organizat într-un lagăr de refugiați din Tailanda. Avea îmbrăcăminte de călugăriță budistă. A rugat să fie tratată de dr. Isus. Astfel i-au povestit de Isus. Ea și-a pus încrederea în El și a fost

91 Dennis Smith, 40 Tage (Nr.2) – Andachten und Gebete zur Vertiefung Deiner Gottesbeziehung, Viena, 2013, p.175

92 E.G. White, *The Faith I Live By*, p.333, citat în cartea *40 de zile nr.2*, p.175

93 E.G. White, *Tragedia Veacurilor*, p.469.3 / *Der große Kampf*, Hamburg, 1958, p.469)

94 (Randy Maxwell, *Wenn Gottes Volk betet ...*, Lüneburg, 2005, p.149)

vindecată la trup și suflet. Când a putut să se întoarcă în Cambodgia, ea deja câștigase 37 de oameni pentru Hristos.”⁹⁵

Domnul a lăsat credinciosului împărat Ezechia să i se spună când a fost bolnav: „Vreau să te fac sănătos” (2Împ.20:1-11). Însă de ce nu l-a vindecat Dumnezeu printr-un cuvânt, ci a dat însărcinarea să i se pună o compresă cu smochine? Este posibil ca Dumnezeu să aștepte și contribuția noastră prin metodele de vindecare naturale sau schimbări în alimentație, exercițiu fizic, odihnă, etc.? De ce nu l-a vindecat Dumnezeu pe Pavel, ci i-a lăsat un „țepuș în carne”? Pavel însuși spune: „ca să nu mă umflu de mândrie, din pricina strălucirii acestor descoperiri” (2 Cor. 12:7-10).

Cu toate acestea E.G. White ne împărtășește: „Influența Duhului lui Dumnezeu este cel mai bun medicament care poate fi primit de un om bolnav. În cer, este numai sănătate; și, cu cât se fac mai mult resimțite influențele cerești, cu atât va fi mai sigură refacerea credinciosului suferind.”⁹⁶

Nu este demn de remarcat și de notat ce a scris un om de afaceri? El a împărtășit că nici un seminar de sănătate nu a avut nici un efect asupra lui. Însă de când a început să se roage zilnic pentru Duhul Sfânt s-a axat cu totul pe sănătate și a acceptat un stil de viață vegetarian. Nu ne arată aceasta că umplerea cu Duhul Sfânt ne motivează și ne dăruiește putere să adoptăm cu bucurie un stil de viață sănătos?

Această experiență a fost citită de către o soră. Ea scria:

Prin consacrarea mea totală față de Isus, Dumnezeu mi-a schimbat complet viața în doar o lună. După rugăciunea mea de consacrare am mers următoarea dimineață în bucătărie, am stat lângă mașina de cafea, am scuturat capul și mi-am zis: Nu, nu mai beau cafea. Acest lucru era mai demult de neconceput, pentru de ori de câte ori încetam să beau cafea, avem cinci zile dureri îngrozitoare de cap – acestea erau simptome de retragere. De data aceasta nici nu m-am gândit ce consecvențe ar avea această hotărâre pentru mine. Știam doar: Nu mai vreau să fac acest lucru. Astăzi nu mai simt nevoia de cafea. (E-mail din 18.11.2014) Aceasta a fost doar una din multele schimbări din viața ei. (Cine dorește să se elibereze de dependențe, aceuia pot să-i recomand Andreabrief nr.5: Biruința asupra tabacului și alcoolului. Aici este explicată în detaliu calea de eliberare prin rugăciunea cu făgăduințe. ⁹⁷

⁹⁵ Autor necunoscut, *Our daily bread- Devoțional*, RBC Ministries, 26.Nov.2993

⁹⁶ E.G. White, *Lucrarea Medicală Misionară*, p.12 /*Medical Ministry*, www.egwwritings.org, p.12

⁹⁷ *Andreabrief nr.5: Biruința asupra tabacului și alcoolului*, www.missionsbrief.de – Andreabriefe

xxx⁹⁸

yyy⁹⁹

În încheiere doresc să mai pun o întrebare: Cum stau lucrurile cu vindecările prin credință? Se poate aștepta să aibă loc fără umplerea cu Duhul Sfânt? (vezi Marcu 16:17-18; Iac.5:14-16)

PREGĂTIRE PENTRU REVENIREA DOMNULUI ISUS

Spre a fi pregătiți pentru revenirea Domnului Isus (sau și pentru adormirea noastră în Domnul) nu există înlocuire pentru comuniunea strânsă cu Isus prin Duhul Sfânt. Dacă Hristos trăiește în mine prin Duhul Sfânt, atunci sunt pregătit prin harul Său. Trei domenii pot dovedi aceasta.

Relația personală cu Hristos

Isus a spus: „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.” (Ioan 17:3)

„A cunoaște” are în Biblie o însemnătate mult mai profundă decât astăzi în limba germană. Înseamnă o consacrare totală, reciprocă și plină de iubire. Ea există doar printr-o viață în Duhul Sfânt. Aceasta reiese și din citatul următor: „Trebuie să avem o legătură vie cu Dumnezeu. Noi trebuie să fim umpluți cu putere de sus prin Duhul Sfânt pentru ca să atingem un nivel mai înalt; nu există pentru noi un alt ajutor.”¹⁰⁰ Isus spune în parabola celor zece fecioare, adresându-se celor neînțelepte: “Nu vă cunosc.” Care era motivul? Lipsa uleiului, care reprezintă lipsa Duhului Sfânt. (Mat. 25,1-13)

Bărbații care L-au crucificat pe Isus, au avut cunoștințe excepționale ale Vechiului Testament. Însă din cauza interpretării lor greșite, ei nu căutau o relație cu Isus.

Suntem conștienți de faptul că, pe baza situației timpului sfârșitului, generația timpului sfârșitului are nevoie de o relație foarte strânsă cu Dumnezeu?

⁹⁸ Zitate fehlen (Deutsch Seite 80)

⁹⁹ Zitate fehlen (Deutsch Seite 80)

¹⁰⁰ E.G. White, *Review and Herald*, www.egwwritings.org, 5 Apr. 1892)

Neprihănirea prin credință

În ultimul mesaj al lui Dumnezeu către oameni, în întreita solie îngerească, este vorba despre propovăduirea „evangeliei veșnice”. (Apoc.14:6-7) Care este esența acestei solii pe care trebuie să o audă întreaga lume și o va auzi? Este îndreptățirea prin har, doar prin credința în Isus Hristos. (Efes. 2:8-9) Aceia care în timpul sfârșitului vor propovădui această solie cu putere, trebuie să experimenteze ei înșiși puterea acestei solii. Ei trebuie să înțeleagă și să experimenteze personal neprihănirea prin credință, doar prin Isus ca Mântuitor al lor, iertător și eliberator de păcate. Aceasta este posibil doar într-o viață umplută de Duhul Sfânt, prin care Isus Hristos poate împlini în noi ascultarea. Locuirea lui Isus în noi se arată prin ascultarea de toate poruncile lui Dumnezeu. Lumea va fi luminată de solia aceasta. (Apoc. 18:1)

Iubirea față de adevăr

Ce efecte vor apărea în viața noastră astăzi, cu sau fără o viață umplută cu Duhul Sfânt, în ce privește dragostea **față de adevăr, studierea Cuvântului lui Dumnezeu și aplicarea adevărului în viața voastră?** 2 Tes. 2:10 spune că „cei sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți.” Aceia, care nu pot fi induși în eroare, au dragostea față de adevăr în inima lor. Cum primim această dragoste? O putem avea doar dacă Isus Hristos locuiește în noi prin Duhul Sfânt. Rom 5:5 ne spune că dragostea vine în inima noastră prin Duhul Sfânt. Efes. 3:17 ne spune că ne este pusă „rădăcina și temelia” în dragoste prin Duhul Sfânt. În Ioan 16:13 Duhul Sfânt este numit „Duhul adevărului”. Aceasta ne arată că este necesar a fi un creștin spiritual pentru a avea dragostea față de adevăr. Avem noi astăzi probleme cu dragostea față de adevăr, față de Cuvântul lui Dumnezeu, față de Cuvântul profetic? Să ne gândim și la timpul care ne stă în față: „Numai aceia care au fost cercetători sânguincioși ai Scripturilor și care au primit dragostea de adevăr vor fi ocrotiți de amăgirea puternică ce ia lumea în stăpânire. Sunt copiii lui Dumnezeu atât de solid întemeiați pe Cuvântul Său, încât să nu urmeze dovada dată de simțurile lor?”¹⁰¹

Dumnezeu nu întreabă dacă am recunoscut tot adevărul, ci El întreabă după iubirea față de adevăr. „Șina adevărului se află foarte aproape lângă șina erorii și ambele linii pot părea sufletelor neiluminate de Duhul Sfânt ca fiind una și aceeași șină.”¹⁰²

ROADA DUHULUI SAU LUCRAREA CĂRNII

„Influența Duhului Sfânt este viața lui Hristos în suflet. Noi nu îl vedem pe Hristos și nu vorbim cu El, însă Duhul Său Sfânt ne este în orice loc și pretutindeni aproape. Duhul Său Sfânt lucrează în și prin fiecare, cine-L acceptă pe Hristos. **Cine îl cunoaște pe Duhul care locuiește în el, dă dovadă de roada Duhului.**”¹⁰³

Gal. 5:22-23 „Dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor.” Efes. 5:9 „bunătatea, adevărul”

Gal. 5:16-21 ne arată că prin Duhul Sfânt este zdrobită puterea păcatului în noi.

După traducerea „Vestea bună” a Bibliei în limba germană: „*Trăiți prin puterea pe care o dă Duhul lui Dumnezeu; atunci nu trebuie să urmați dorințele voastre egoiste. Egoismul uman luptă împotriva Duhului lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu luptă împotriva egoismului uman; cei doi se află în ceartă unul cu altul, în așa fel încât voi nu puteți face binele, pe care de fapt îl doriți. Dacă însă Duhul Sfânt vă controlează viața, atunci nu va mai sta sub obligația legii păcatului.*” (Rom. 7:23 +8:1). În ce direcție conduce egoismul uman, poate vedea fiecare: adulter, stricăciune și dezmăț, idolatrie și vrăjitorie, ceartă, rivalitate, fire violentă, represalii, dezacord și dezbinări, invidie, alcoolism și îmbuibare și încă multe de felul acesta. Vă avertizez, cum am făcut-o deja înainte: Pentru cine face lucruri din acestea, pentru acela nu este loc în noua lume a lui Dumnezeu.”

101 E.G. White, Tragedia Veacurilor, p.625.3 /Der Grosse Kampf, Hamburg, 1958, p.626)

102 E.G. White, Scrisoarea 211, 1903

103 Ed. Francis D. Nichol, Adventist Bible Comentary vol.6, Hagerstown, 1980, p.112

DARURI SPIRITUALE

„Prin daruri spirituale înțelegem darurile rezultate prin Duhul Sfânt, cum sunt ele amintite în 1 Cor. 12:28 și Efes. 4:11: apostoli, profeți, evangheliști, păstori, învățători, făcători de minuni, daruri de vindecare, ajutoare, conducători, darul limbilor. Aceste daruri contribuie la <înarmarea sfinților pentru lucrarea slujirii.> ... Ele confirmă mărturia comunității și îi conferă conducere și călăuzire.”¹⁰⁴

Duhul Sfânt a dat pentru scopuri anume și altora daruri: „*înțelegerea și îndemânarea de a lucra artistic*” (Ex. 31:2-6) sau arhitectura (1 Cron. 28:12,19).

Dacă devenim ucenici ai lui Isus, ne predăm Lui cu tot ce suntem și avem. Astfel, toate darurile și capacitățile noastre înnăscute sau dobândite vor fi puse la dispoziția lui Dumnezeu. El ne oferă daruri spirituale sau capacitățile naturale pe care El le curăță și înnobilează.

Putem avea daruri spirituale în ciuda lipsei Duhului Sfânt?

ALEGEREA LUI DUMNEZEU SAU DOMNIA POPORULUI?

La nivel mondial avem forme democratice în biserică. Ele nu au fost niciodată gândite ca și o domnie a poporului. Democrația este domnia poporului. Scopul propriu-zis al alegerilor noastre este ca individul să asculte de vocea lui Dumnezeu și să-și depună votul în consecință. Prin ascultarea de vocea lui Dumnezeu trebuie să se descopere voia lui Dumnezeu în vot. Noi ne rugăm cu siguranță toți înainte de participarea la comitete. Și înainte de predarea voturilor suntem deseori invitați la o rugăciune în taină, pentru a ne deveni limpede în fața lui Dumnezeu, cum trebuie să votăm. Neemia spune: „*Dumnezeu mi-a pus în inimă gândul ca ...*” (Neem.7:5) și Ellen White spune privitor la Neemia capitolul 1: „În timp ce se ruga, s-a format o intenție sfântă în duhul lui.”¹⁰⁵

Va auzi un creștin firesc vocea lui Dumnezeu? Dacă el în mod responsabil nu s-a predat total, atunci cu siguranță nu va primi răspuns. (Ps. 66:18; Ps. 25:12) Dacă cineva care este firesc votează după cea mai bună cunoștință și conștiință, atunci acesta este în regulă din punct de vedere omeneș. Însă în momentul în care înțelegerile omenești devin hotărâri, ele sunt manipulare și păcat.

Conducătorii au o influență mare asupra lucrării lui Dumnezeu. Cu siguranță că este o diferență clară și poate avea urmări însemnate, dacă frații sau surorile care conduc, au fost chemați de către Dumnezeu în această lucrare sau trebuie să îndeplinească această lucrare ca urmare a unei alegeri omenești.

Prin citirea unei cărți despre rugăciune am înțeles faptul că avem voie să-L rugăm pe Dumnezeu să ne arate drumul pe care să mergem. (Ps. 32,8) Ascultarea liniștită a vocii lui Dumnezeu mi-a schimbat toată viața. Am scris despre experiența aceasta în „De la director executiv la predicator”¹⁰⁶ Este și o predică, care merită ascultată, a lui Kurt Hasel „Cum să iau hotărâri corecte?”¹⁰⁷; și o predică profundă de pe timpuri, de citit, de Henry Drummond: „Cum recunosc voia lui Dumnezeu?”¹⁰⁸

Referitor la aceasta, prezint o experiență din 23.oct.2014: Lucrarea misionară „Country Life Institute Austria” din Kärnten/Austria (TGM – Centru de pregătire pentru misiune prin sănătate și centrul de sănătate Mattersdorferhof) stătea în fața unei hotărâri: să mai construim niște anexe sau nu? Erau multe puncte pro și contra. Întrebarea hotărâtoare a fost: Care este voia lui Dumnezeu? Nu am mai vorbit despre punctele pro și contra, ci ne-am rugat pentru zece zile zilnic, ca Domnul să ne pregătească să-i auzim vocea și să ne spună într-o oră de rugăciune, pe data de 23 oct. [după plecarea oaspeților programului NewStart]: să construim sau nu?

Am avut această oră de rugăciune cu 20 de participanți. După părtășia în rugăciune a rugat fiecare personal în gând, ca Domnul să-i spună dacă să construiască sau nu. Răspunsul primit personal a fost comunicat grupei în felul următor: Dacă răspunsul era să construiască, să scrie pe un bilețel un „+”, dacă să nu construiască, un „-”, și dacă nu este nici un răspuns, un „0”; cine era nesigur de răspunsul său, trebuia să mai pună un semn de întrebare în dreptul semnelui. Rezultatul a fost pentru noi un semn al conducerii minunate: Au fost 14x „+”, dintre care 4x „+?” și 6x „0” și 4 bilețele goale. (Au mai fost încă două răspunsuri neclare care nu au fost luate în considerare). Astfel, prin conducerea Dumnezeului nostru, ne-a fost clar că trebuie să construim. Sunt convins că în acest timp al sfârșitului vom apela tot mai mult la această cale, și anume să căutăm în mod direct sfatul lui Dumnezeu.

¹⁰⁶ www.gotterfahren.info – Gott verändert Leben – Vom Prokurist zum Prediger

¹⁰⁷ www.gotterfahren.info – Wege zum Ziel – Gottes Botschaft für unsere Zeit – Tema nr.11: Wie kann ich richtige Entscheidungen treffen. Material audio de Kurt Hasel)

¹⁰⁸ Missionabriefe.de – Predigten lesen – Henry Drummond: Cum recunosc voia lui Dumnezeu? (în germană și engleză)

¹⁰⁴ Ed. Gerhard Rempel, *Schlüsselbegriffe adventistischer Glaubenslehre*, Hamburg, p.44

¹⁰⁵ E.G. White, *Southern Watchman*, www.egwwritings.org, 1Mar.1904.

La aceasta face referire Ioel 2,28.29. E.G.White spune la aceasta: "Trebuie ca fiecare dintre noi să-L auzim vorbind inimii noastre. Când orice glas amuțește și așteptăm în liniște înaintea Lui, tăcerea sufletului face și mai clar glasul lui Dumnezeu. El ne îndeamnă: „Fiți liniștiți și să știți că Eu sunt Dumnezeu.”¹⁰⁹

BANII

Ce diferențe se vor observa la oamenii spirituali și cei firești cu privire la câștig și utilizarea banilor? Ne considerăm noi ca fiind proprietari ai mijloacelor noastre sau ca administratori ai lui Dumnezeu? „Iubirea de bani și plăcerea de etalare au făcut din lumea aceasta o peșteră de tâlhari și, de hoți. Scripturile descriu lăcomia și asuprirea care vor predomina chiar înaintea celei de a doua veniri a lui Hristos.”¹¹⁰

SCUTUL LUI DUMNEZEU PENTRU CALEA VIEȚII NOASTRE

Îngerii lui Dumnezeu îi ocrotesc pe cei care se tem de Dumnezeu. *„Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El, și-i scapă din primejdie.”* (Ps.34,7) "

"Fiecare urmaș al lui Hristos are îngerul lui păzitor. Acești paznici cerești îi apără pe cei drepti de puterea celui rău."¹¹¹ Dacă aici se vorbește despre faptul că temătorii de Dumnezeu, urmașii lui Hristos și cei drepti stau sub scutul lui Dumnezeu, se pune întrebarea, dacă aceasta îi include pe toți cei care se consideră creștini? Este valabil și pentru cei care nu și-au consacrat complet viața lui Isus? Pentru copii este valabil, pentru că în Matei 18,10 Isus spune: "Feriți-vă să nu defăimați nici măcar pe unul din acești micuți; căci vă spun că îngerii lor în ceruri văd pururea fața Tatălui Meu care este în ceruri." David, care și-a încredințat toată viața sa lui Dumnezeu, a știut că nu are nici un motiv pentru teamă sau frică. El spune în Ps. 27,1: "Domnul este lumina și mântuirea mea: de cine să mă tem?"

¹⁰⁹ E.G. White, Hristos Lumina Lumii, p.363.3 / *Das Leben Jesu*, Hamburg, 1973, p.356 / *The Desire of Ages*, p.363)

¹¹⁰ E.G. White, *Profeți și Regi*, p.651.1 / *Profeten und Könige*, Hamburg, 1975, p.457

¹¹¹ E.G. White, *Vom Schatten zum Licht*, Viena 2012, p.467 / *The Great Controversy*, p.345)

CHEIA PENTRU PRACTICĂ

Am abordat doar câteva aspecte. Mai sunt multe domenii ale vieții și ale credinței pe care le-am putea adăuga. Însă pentru toate se aplică următoarele:

Dacă aruncăm acum o privire asupra diferențelor, atunci nu există nici un singur domeniu care să nu aibă avantaje printr-o viață în Duhul Sfânt. Și invers, nu există nici un domeniu în care să nu avem dezavantaje mari fără o viață în Duhul Sfânt. Nu ar trebui să fie aceasta o motivație puternică pentru fiecare dintre noi, de a ne consacra în fiecare zi lui Dumnezeu și a ne ruga pentru umplerea cu Duhul Sfânt?

„În urmă cu câțiva ani, un Boeing 707 a pornit din aeroportul Tokio cu destinația Londra. A avut un start bun. Era o zi clară, însorită. Curând pasagerii au putut vedea renumitul munte al Japoniei: Fugijama. Dintr-o dată i-a venit ideea pilotului, să zboare în jurul muntelui, pentru ca pasagerii lui să poată savura rara ocazie de a admira o astfel de priveliște.

A părăsit cursul stabil în prealabil și a recurs la zborul de contact. La acest mod de a pilota, căpitanul de zbor s-a sustras de la siguranțele punctului de control de la sol și s-a bazat pe ceea ce vedea. Pilotul vedea muntele foarte aproape sub el. Aparatele de altitudine arată 4.000 m. Ceea ce el însă nu vedea, erau vânturile în cădere și curenții care urlau în jurul muntelui Fugijama. Pentru ele Boeingul nu a fost destul de puternic. S-a zdrobit în aer și s-a prăbușit. Mulți dintre pasageri și-au găsit moartea.”¹¹²

Creștinul firesc trăiește în modul de „zbor de contact”. El hotărăște singur. Cu toate bunele intenții, va eșua. Creștinul spiritual trăiește condus prin Duhul Sfânt, într-o relație de iubire și încredere față de Domnul lui, care îl conduce la destinația sigură.

Rugăciune: Tată ceresc, îți mulțumesc din inimă, că locuirea lui Isus în mine prin Duhul Sfânt face o mare diferență pozitivă pentru mine și slujirea mea. Te rog, deschide-mi ochii și mai mult față de slujirea Duhului Sfânt. Te rog, dăruiește-mi prin El această viață din belșug, pe care Isus dorește să ne-o dea. Te rog, ajută-mă să recunosc în următorul capitol cheia pentru soluția acestei probleme și să o pun în practică. Îți mulțumesc din inimă! Amin

¹¹² Calendar, de Reinhard Petrik, 17.2.1979

Cum pot eu aplica și trăi efectiv voia lui Dumnezeu pentru mine? Cum poți să te rogi în așa fel încât după rugăciune să ai certitudinea umplerii cu Duhul Sfânt?

RUGĂCIUNEA ȘI UMLEREA CU DUHUL SFÂNT

Este important ca în consacrare să mergem pe drumul acesta, rugându-ne prin credință pentru Duhul Sfânt. Aceasta înseamnă că este vorba ca după ce ne rugăm să avem și încrederea și certitudinea că Domnul mi-a ascultat rugăciunea și mi-a și dat Duhul lui Sfânt în timp ce încă mă rugam.

Gal. 3:14 spune că: „*prin credință, noi să primim Duhul făgăduit.*” O altă traducere (în limba germană, GNB) spune: „... *pentru ca noi toți să obținem printr-o credință plină de încredere Duhul Sfânt, pe care L-a făgăduit Dumnezeu.*” Pentru a putea avea mai ușor încredere în Tatăl nostru ceresc, El ne-a dat un ajutor important. Noi numim aceasta: „**rugăciunea cu făgăduințe**”.

RUGĂCIUNEA CU FĂGĂDUINȚE

Mai întâi un exemplu: Să zicem, copilul meu la școală nu este bun la engleză și vreau acum să-l motivez să învețe zelos această limbă străină. Îi promit: Dacă ai o notă bună în carnet, primești de la mine 10 Euro. Copilul învață acum interesat. Îl și ajut la aceasta și într-adevăr primește o notă bună. Ce se întâmplă? Când copilul vine acasă de la școală și ajunge la ușa casei strigă deja tare:

“Tata, 10 Euro!” Cum de este așa de sigur copilul, că va primi 10 Euro? Pentru că îi fuseseră promiși și a îndeplinit condiția. Chiar și între oameni acest lucru este foarte normal.

Se poate întâmpla însă, ca în acel moment, să nu dispun de cei 10 Euro. Există așa ceva la Dumnezeu, ca El să nu aibă ceva ce a promis? Imposibil!

Se mai poate întâmpla că îmi retrag promisiunea și spun: am citit într-o carte de pedagogie că nu e bine să-i motivez pe copii la învățat cu bani. De aceea nu pot să-ți dau 10 Euro. Există așa ceva, ca Dumnezeu să-și schimbe retrospectiv părerea? Imposibil!

Vedem deci, că dacă am primit o promisiune de la Dumnezeu și am îndeplinit condiția, atunci există doar o posibilitate, și anume, să primim ceea ce ne fusese promis.

Promisiunile lui Dumnezeu le numim făgăduințe. Dumnezeu, prin aceasta, ne conduce într-o anumită direcție, de ex. la primirea Duhului Sfânt, și aceasta înseamnă la o viață prin puterea lui Dumnezeu. El vrea să ne ajute ca încrederea în El să ne fie mai ușoară. Încrederea este esența credinței.

Un text biblic cheie pentru rugăciunea cu făgăduințe se află la 1Ioan 5,14.15:

*„Îndrăzneala, pe care o avem la El, este că, **dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă.**”*

Domnul ne dă aici o confirmare generală, că El ascultă rugăciunile care sunt după voia Lui. Voia lui Dumnezeu este exprimată în porunci și făgăduințe. La acestea putem face referire în rugăciunile noastre. Acelora, care se roagă după voia lui Dumnezeu, spune versetul 15 după traducerea Menge (în lb. Germană):

*„Și dacă știm că El ascultă toate cererile noastre [care sunt după voia Lui], astfel știm (deopotrivă), **că rugămințile, pe care le-am adus înaintea Lui, ne sunt deja împlinite.**”*

O altă traducere (Kürzinger) spune: „Atunci vom și **ști, că ceea ce am cerut posedăm deja.**”

Ce înseamnă aceasta? **Rugăciunile noastre care sunt după voia lui Dumnezeu sunt ascultate în același moment, în care le aducem înaintea lui Dumnezeu.** Însă la nivel de simțăminte nu observăm de cele mai multe ori nimic.

Noi suntem ascultați prin **credință**, nu prin simțăminte. Simțămintele pot să apară mai târziu.

Prin rugăciunea cu persoane dependente de tabac și alcool am învățat următoarele: în momentul în care se rugau pentru eliberare, nu observau nimic. Ascultarea rugăciunii era prin credință. Însă câteva ore mai târziu observau că nu mai simțeau nici un fel de nevoie după tabac sau alcool. În acel moment au posedat practic ascultarea rugăciunii.

Isus spune în Marcu 11:24 (trad. Menge): „*De aceea, cu privire la tot ce cereți în rugăciune, credeți doar, că ați și **primit deja**, și vi se va împărtăși.*”

Ellen White spune: „Nu avem nevoie să căutăm vreo dovadă exterioară a binecuvântării. Darul se află în făgăduință și putem merge la lucrarea noastră asigurați că Dumnezeu poate împlini ceea ce a **promis și că darul, care se află deja în posesia noastră, îl vom primi când vom avea cel mai mult nevoie de el.**”¹¹³

Este vorba deci despre a nu căuta după dovezi exterioare. Aici se face referire cu siguranță la căutarea după trăiri. Roger Morneau spune: “Duhurile [demonice] îi încurajează pe oameni să asculte de sentimentele lor în locul Cuvântului lui Hristos și a profețiilor Lui. Nu există o cale mai sigură prin care duhurile să obțină conducerea vieții oamenilor, fără ca individul să observe ce se întâmplă.”¹¹⁴ Rugăciunea cu făgăduințe deschide trezoreria lui Dumnezeu. Iubitorul nostru Tată ceresc ne deschide astfel un cont interminabil. “Ei [ucenicii] pot să se aștepte la lucruri mari, dacă au credință în făgăduințele Sale.”¹¹⁵

DOUĂ CATEGORII DE FĂGĂDUINȚE

Este important să observăm o diferență fină în cazul făgăduințelor din Biblie: “**Făgăduințele spirituale** – de la iertarea păcatelor, neprihănirea lui Hristos, darul Duhului Sfânt și lucrarea Sa în vederea schimbării noastre și puterea de a lucra în slujba lui Dumnezeu – **sunt valabile întotdeauna și pentru toți cei care cred** (Fapte 2,38.39) Însă făgăduințele pentru binecuvântări temporale și păstrarea în viața pământească câteodată se potrivesc, dar alteori nu – în

¹¹³ E.G. White, Educație, p.258.2 / Education, www.egwwritings.org, p.258.2

¹¹⁴ Roger J. Morneau, Eine Reise in die Welt des Übernatürlichen, Zürich, p.38

¹¹⁵ E.G. White, Hristos Lumina Lumii, p.668.1 / Das Leben Jesu, Hamburg, 1973, p.665 / The Desire of Ages, p.667,668

funcție de cum apreciază Dumnezeu situația și ce este mai bine pe termen lung pentru noi și pentru lucrarea Sa.”¹¹⁶

Exemplu: Is.43,2: “Dacă vei merge prin foc, nu te va arde, și flacăra nu te va aprinde.” Această făgăduință a împlinit-o Dumnezeu nostru într-un mod minunat în cazul celor trei bărbați în cuptorul aprins (Dan.3). Reformatorii Hus și Hieronim în schimb au fost arși în Konstanz. De aceea suntem de părere că rugăciunile lor nu au fost ascultate. Însă nu au fost ele ascultate într-un mod și pe o cale pe care nu le înțelegem? În ce măsură? Un scriitor papal, care descrie moartea acestor martiri, spune: „Amândoi și-au păstrat o atitudine statornică atunci când s-a apropiat ceasul din urmă. Ei s-au pregătit pentru foc ca și când ar fi mers la o petrecere de nuntă. N-au scos nici un strigăt de durere. Când flăcările s-au ridicat, ei au început să cânte imnuri; și abia furia flăcărilor le-a oprit cântarea.”¹¹⁷ Când arzi poți de fapt doar să țipi. Comportamentul acestor oameni arată că Dumnezeu a intervenit totuși, însă nu în modul și pe calea recunoscută de noi ca fiind în prim plan. Aceasta îmi arată mie că făgăduințele legate de un anume timp au și pentru noi o mare însemnătate.

SĂ MULȚUMIM PENTRU ASCULTAREA ÎMPLINITĂ

Mai există încă un punct de vedere important: dacă ascultarea rugăciunilor noastre ne este deja acordată în momentul în care aducem ruga înaintea Lui, atunci este obligatoriu să-I mulțumim lui Dumnezeu în momentul următor pentru ascultarea rugăciunii. **Mulțumirea noastră exprimă în acest moment încrederea noastră față de Dumnezeu**, că El ne-a ascultat rugăciunea și că așteptăm ca aceasta să ne fie împărtășită în mod practic, când este timpul potrivit pentru aceasta. Există credincioși care observă imediat după rugăciune ceva. Însă la mulți este ca și în cazul lui Ilie: Domnul nu era în furtună, în cutremur, în foc, ci în susurul blând. (1 Împ.19:11-12) Așa a fost și în cazul meu.

Credeam după mai mult timp că nu s-a întâmplat nimic. Apoi observam deodată, că multe lucruri se întâmplaseră în mine, fără să fi observat.

¹¹⁶ Morris Venden, 95 Thesen, Lüneburg, 2009, p.50 / 95 Theses on Righteousness by Faith, PPP, 2003

¹¹⁷ E.G. White, Tragedia Veacurilor, p.109.4 / Der große Kampf, Hamburg, 1958, p.108, citat din Neander, Kirchengeschichte, p.69; Hefele, Konziliengeschichte, vol.6, p.209 / The Great Controversy, p.109 (egwwritings.org)

SĂ-MI SCHIMB MODUL DE GÂNDIRE

Aceasta înseamnă: **Este necesar să-mi schimb gândirea în acest moment:** „să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre.” (Rom. 12:2)

Este corect să spunem acum: Mulțumesc că m-ai ascultat. Mulțumesc că mi-ai împlinit deja cererea. Mulțumesc că pot trăi aceasta (împlinirea) la momentul potrivit.

Aceasta nu este o autosugestionare. În cazul unei sugestionări mă conving pe mine însumi de ceva. Dacă m-am rugat cu o făgăduință, atunci am o bază dumnezeiască pentru această schimbare de gândire, pentru că prin credință am fost deja ascultat. Dacă eu nu-mi schimb gândirea în acest caz, atunci aceasta arată că nu am încredere în Dumnezeu, ci mă orientez după simțămintele mele. Prin această atitudine îl fac pe Dumnezeu un mincinos și drept urmare nu voi primi nimic.

De asemenea este important să acționez corespunzător, chiar dacă nu observ nimic. Dumnezeu crează tot mereu nevoia de a crede. El dorește să avem încredere în El. Gândiți-vă la trecerea Iordanului. Mai întâi trebuiau preoții să pășească în apă, după aceea s-a despicat Iordanul. Naaman a trebuit să se scufunde de șapte ori înainte de a fi vindecat.

Poate spui: „Nu pot să fac asta. Nu pot să-mi imaginez asta.” Te rog, gândește-te la faptul că multe lucruri noi nu ni le putem explica. Până astăzi nu știm ce este electricitatea, deși o folosim cu toții. Până azi nu știm cum învață copiii să vorbească. Dar toți învață să vorbească. “În lumea naturală suntem în permanență înconjurați de minuni care se află dincolo de priceperea noastră. Ar trebui atunci să ne arătăm surprinderea când descoperim și în lumea spirituală taine pe care nu le putem evalua?”¹¹⁸

Să cugetăm la Prov. 3:5-6: „**Încrede-te în Domnul din toată inima ta, și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările.**” Aici găsim condiții clare din partea lui Dumnezeu în ceea ce privește făgăduința de a fi condus de Dumnezeu. Fiecare condiție este în același timp și o poruncă. Dacă nu suntem siguri dacă corespundem condiției, atunci putem să ne rugăm pentru această disponibilitate cu certitudinea că Dumnezeu ascultă numaidecât. “Dar dacă vreți să aveți voință, Dumnezeu va lucra pentru voi.”¹¹⁹ Încă un mic ajutor: Știm noi ce facem, când ne-am rugat cu o

¹¹⁸ E.G. White, Educație, p.170.1 / *Erziehung*, Hamburg, 1954, p.157 / *Education*, p.170.1 (egwwritings.org)

¹¹⁹ E.G. White, Cugetări de pe Muntele Fericiilor, p.142.1 / *Thoughts from the Mount of Blessing*, p.142.1 (egwwritings.org)

făgăduință, am împlinit condiția și ne îndoim de împlinirea ei? Atunci îl facem pe Dumnezeu un mincinos. Aceasta nu vrem să se întâmple în nici un caz. Roagă-te în acest caz astfel: "Doamne, cred, ajută necredinței mele." Apoi ai încredere!

Sugestii foarte valoroase despre „rugăciunea cu făgăduinți” sunt cuprinse în capitolul „Credință și rugăciune” din cartea „Educație” de Ellen White.

RUGĂCIUNE PENTRU DUHUL SFÂNT

Cred că acum avem cele mai bune premize pentru rugăciunea pentru umplerea cu Duhul Sfânt. Să nu uităm însă: Nu este vorba despre a-L face pe Dumnezeu dispus să facă voia noastră, ci ca noi să credem în acceptarea Lui și că este demn de încredere.

FĂGĂDUINȚE PENTRU PRIMIREA DUHULUI SFÂNT

Domnul ne-a dat făgăduințe minunate cu privire la primirea Duhului Sfânt:

Luca 11:13: „Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!”

Nu s-a obligat Tatăl nostru ceresc aici să facă ceva? Condiția în această făgăduință minunată este: să ceri! Isus nu se referă la o cerere unică, ci la a rămâne statornic în rugăciune.

Este și aici important să vedem legătura. Ar trebui să citim și celelalte texte, care vorbesc despre aceeași problemă: de exemplu în

Fapte 5:32: „Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt, pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.”

Condiția aici este: **ascultarea!** Aici vedem că nu avem voie să ne bazăm doar pe un singur text: trebuie să luăm în atenție și contextul făgăduințelor. Și nu este vorba de a asculta o dată într-o problemă, care ne poate fi plăcută. Mult mai mult e vorba de a asculta de **El**: minunatul nostru Mântuitor și Prieten. Ascultarea aduce bucurie. Roagă-te în fiecare dimineață pentru o inimă

ascultătoare. Roagă-te ca Domnul să te facă dispus pentru tot ce vrea El și îți stă alături și în voință și în înfăptuire. Aceasta crează o premiză bună.

Ioan 7:37: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea.”

Aici este vorba de nevoia după Duhul Sfânt. Dacă nu simți nevoia, sau crezi că este prea mică, atunci ai voie să te rogi pentru a simți nevoia. Este o rugăciune după voia lui Dumnezeu, care este ascultată pe loc. Dumnezeu nostru minunat crează în noi, ca răspuns la rugăciunile noastre, „voința și înfăptuirea”. Avem voie să ne rugăm și pentru nevoia de a căuta o comuniune sinceră cu Dumnezeu, să-L iubim din toată inima, să-L slujim cu bucurie, un dor crescând după revenirea Sa și unirea în împărăția lui Dumnezeu, nevoia de a citi Cuvântul lui Dumnezeu și de a găsi învățături importante, nevoie, compasiune și de a ne face capabili să ajutăm la salvarea celor pierduți.

Ioan 7:38-39: „Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura. Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El.”

Aici condiția este: **credința!** Vedem că credința noastră în Isus Hristos, deci încrederea noastră în Dumnezeu este o premiză importantă pentru primirea Duhului Sfânt. Însă dacă ne rugăm condiționat, credința este ușoară.

Gal.5,16: “Zic dar: umblați cârmuiți de Duhul, și nu împliniți poftele firii pământești.”

Aici condiția este tocmai o **făgăduință**, care este exprimată într-o poruncă. Dacă Domnul vrea ca eu să umblu în Duhul, atunci aceasta înseamnă foarte clar că El dorește să mă umple cu Duhul Sfânt. Și El ne arată aici că fiind umpluți cu Duhul Sfânt nu mai suntem supuși patimilor noastre. Duhul Sfânt în noi zdrobește puterea păcatului. Prin Duhul Sfânt „faceți să moară faptele trupului.” (Rom.8:13) Dar să ne gândim la Pavel, care spune despre sine: „Eu mor zilnic.” Este ceva nespus de valoros să nu fii captiv faptelor cărnii (Gal.5:18-21), ci să crești în roada Duhului (Gal.5:22).

Ne putem imagina nepătrunderea păcatului în mod asemănător cu modul în care sunt construite binocurile. Pentru ca praful să nu pătrundă între lentile, se crează o suprapresiune în acel spațiu. Aceasta înseamnă că aerul iese

afară când ușa se deschide. Nu poate intra praful. Astfel noi nu împlinim „plăcerile cărnii”, dacă suntem umpluți de Duhul Sfânt. (Completări puteți găsi în paragraful: “Poți rămâne întotdeauna spiritual?” de la sfârșitul capitolului.)

Efes. 3: 16-17,19: „*potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă faceți să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui în omul dinlăuntru, așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca având rădăcina și temelie în dragoste ... să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu.*”

Poate că mai mult timp nu observăm nimic din puterea de la Dumnezeu. Poate este așa ca și în natură. Iarna pomii sunt goi. Primăvara sunt verzi. La această învioreală sunt puteri extraordinare la lucru. Însă noi nu le putem vedea sau auzi. Dar apoi vedem rezultatul. Așa a fost și în cazul meu. Îi mulțumesc Domnului că îmi dă putere din belșug.

Un alt exemplu: Știm de câteva decenii, că avem în corpul nostru fluxuri electrice. Ele există. Însă noi nu observăm nimic.

Efes. 5:8: „*Fiți plini de Duh.*” sau „*Lăsați-vă umpluți mereu de Duhul Sfânt și reînnoiți neîncetat acest proces*”¹²⁰

Fapte 1,8: „*Ci voi veți primi o putere, când se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori.*”

Ucenicii au avut sarcina de a aștepta până va veni puterea. Ei nu au așteptat nefăcând nimic. “Ucenicii se rugau cu un zel nepotolit ca să fie făcuți destoinici să-i întâmpine pe oameni și ca, în convorbirile lor zilnice, să fie în stare să rostească cuvinte care să-i conducă pe păcătoși la Hristos. Înlăturând orice neînțelegeri, orice dorință de întâietate, ei s-au adunat laolaltă, într-o strânsă comuniune creștină.”¹²¹ Și noi putem să ne rugăm cu această făgăduință pentru aceasta.

¹²⁰ Ed. Werner E. Lange, Unser größtes Bedürfnis, Lüneburg, 2011, p.42

¹²¹ E.G. White, Faptele Apostolilor, p.37.1/ *Das Wirken der Apostel*, Hamburg, 1976, p.38 / *The Acts of the Apostles*, p.36.37

NICI UN REZULTAT POZITIV ... ?

„Un tânăr căuta consiliere deoarece dorea să fie umplut de Duhul Sfânt. Avea probleme cu asta. Predicatorul îl întrebase: >Este voința dumneavoastră cu totul predată lui Dumnezeu?< >Cred că nu chiar.< >Atunci rugăciunea pentru umplerea cu Duhul Sfânt nu va ajuta cu nimic, până ce voința dumneavoastră nu va fi cu totul predată lui Dumnezeu. Nu doriți să o predați acum Domnului?< >Nu pot<, răspunse el. >Sunteți dispus ca Dumnezeu să o facă pentru dumneavoastră?< >Da<, răspunse el. >Atunci rugați-L aceasta.< El s-a rugat: >O, Doamne, golește-mă de încăpățânarea mea. Condu-mă la o predare totală față de voia Ta. Pune-mi Tu voința mea deoparte. Te rog în numele lui Isus.< Apoi predicatorul a întrebat: >S-a întâmplat?< >Trebuie să se fi întâmplat<, spuse el. >L-am rugat pe Dumnezeu ceva după voia Sa și știu că m-a ascultat și am primit pentru ce m-am rugat. (1 Ioan 5:14-15) Da, s-a întâmplat, voința mea zace aici.< Apoi spune predicatorul: >Rugați-L acum pentru botezul cu Duhul Sfânt (umplerea cu Duhul Sfânt).< El s-a rugat: >O, Dumnezeule, botează-mă chiar acum cu Duhul Sfânt. Te rog în numele lui Isus.< Și s-a întâmplat pe loc, când și-a predat voința Domnului.”¹²²

MAREA DIFERENȚĂ ÎNAINTE ȘI DUPĂ

Deși cunoșteam rugăciunea cu făgăduințe deja de mult, am crezut mulți ani că ar fi bine dacă în rugăciunea mea aș exprima cererea pentru Duhul Sfânt așa pur și simplu, fără să fac referire la făgăduințe. Știu că mulți au părerea aceasta. Nu doresc să spun că consider acest lucru greșit. Însă când privesc la experiența mea personală, poate doar să-mi pară rău că m-am rugat așa și nu cu făgăduințe. De câțiva ani mă rog conștient zilnic cu făgăduințe pentru primirea Duhului Sfânt, pentru ca după cererea mea să am și certitudinea că Duhul Sfânt mă umple acum. În 28 octombrie 2011, printr-o experiență, mi s-a descoperit deodată marea diferență care a avut loc în viața mea: înainte și după.

De când mă rog cu făgăduințe, viața mea de credință a devenit mai profundă și mai sinceră, Isus mi-e mult mai aproape și mai mare decât înainte. Acesta nu este doar un sentiment subiectiv; pot să-l bazez pe următoarele lucruri:

¹²² Reuben A. Torrey, *Der Heilige Geist – Sein Wesen und Wirken*, Frankfurt, 1966, p.150

- La citirea Bibliei îmi vin deseori noi descoperiri care mă încurajează
- În lupta cu încercările pot rămâne biruitor
- Timpul de rugăciune mi-a devenit mai prețios și-mi face mare bucurie
- Dumnezeu îmi dăruiește multe împliniri ale rugăciunii
- Am mai multă bucurie și mai multă "îndrăzneală" (Fapte 4,31u.p.) să le povestesc altora despre Isus
- Și spre bucuria mea am devenit mai sociabil
- Prin harul lui Dumnezeu trăiesc vesel și mă simt ocrotit în Mâna Sa
- Într-o fază dificilă m-a purtat Domnul în mod minunat și m-a făcut puternic în interiorul meu.
- Am recunoscut darurile spirituale pe care mi le-a dăruit Dumnezeu
- Criticarea a încetat. Când aud cum critică alții, nu mă simt bine deloc.

Schimbarea a avut loc foarte liniștit. Am observat mai întâi după ce mă rugasem pentru un timp deja pentru Duhul Sfânt, bazându-mă pe făgăduințe biblice. De atunci experimentez un alt fel de a fi creștin. Înainte viața mea cu Dumnezeu a fost greoaie și stresantă; acum simt bucurie și putere.

Îmi pare rău de pierderile suferite în propria mea viață și slujire din lipsa Duhului Sfânt. Când mi s-a descoperit aceasta, l-am cerut foarte mult iertare Domnului nostru.

Se adevărește și în această carte faptul că nu putem conduce pe nimeni mai departe decât am ajuns noi. În afară de asta să ne gândim la faptul că lipsurile personale ale indivizilor în familie și comunitate se însumează și se multiplică.

Pentru ca alții să nu trebuiască să regrete aceleași pierderi ca și mine în viață, doresc să mai adaug câteva gânduri.

În 2Petru 1:3-4 stă scris că printr-o profundă comuniune cu Isus „*prin ... făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe ... să vă faceți părtași firii dumnezeiești.*”

Aceasta înseamnă apoi și că Duhul Sfânt mi-a fost acordat prin făgăduințe. Făgăduințele pot fi comparate cu cecuri bancare. Dacă depunem un cec semnat de proprietarul contului, putem scoate bani dintr-un cont străin (care nu ne aparține). Ca și copii ai lui Dumnezeu (Ioan 1:12) avem voie să scoatem zilnic din cont cu cecurile semnate de Isus, făgăduințele. Nu ne ajută la nimic să depunem cecuri de-ale noastre, chiar dacă le-am da unui artist să le facă. Avem nevoie de cecul semnat de proprietarul contului.

Poate exista încă un motiv, care să ne pună pe inimă să ne rugăm cu făgăduințe. Puterea se află în Cuvântul lui Dumnezeu. De ce s-a rugat Isus pe cruce cu cuvintele unui Psalm? (Luca 23:46) De ce s-a apărut cu ocazia ispitirii în pustie cu cuvinte biblice și l-a făcut pe Satana să fugă? (Mat. 4:4,7,10) El a spus: „*Omul trăiește cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*”

Isus, Creatorul, a știut că puterea se află în Cuvântul lui Dumnezeu. „În fiecare poruncă și în fiecare făgăduință a Cuvântului lui Dumnezeu este putere, însăși viața lui Dumnezeu, prin care porunca poate fi împlinită, iar făgăduința realizată.”¹²³ Aceasta este o afirmație minunată! Puterea lui Dumnezeu și viața Lui sunt conținute în fiecare făgăduință.

Eu am de gând să mă mai rog doar cu făgăduințe. Când mă rog cu făgăduințe știu după rugăciunea mea că am primit Duhul Sfânt pe baza confirmării din Cuvântul lui Dumnezeu din 1 Ioan 5:15 : „*atunci știm și că suntem în posesia celor cerute, pentru care ne-am rugat.*” (Trad. Kürzinger din lb. germană) Când mă rog fără făgăduințe sper că am fost ascultat. Este mai bine să-ți iei timp pentru o astfel de rugăciune și să ai o zi binecuvântată decât să te plângi seara pentru ce ai pierdut.

Am primit un e-mail, care fusese scris cu mare bucurie: “Nu am putut crede că este posibil să existe așa o diferență între rugăciunea cu ‘propriile formulări’ sau cu făgăduințe din Biblie pentru a cere conducerea lui Dumnezeu pentru ziua care stă în față! Și înainte făgăduințele erau importante pentru mine. Am avut și atunci încredere în ele ca și acum, dar nu le-am solicitat zilnic. Viața mea cu Isus a primit o dimensiune mai adâncă, mai plină de bucurie, mai încrezătoare și mai lipsită de griji. Mulțumesc lui Dumnezeu pentru aceasta.”¹²⁴

Din acest motiv m-am hotărât să scriu o rugăciune pentru umplerea cu Duhul Sfânt cu făgăduințe. Sigur că poate fi și scurtată. Este foarte prețios, dacă învățăm să ne rugăm independenți direct cu Cuvântul lui Dumnezeu. Însă hotărâtor este ca credința noastră să fie așa de întărită prin făgăduințe, încât după rugăciune să avem certitudinea că am primit Duhul Sfânt. Primim Duhul Sfânt dacă credem ceea ce ne rugăm.

¹²³ E.G. White, Parabolele Domnului Hristos, p.38.1 /Christ's Object Lessons, www.egwritings.org, p.38

¹²⁴ E-mail către H. Haubeil: C.S.

EXEMPLU DE RUGĂCIUNE CU FĂGĂDUINȚE PENTRU UMPLEREA ZILNICĂ ÎNNOITĂ CU DUHUL SFÂNT

Tată din ceruri, vin în numele lui Isus, Mântuitorul nostru, în fața Ta. Tu spui: **Dă-mi inima ta.** (Prov.23:26). Aceasta doresc să o fac, prin faptul că mă consacru Ție din nou astăzi, și anume cu tot ce sunt și am. („Doar aceia, care doresc să devină conlucrători cu Hristos, doar aceia, care spun: Doamne, tot ce am și tot ce sunt, sunt ale Tale!, sunt recunoscători ca fiind copii ai lui Dumnezeu.” Ellen.G.White, Hristos Lumina Lumii, 523.2 / Das Leben Jesu, Hamburg, 1973, p.514) Mulțumesc că deja ai ascultat această rugăciune, pentru că Cuvântul Tău spune că, dacă cerem după voia Ta, știm că deja posedăm ceea ce am cerut. (1Ioan 5:15). Și în afară de asta Tu spui că nu vei respinge pe nimeni, cine vine la Tine (Ioan 6:37).

Isus a spus: „Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer.” (Luca 11:13)

Tu spui mai departe că vei da Duhul Sfânt celor ce **cred** în Tine (Ioan 7:38-39), care **ascultă** de Tine (Fapte 5:32) și care se lasă mereu din nou umpluți (Efes. 5:18) și care **umblă în Duhul** (Gal.5:16). Aceasta este și dorința mea. Te rog, împlinește Tu toate acestea în mine. Din acest mitov te rog din inimă, Tată, să-mi dăruiești acum Duhul Sfânt pentru astăzi. Pentru că este o cerere după voia Ta, îți mulțumesc că mi-ai dăruit acum Duhul Sfânt. Îți mulțumesc că în același timp am primit și dragostea Ta dumnezeiască, pentru că Cuvântul Tău spune: „**dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt.**” (Rom.5:5; Efes. 3:17) Așa că doresc să spun împreună cu Psalmistul: „**Din toată inima te iubesc, Doamne, tăria mea!**” Îți mulțumesc că astfel pot iubi și pe semenii mei cu iubirea Ta.

Mulțumesc că și prin Duhul Sfânt puterea păcatului a fost zdrobită în mine. (Rom.8:13, Gal.5:16) Te rog salvează-mă și păzește-mă astăzi de păcatul lumii, dăruiește-mi ocrotire totală față de îngerii căzuți, ferește-mă de încercări și smulge-mă, dacă este nevoie, afară și salvează-mă de vechea mea fire stricată.

Și te rog ajută-mă să fiu martorul tău în cuvânt și faptă. (Fapte 1:8) Laudă și mulțumire Ție pentru ascultarea rugăciunii mele. Amin.

Isus însuși dorește să locuiască în noi prin Duhul Sfânt. (1Ioan 3:24; Ioan 14:23) E.G.White spune: „*Influența Duhului Sfânt este viața lui Hristos în credincios.*”¹²⁵ Puterea, care l-a copleșit pe un Petru și un Pavel și pe mulți alți oameni, ne stă și nouă la dispoziție. El ne dă și nouă „*potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul lui, în omul dinlăuntru.*” (Efes. 3:16)

A fi umplut de Duhul Sfânt este cheia spre o viață de credință umplută de bucurie, putere și biruință asupra păcatului. „Unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia” (2Cor.3,17)

Într-un mesaj pe care l-am primit, stătea scris: „Mulți frați și surori se roagă câte doi zilnic rugăciunea sugerată. Eu însămi mă rog rugăciunea aceasta cu o prietenă de cinci luni de zile. La toți ne merge mai bine nu doar în domeniul personal, ci se face curățenie în casă, relații, căsnicie, spiritual, comunitate: însă nu prin conflicte uriașe, ci are loc într-un mod liniștit, de la sine înțeles. Suntem foarte mulțumiți să vedem, prin aceasta, lucrarea Lui Dumnezeu de curățire, care face într-un anume fel viața mai ușoară, pentru că simțim tot mai mult apropierea lui Dumnezeu.”¹²⁶

SE POATE RĂMÂNE TOT TIMPUL SPIRITUAL?

„Da! Dacă nu lăsăm gândul necredinței să se nască și respirăm spiritual: >expirăm<, prin mărturisirea păcatelor noastre și >inspirăm< făcând caz de dragostea și iertarea lui Dumnezeu și lăsându-ne din nou umpluți de Duhul Sfânt printr-o rugăciune a credinței.”¹²⁷

Este ca și în relația noastră cu copiii noștri. Dacă un copil a fost neascultător, rămâne tot copilul nostru. Însă percepem o jenă în relație. Poate copilul nu ne poate privi în ochi. Această jenă poate fi înlăturată prin mărturisire.

Însă desigur că poți deveni iarăși firesc pe termen lung. Biblia nu cunoaște principiul: „Odată mântuit, pentru totdeauna mântuit”. Natura noastră păcătoasă este existentă. „Nici unul dintre apostoli sau profeți nu a pretins vreodată a fi fără păcat.”¹²⁸

¹²⁵ Ed. Francis D. Nichol, *Adventist Bible Commentary* Vol.6, Hagerstown, 1980, p.1112

¹²⁶ E-mail către H. Haubeil: E.S.

¹²⁷ Helmut Haubeil & Gerhard Paderatz, *Gott, Geld & Glaube*, Eckental, 2009, p.97

¹²⁸ E.G. White, *Faptele Apostolilor*, p.560 / *Das Wirken der Apostel*, Hamburg, 1976, p.558 / *The Acts of the Apostles*, p.560

Dar printr-o viață în Duhul Sfânt cu Isus, în inimă, puterea naturii păcătoase este zdrobită, în așa fel încât să putem trăi o viață de creștin fericită și puternică. Neprihănirea noastră este exclusiv în Isus Hristos, *„El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare.”* (1Cor.1,30)

Dacă printr-o neglijare mai lungă a vieții spirituale sau printr-o scădere a respirației spirituale am devenit din nou firești, atunci putem ști că Mântuitorul nostru îndurător ne așteaptă.

Important este să cunoaștem calea, cum putem din nou și, să sperăm că pentru totdeauna, prin harul lui Dumnezeu, să ducem o viață spirituală. Ni-meni nu trebuie să rămână firesc.

Însă să cugetăm – personal și împreună, la ceea ce spune Randy Maxwell: *„Credem noi că reînvierea bisericii lui Dumnezeu de la aproape moarte spirituală ar putea avea loc fără eforturi?”*¹²⁹

Viața din belșug aici și viața veșnică, mântuirea multor oameni și mulțumirea noastră pentru marea jertfă a lui Isus merită eforturile noastre. Efortul hotărâtor este în a-L întâlni pe Domnul dimineața la devoțional. Aici ne înarmează cu putere.

Despre apostolul Ioan citim:

„i de zi inima sa a fost atrasă spre Hristos, până când, din iubire pentru învățătorul său, el s-a pierdut din vedere. Temperamentul său răzbunător și ambițios a fost supus puterii modelatoare a Domnului Hristos. Influența regeneratoare a Duhului Sfânt a reînnoit inima sa. Puterea iubirii lui Hristos a lucrat transformarea caracterului său. Acesta este rezultatul sigur al unirii cu Hristos. Când Domnul Hristos locuiește în inimă, întreaga natură este atunci schimbată.”¹³⁰

„Doamne, deschide-mi ochii, ca să văd lucrurile minunate ale Legii Tale!” (Ps.199,18) Îți mulțumesc că mă conduci într-acolo ca să pot spune: *„Mă bucur de Cuvântul Tău, ca cel ce găsește o mare pradă.”* (Ps.119,162)

¹²⁹ Randy Maxwell, *Wenn Gottes Volk betet ...*, Lüneburg, 2005, p.162

¹³⁰ E.G. White, *Calea către Hristos*, p.73.1 / *Der Weg zu Christus*, Hamburg, 1959, p.53

CE EXPERIENȚE AU FOST FĂCUTE?

Experiență personală, și experiență dintr-o comunitate, o conferință, și o uniune

EXPERIENȚA UNUI FRATE

„De doi ani mă rog zilnic pentru umplerea cu Duhul Sfânt. Rugăciunea mea este ca astfel Isus să locuiască în mine zi cu zi în plinătate și mai mare. Drumul meu cu Dumnezeu (în această perioadă) a fost foarte uimitor. Roadă Duhului din Gal. 5 se arată mai clar în viața mea de când Îl rog pe Isus să locuiască în mine, să-și îplinească voia Sa în mine și să mă umple înnoit în fiecare zi cu Duhul Său. Simt mai multă bucurie la citirea Bibliei și în mărturisirea lui Isus înaintea oamenilor, o dorință mai puternică să mă rog pentru alții; în afară de acestea au mai avut loc și schimbări mai mari în stilul meu de viață.

Privesc toate acestea ca fiind o confirmare a căutării mele zilnice după Dumnezeu și a cererii mele zilnice după Duhul Sfânt.” C.H.

În continuare el ne mai împărtășește:

„Îți recomand să te rogi zilnic timp de șase săptămâni pentru umplerea cu Duhul Sfânt și să vezi ce se va realiza.”

40 DE ZILE DE RUGĂCIUNE ÎN SERBIA

În Septembrie 2010 am tradus și publicat cartea *40 Days: Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming*. Am pus-o la dispoziție fiecărui membru

din uniunea noastră. Apoi am organizat adunări de rugăciune săptămânale pentru următoarele 40 de zile; am postit și ne-am rugat pentru o nouă revărsare a Duhului Sfânt.

Ca urmare s-a așternut o cu totul nouă atmosferă în comunitățile locale. Membrii pasivi au devenit activi și aveau interesul de a le sluji altora. Alții, care ani de zile erau certați din controverse la diferite teme (și chiar încetaseră să mai vorbească unii cu alții), s-au împăcat și au început să planifice împreună activități misionare.

În octombrie 2010 am auzit de inițiativa „Redeșteptare și Reformă”. Am preluat-o și noi și am văzut în ea continuarea a ceea ce Dumnezeu deja începuse în uniunea noastră.

De atunci experimentăm o părtășie mai strânsă unii cu alții, o unitate mai mare și o înțelegere mai bună între lucrătorii din uniune.

M.Trajkovska, Uniunea Sud-Europeană, Belgrad, citat în *revivalandreformation.org*

40 DE ZILE DE RUGĂCIUNE ÎN ZÜRICH

„Independența unuia de altul am primit, predicatorul nostru și cu mine, o carte în mâini, de al cărui conținut eram încântați. Se numește: *40 de zile: rugăciune și devoțional pentru a ne pregăti în vederea celei de a doua veniri* (Dennis Smith, *40 Tage – Andachten und Gebet zur Vorbereitung auf die Wiederkunft Jesu*, Vienna, 2012) de Dennis Smith, de la editura Review and Herald. Această carte nu am putut să o citesc doar și să o pun deoparte. Conținutul ei mi-a schimbat viața.

Deoarece în comunitatea noastră din Zürich-Wolfswinkel (circa 100 de membri) era simțită nevoia mare după redeșteptare și rugăciune, plănui serăm pentru toamna anului 2011 >40 de zile de rugăciune<. Cartea oferă informații detaliate și valoroase și pe deasupra pe tema aceasta și 40 de devoționale zilnice potrivite.

Temele tratează umplerea cu Duhul Sfânt, rugăciunea, propovăduirea, viața în Isus și părtășie spirituală.

Astfel de la data de 1. octombrie 2011 am început cele 40 de zile ale noastre pline de bucurie și pline de așteptări. Din fericire a participat o mare parte a membrilor bisericii. Partenerii de rugăciune se întâlneau zilnic pentru rugăciune, erau trimise SMS-uri zilnic și se făceau zilnic rugăciuni la telefon. O grupă se întâlnea în fiecare dimineață la ora 6 pentru devoțional și rugăciune.

Cele 40 de zile au fost o experiență de neuitat. Dumnezeu ne-a dăruit multe experiențe în urma rugăciunii, chiar în legătură cu o serie de prezentări despre profeție care avea loc în aceeași perioadă. Aceste prezentări au fost o mare binecuvântare. Am avut mulți vizitatori și pentru seminarul de profeție care urma să aibă loc după aceea, s-au înscris 20 de persoane.

Duhul lui Dumnezeu ne-a schimbat durabil comunitatea și este o bucurie să vezi cum grupele noastre mici au început să crească și cum membri care tânjesc după a da ore biblice își găsesc calea spre persoanele interesate. Cine a participat are acum profunda dorință ca Duhul lui Dumnezeu să rămână și mai departe la lucru. Lui dorim să-I mulțumim din toată inima și să-I aducem slavă.” Beatrice Egger, comunitatea Zürich-Wolfswinkel.

40 DE ZILE DE RUGĂCIUNE ȘI EVANGHELIZARE ÎN KÖLN

Pastorul João Lutze este un brazilian german. A lucrat 38 de ani atât în Biserica și în Spital în Brazilia cât și la o uniune și la diviziunea sud-americană. În 2012 a intrat în pensie. El și soția lui au acceptat să activeze în comunitate portugheză/spaniolă din Köln ca și „His Hands”/misionari.

„Începusem în Köln cu grupe mici de familie spre încurajarea membrilor și pentru invitarea oaspeților. Pe baza experienței din Brazilia am început timpul de rugăciune de 40 de zile și în Köln. Materialul în portugheză ne stătea la dispoziție.

Comunitatea vorbitoare de spaniolă, portugheză și germană a început cu bucurie timpul de 40 de zile de rugăciune. Ne rugam zilnic pentru 100 de prieteni și cunoștințe. Numele acestora erau scrise pe o tablă în comunitate. Această mijlocire am împărțit-o persoanelor doar între zilele 30-35 și totodată le-am invitat la o vizită în sâmbătă. La acest serviciu divin deosebit au participat 120 de persoane. Christian Badorrek, Directorul Dep. Misiune din Nordrhein-Westfalen, a ținut predica. Unii oaspeți au plâns de bucurie când și-au văzut numele scrise pe tablă.

Apoi Antonoi Goncalves, un evanghelist din Brazilia a ținut o evanghelizare timp de 15 zile. El a vorbit seară de seară cu traducere o oră și 30 minute. Tema a fost: *Lasă-te surprins de Biblie*. A fost vorba de revenirea lui Isus, teme din Daniel și Apocalipsa. Prezentările și cântările au fost traduse din portugheză în germană. Coruri mici și muzica au acompaniat seriile. Fiecare seară s-a încheiat cu o chemare. Sunt mulțumitori pentru buna reacție. Comunitatea a rămas intensiv în rugăciune, în special pentru persoanele din cadrul celor 40 de zile.

Sala noastră de adunare este gândită pentru 80 de persoane. Însă au venit mai mulți de 100. La sfârșit de săptămână comunitatea era plină, iar în cursul săptămânii erau cam 60 de persoane. 32 de oaspeți au venit regulat. Acestea au condus la opt botezuri și alte 14 înscrieri la cursul de pregătire pentru botez. Până la sfârșitul anului au fost botezate 13 persoane.

Am avut multe experiențe deosebite. A fost greu să găsim un traducător. O profesoară catolică a fost dipsusă să traducă. Ea avea însă puțină experiență cu Biblia. Apoi ne-am rugat pentru o traducătoare evanghelică. Drept urmare am cunoscut într-un restaurant o femeie care ne explica că traducea în comunitatea penticostală cu bucurie din portugheză în germană. Ea a devenit traducătoarea noastră și a fost deasemenea botezată.

Maria, traducătoarea, a întrebat dacă o poate invita și pe prietena ei, Elisabeth. Ea este liderul unei comunități columbiene din Köln, care are 13 membri. A venit și ea împreună cu câțiva membri din comunitatea sa. Doi dintre aceștia au fost botezați între timp. Elisabeth primește împreună cu familia ei ore biblice.

O altă experiență are legătură cu Hope Channel. O nemțoaică a găsit din întâmplare canalul de televiziune și a fost încântată de ceea ce auzea acolo, printre altele și despre faptul că se vorbea despre sabbat. Ea l-a invitat și pe soțul ei să asculte. Și el s-a bucurat de mesaje. Într-o zi când mergea la mama ei, a avut îndemnul să meargă pe un alt drum la ea. Așa a văzut semnul bisericii adventiste. Ea își spunea că aceștia sunt adventiștii de la Hope Channel. Ea a vizitat în sabbat serviciul divin. Apoi l-a invitat și pe soțul ei, apoi pe mama ei. Între timp au fost toți trei botezați.

O altă experiență este despre o soră nemțoaică din Rusia. Ea a participat la cele 40 de zile de devoționale și a început să se roage pentru vecinii ei vorbitori de limbă rusă. Când i-a spus unei vecine că se roagă pentru ea, aceasta a fost foarte surprinsă și i-a spus că caută o comunitate care să țină sabbatul după Biblie. Ea și alți vecini au venit la evanghelizare. Două persoane din ele au fost botezate.

O altă experiență o implică pe Jeanne. Ea fusese în Brazilia în comunitatea baptistă și căuta în Köln o comunitatea vorbitoare de limbă portugheză. A intrat cu noi în legătură, a primit ore biblice și s-a botezat. După convertirea ei, și-a sunat rudele din Brazilia și a povestit unchiului ei, care era adventist, că acum și ea este adventistă. Pentru mama ei și frații și surorile ei și cei din comunitatea baptistă, la care mergea când era în Brazilia, înainte de a merge în Germania, această veste a fost o mare surpriză. Drept urmare rudele ei din Brazilia au mers la biserica adventistă pentru a se informa cu privire la sabbat.

Aceasta a condus la faptul că între timp au fost botezate cinci persoane în Brazilia: mama ei, două surori și alte rude. Ei se rugau acum pentru convertirea încă unei surori, care locuia în Argentina. Ea vrea să ajungă împreună cu ei în Împărăția lui Dumnezeu.

Sub conducerea lui Dumnezeu am mai făcut și alte experiențe. La primul botez au fost botezate opt persoane, câte una din următoarele țări: Italia, Germania, Peru, Brazilia, Ucraina, Venezuela, Columbia și Rusia.

În toamnă am avut din nou o evanghelizare în legătură cu cele 40 de zile devoționale. Jimmy Cardoso și soția lui, brazilieni care locuiesc în SUA, au ținut evanghelizarea. Deși această evanghelizare a durat doar o săptămână, la sfârșit am avut un botez cu patru oameni dragi. Ei erau deja înscriși la cursul de pregătire pentru botez. Au fost trei nemți și un italian.

Ambele botezuri au avut loc în comunitatea centrală din Köln, care are 400 de membri și un bazin de botez foarte frumos.

Îi mulțumim mult lui Dumnezeu că ne-a surprins așa de mult. Sunt convins că El are încă multe experiențe mai mari pentru noi. Vă rog, rugați-vă pentru noi. "João Lotze, Köln

O mijlocire vie: "La început am citit pur și simplu cartea cu cele 40 de zile. Deja de la primele pagini ale cărții am fost impresionat. Noi trebuie nu doar să ne rugăm pentru cineva, ci și să ne preocupăm de acea persoană. Aceasta face mijlocirea vie. Din păcate pentru mine, nu mai văzusem o astfel de mijlocire. O credință trăită viu! Sunt convins că aceasta este la fel de important pentru cel ce se roagă ca și pentru cel pentru care se roagă. De asemenea am fost convins deja de la început că părtășia în comunitate este astfel încurajată. Eu sper să ia naștere astfel de părtășii cum sunt descrise în ultimile capitole. Foarte sincer: a trebuit să plâng pentru că tânjeam de așa de multă vreme după o astfel de părtășie. M-a convins că, prin carte, se promova principiul "Hristos în mine" și că ne elibera de propriile realizări. Am citit câteva cărți despre "Hristos în mine", însă această carte mi se pare cea mai de ajutor. Cred că prin această carte viața de rugăciune este întărită, că părtășia în comunitate este promovată și că face mijlocirea este mai vie. Cartea îmi face speranțe pentru mine, pentru comunitate și pentru lume. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru aceasta. Ca următor pas voi studia instrucțiunile pentru cele 40 de zile, pe care le-am găsit pe www.missionsbrief.de (în limba germană), mă voi ruga pentru aceasta și voi merge mai departe unde mă va însărcina Dumnezeu."

Câteva săptămâni mai târziu a sosit încă un e-mail de la această soră: "După cum știi, am citit pur și simplu cartea. Acum, că fac devoționalele cu partenera mea de rugăciune, recunosc că sunt mult mai valoroase decât credeam atunci. Am primit răspunsuri acolo unde singură nu mai puteam progresa. Îi mulțumesc lui Dumnezeu și pentru partenera mea de rugăciune care participă activ." H.K.

Nu mai sunt sigur: "Broșura *Pași spre redeșteptare personală* m-a mișcat într-un mod ieșit din comun. ... Ca și adventist înăscut credeam că până astăzi toate iau de fapt cursul lor cel bun. Capitolul despre cele zece fecioare, dar mai ales Rom.8,9 u.p.:" Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui." m-a șocat foarte tare. Deodată nu am mai fost sigur, dacă am Duhul Sfânt și dacă lucrează în mine, deoarece "roada" corespunzătoare îmi lipsește dureros din viață. Astăzi, sabat după amiaza, am terminat de citit cântecul și o tristețe nesfârșită și profundă m-a cuprins. Atunci am citit rugăciunea, de la pagina 116 (ultima rugăciune din carte), și dorința profundă s-a născut în interiorul meu, de a primi Duhul Sfânt și ca inima mea să fie schimbată și ca Dumnezeu-Tatăl să mă formeze după voia Sa. "A.P.

A-L recunoaște pe El: "Citiseram cu câțiva timp în urmă articolul despre redeșteptare în scrisoarea misionară. Această temă mă preocupă deja de vreo trei ani. Tocmai am început să citesc *Pași spre redeșteptare personală*. Pot să spun doar AMIN la aceasta! Mă bucur să pot regăsi în rândurile tale multe din "propriile mele" gânduri! Am impresia că în comunitățile noastre ratăm ținta cu atenție. O impresie nu mă părăsește, și anume că am pierdut focusul pentru ceea ce este esențial! Cât de des nu ne preocupăm cu "ce este adevărul", "cum trebuie să trăim", sau "ce importantă este profeția" și nu vrem să spun că aceasta este greșit. Însă trecem cu vederea DE CE ne-a dat Dumnezeu aceste lucruri! Nu are adevărul ca țintă părtășia totală cu Dumnezeu? Nu ar trebui ca aceste domenii să ne ajute mult mai mult la a-L cunoaște cu ADEVĂRAT pe Dumnezeu? Nu este ținta profeției de a-L recunoaște pe EL în toată mărirea și atotputernicia Lui și să înțelegem, că dacă EL ține în mâna Sa toată lumea și o conduce, nu poate să conducă la fel și viața noastră? Ce este viața veșnică? Ioan 17,3: "Și viața veșnică este aceasta: să Te CUNOASCĂ pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu." Mirele din pildă spunea fecioarelor neînțelepte pur și simplu: "Nu vă cunoașteți! Ținta credinței noastre este să-L cunoaștem pe Dumnezeu, să avem cu EL părtășie, pentru ca EL să ne poată umple, ca atunci când EL umplea Templul (2Cron.5.13,14).

Și când ne inundă astfel, ne umple întreaga ființă, atunci nu mai suntem noi cei care trăim, ci Hristos trăiește în noi." (expeditorul necunoscut autorului.)

ASCULTĂRI UIMITOARE ALE RUGĂCIUNILOR DE MIJLOCIRE

"Cartea 40 de zile nr.2 de D. Smith este o binecuvântare incredibilă pentru mine. Oamenii pentru care mă rog experimentează, în parte, o schimbare de 180° în viața lor.

Am avut o discuție spirituală profundă cu prietenul meu în timpul celor 40 de zile. Așa a ajuns să-mi povestească faptul că viața lui a descurs altfel în ultimile săptămâni. Simte o mare nevoie să se roage, cugetă mai mult la Cuvântul lui Dumnezeu și poate să se despartă de lucruri, care erau pentru el prețioase și demne de obținut. Mi-am luat curaj și i-am împărtășit despre cartea de 40 de zile și de faptul că el este unul din cele 5 persoane pentru care mă rog. La aceasta a strigat plin de uimire pozitivă: "tu ești deci responsabil pentru totul."

O fetiță s-a hotărât să-și dedice viața 100% lui Dumnezeu. Deși cunoștea credința din copilărie, trăia fără Dumnezeu. Nu avea deloc interes în credință și era cu totul prinsă în viața lumească. Acum este cu totul schimbată; toți cei care o cunosc văd aceasta și se miră. Ea studiază acum Biblia cu mine, ia parte la programul de 40 de zile din comunitatea noastră și dorește să-i încurajeze și pe alții la o viață de credință mai serioasă.

O altă fată tânără, pentru care m-am rugat, trebuia să participe la un curs de o săptămână și pentru aceasta să fie cazată împreună ceilalți participanți la o cabană. Își făcea multe probleme gândindu-se la acel timp pe care trebuia să-l petreacă cu atât de mulți oameni străini. O zi înainte de plecarea ei am încurajat-o să se roage și i-am împărtășit că eu mă rog pentru ea deja de ceva timp. Astfel ne-am rugat împreună, ca să-L experimenteze pe Dumnezeuul păcii în această situație și să facă experiența unei ascultări a rugăciunii. În timpul cursului m-a sunat și mi-a împărtășit, cu o voce plină de încântare, ce lucruri incredibile a făcut Dumnezeu cu ea. El nu doar că i-a dăruit pacea desăvârșită ci și statornicia de a nu lua parte la distracțiile care aveau loc seara, pline de discotecă, alcool, etc.

Mă mai rog pentru aceste persoane și după cele 40 de zile, pentru că aud și văd lucruri mari, cum Dumnezeu ascultă rugăciunea statornică." A.M. (Prescurtat de autor)

INTERVENȚIA LUI DUMNEZEU CA URMARE A RUGĂCIUNII DE MIJLOCIRE

„În ultimii cinci ani pierdusem complet legătura cu o persoană foarte importantă mie. Părea că îmi ignoră mesajele. Auzisem că de trei ani nu mai merge la adunare – el crescuse în adunare – și că are o relație cu o femeie necredincioasă. L-am pus pe acest băiat pe lista mea de rugăciune, chiar dacă consideram că e imposibil să intru iar în legătură cu el pentru că locuiește la 600 km depărtare de mine și nu-mi răspundea niciodată. Totuși mă rugam pentru un semn de viață.

De scurt timp aflatam despre botezul fratelui său, care avea loc în apropierea mea și care fusese amânat „întâmplător” în perioada celor 40 de zile de rugăciune (inițial era altă dată fixată). M-am hotărât să merg acolo – și l-am întâlnit! Am putut avea o discuție foarte profundă și îmi povestea, că de o vreme încoace avea un îndemn tot mai puternic să se întoarcă înapoi la Dumnezeu, însă că îi lipsea puterea să-și schimbe stilul de viață. L-am povestit că mă rog de 20 de zile intensiv pentru el și că îl aveam și înainte pe lista mea de rugăciune. A rămas fără cuvinte, că tocmai în acea perioadă a simțit cum Dumnezeu lucrează la el.

În timpul serviciului divin, foarte spiritual, a fost foarte mișcat și când pastorul a făcut chemarea, am simțit lupta din interiorul lui. După o lungă luptă a căzut pe genunchi și a plâns. S-a predat din nou lui Dumnezeu! La sfârșitul serii mi-a povestit că se hotărâse să meargă din nou regulat la adunare și să-și lase viața schimbată. Nu se așteptase nicidecum ca sfârșitul acela de săptămână să se sfârșească în felul acesta.

Câteva săptămâni mai târziu l-am întâlnit la o conferință de misiune a tineretului, care l-a întărit și l-a zidit și mai mult. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru întorcerea unui om iubit!” M.H.

COMUNITATEA LUDWIGSBURG/BADEN-WÜRTTEMBERG

„Mai întâi am studiat împreună ca și cuplu cartea de 40 de zile și am experimentat un câștig mare personal și binecuvântare în timpul perioadei de rugăciune. Apoi am organizat de două ori pe săptămână întâlniri de rugăciune în comunitate și am citit cartea cu frații și surorile noastre. Am aflat în aceste 40 de zile foarte clar binecuvântarea lui Dumnezeu și conducerea Sa și am trăit multe minuni! Dumnezeu ne-a înviorat și ne-a deșteptat ca și comunitate: membri, care înainte nu îndrăzneau să vorbească oamenilor străini despre Dumnezeu, acum deodată vorbeau de la sine cu oamenii. Dumnezeu ne-a unit mai strâns laolaltă ca și comunitate prin faptul că ne-am rugat împreună!

Am putut avea experiențe deosebite în rugăciunea de mijlocire și în călăuzirea celor cinci persoane, pentru care ne-am rugat în cele 40 de zile. Dumnezeu lucrase în mod deosebit la aceste persoane. Tot mereu apar oameni de pe stradă la noi la serviciul divin din Sabat. La una din familii îi oferim ore de studii biblice. Au cunoscut sabatul din videouri de pe internet și din cartea *Marea Luptă* și erau deja de o vreme în căutare după o biserică.” Katja și Christian Schindler, Comunitatea Ludwigsburg (scurtat de autor).

EXPERIENȚĂ DE 40 DE ZILE

„Totul începuse cu seminarul *Pași spre redeșteptare personală*. Atunci a crescut în mine dorul de a-L experimenta pe Dumnezeu în viața de zi cu zi. Am aflat atunci despre un timp de 40 de zile de devoționale și rugăciune. Pe loc mi-a fost clar: această aventură doresc să o experimentez. Într-adevăr nu am știu ce mă așteaptă. Să găsesc partenerul de rugăciune potrivit (era o parte a programului) nu a fost greu să-l găsesc. Provocarea însă cu care mă confruntam era de a găsi timp împreună pentru 40 de zile. Ca asistentă medicală am program de lucru neregulat. Și la aceasta nu mă gândisem. Cu toate acestea Dumnezeu mi-a binecuvântat hotărârea de la bun început. Aproape cu dor așteptam acele minute prețioase, în care împărtășeam gânduri despre tema studiată și ne rugam imperios pentru Duhul Sfânt. Am constatat că rugăciunile au produs ceva în viețile noastre. Și aceasta nu am putut să o ținem pentru noi. La fiecare ocazie simțeam îndemnul să spunem despre aceasta. Pentru mine era important să motivez și pe alții să facă aceeași experiență. Efectele nu s-au lăsat așteptate. Unii membri au fost molipsiți de entuziasmul nostru. Curând s-au format și alte perechi de rugăciune. În fiecare săptămână ne bucuram să împărtășim unii cu alții cele trăite. Acest „virus” i-a molipsit și pe unii din tinerii noștri. Cele 40 de zile au luat sfârșit prea curând. Nu am vrut și nu am putut să ne oprim pur și simplu. Cu cartea *Maranata: Domnul vine* de Ellen White am continuat timpul nostru devoțional. Și Dumnezeu nu S-a lăsat mult așteptat. El ne-a dăruit încă în timpul celor 40 de zile o ascultare de rugăciune. Cineva pentru cine ne-am rugat în mod deosebit în aceste zile, a luat din nou legătura cu comunitatea după mult timp. Bucuria a fost mare. Oamenii din jurul meu mi-au devenit tot mai importanți. Nevoia mea de a aduce dragostea lui Dumnezeu mai aproape și de alți oameni a devenit tot mai puternică. Viața mea s-a schimbat. Mulți dintre noi am ajuns să ne cunoaștem și să ne înțelegem mai bine unii pe alții. Mulți iau parte la viața celuilalt și se ajută reciproc. Părtașia are pentru mine acum o cu totul altă

însemnătate. Cartea despre cele 40 de zile de timp devoțional și rugăciune de Dennis Smith a fost un mare ajutor pentru mine. Să-ți găsești un partener de rugăciune și să-L experimentezi pe Dumnezeu este mai ușor decât pare. Oamenii pe care îi avem pe suflet ne vor mulțumi.”

Hildegard Welker, Gemeinde Crailsheim, este asistentă medicală în chirurgie. (ușor scurtat de autor)

ISUS EXEMPLUL NOSTRU

În toate lucrurile Isus este modelul nostru suprem. În Luca 3:21-22 (trad, Veste cea Bună, în lb. germană) citim: „Împreună cu tot poporul s-a botezat și Isus. Imediat după aceea, în timp ce se ruga, s-a deschis cerul. Duhul Sfânt a coborât în mod vizibil asupra Lui, sub formă de porumbel, și a rămas asupra Lui.”

Ellen White spune referitor la această întâmplare: „Ca răspuns al rugăciunii Sale către Tatăl s-a deschis cerul, și Duhul Sfânt s-a coborât ca un porumbel și a rămas asupra Lui.”¹³¹

Uimitor este ce a avut loc în timpul slujirii Sale: „Dimineață de dimineață vorbea El cu Tatăl Său din ceruri. **El primea de la Tatăl zilnic un nou botez (umplere) cu Duhul Sfânt.**”¹³² Dacă Isus avea nevoie zilnic de o nouă umplere cu Duhul Sfânt, cu cât mai mult avem noi nevoie de ea!

GÂNDURI DE ÎNCHEIERE

Prin Duhul Sfânt obținem un ghid minunat pentru toate situațiile vieții și putere după bogăția slavei Sale.

Astfel ne este pregătit caracterul pentru a deveni unelte valoroase în slujba lui Dumnezeu. Consacrarea noastră zilnică și umplerea cu Duhul Sfânt vor conduce la o schimbare adevărată în viața noastră.

Domnul vrea să ne pregătească pentru timpul cel mai mare al istoriei lumii. El dorește ca noi înșine să fim pregătiți pentru revenirea Sa și ca prin puterea Duhului Sfânt să conlucrăm la încheierea lucrării evangheliei. El dorește să ne conducă biruitoari, mai departe, prin timpuri grele.

¹³¹ E.G. White, *Das Wirken des Heiligen Geistes*, Lüneburg, 2006, p.12)

¹³² E.G. White, *Signs of the Times*, www.egwwritings.org, 21.Nov.1895

Permite-I, printr-o consacrare zilnică și o umplere zilnică cu Duhul Sfânt, să-ți dăruiască o redeșteptare și o reformă personală.

Închei cu un text și o rugăciune pentru redeșteptare:

„Dacă poporul Meu ... se va smeri, se va ruga, și va căuta Fața Mea, și se va abate de la căile lui rele, - îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul, și-i voi tămădui țara.” (2 Cron.7:14)

Rugăciune: Tată din ceruri, te rog, condu-ne spre umilință. Dăruiește-ne în inimă o dorință puternică de a ne ruga și a căuta Fața Ta. Fă-ne dispuși și ajută-ne să renunțăm la căile noastre rele. Te rog împlinește Tu în noi condițiile și fă ca rezultat al făgăduinței Tale să experimentăm ascultarea rugăciunii. Iartă-ne nouă păcatele și vindecă-ne de starea noastră de căldicei sau de necredințioșia noastră. Te rog, ajută-ne să ne predăm cu totul în fiecare dimineață lui Isus și să primim prin credință Duhul Sfânt. Amin.

„O redeșteptare poate fi așteptată doar ca răspuns la rugăciune.”¹³³

„Dacă Duhul lui Dumnezeu va fi revărsat ca atunci la cincizeci, aceasta va conduce la o redeșteptare spirituală, care va găsi expresie în fapte uimitoare.”¹³⁴

¹³³ E.G. White, *Für die Gemeinde geschrieben Bd.1*, Hamburg, 1991, p.128

¹³⁴ E.G. White, *Für die Gemeinde geschrieben Bd.2*, Hamburg, 1992, p.56

777 LANȚ DE RUGĂCIUNE MONDIAL (Global Prayer Chain)

Ce este "777"? Este un lanț mondial de rugăciune, în care se roagă zi și noapte. Poporul lui Dumnezeu se roagă șapte zile pe săptămână la ora 7:00 și la ora 17:00 pentru prezența Duhului Sfânt în familiile noastre, în comunitățile noastre și în slujba noastră. Când ne rugăm la timpul dat înseamnă că prin celelalte zone de timp din toată lumea suntem uniți cu mii de alte persoane care se roagă. "Un lanț de oameni care se roagă sincer ar trebui să curpindă toată lumea ... în rugăciune pentru Duhul Sfânt." (Review ans Herald, 3.Ian.1907) www.revivalandreformation.org

APENDICE

Recomandări pentru studiu

Un sfat important: Citește această broșură – dacă este posibil - șase zile consecutiv. O cercetare pedagogică a arătat că, pentru a înțelege în profunzime așa o temă hotărâtoare pentru viața noastră, este necesar ca să citim sau să ascultăm de șase până la zece ori materialul. Fă încercarea cel puțin odată. Rezultatul te va convinge.

O profesoară a încercat aceasta : "Aceste cuvânte făcătoare de curaj nu mi-au mai dat pace :

Am vrut să experimentez acest lucru și la a treia oară m-a curpins și am simțit o mare iubire pentru Mântuitorul nostru, după care am tânjit toată viața. Am citit-o de șase ori consecutiv în două luni și rezultatul a meritat. A fost de parcă am putut simți cum ar trebui să fie când Isus ni se apropie și când putem să privim în ochii Lui curați, îndurători și plini de iubire. Această bucurie pentru Mântuitorul nostru nu am vrut să-mi mai lipsească de atunci înainte." C.P.

Am primit multe mărturii pline de încântare și mulțumire despre noua viață în Duhul Sfânt. Ele proveneau aproape toate de la cititori care s-au preocupat cu aceasta printr-o citire repetată.

Literatură la temă

În limba engleză recomandăm:

- ▶ 40 Days Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming [Book 1], Dennis Smith, Review and Herald 2009
- ▶ 40 Days Prayers and Devotions to Revive your Experience with God [Book 2], Dennis Smith, Review and Herald 2011
- ▶ 40 Days God's Health Principles for His Last-Day People [Book 3], Dennis Smith, Review and Herald 2011
- ▶ 40 Days Prayers and Devotions on Earth's Final Events [Book 4], Dennis Smith, Review and Herald 2013
- ▶ If my People Pray – An Eleven-th-Hour Call to Prayer and Revival, Randy Maxwell, Pacific Press 1995
- ▶ Revive Us Again, Mark A. Finley, Pacific Press 2010
- ▶ The radical Prayer, Derek J. Morris, Review and Herald 2008

- How to Be Filled With the Holy Spirit and Know it, Garrie F. Williams, Review and Herald 1991

CONCEPTUL DE 40 DE ZILE (40-DAYS INSTRUCTION MANUAL)

Material de ajutor pentru organizatori ai unei perioade de 40 de zile de rugăciune cu o evanghelizare în continuarea celor 40 de zile, prin folosirea cărților de 40 de zile de Dennis Smith pot fi găsite pe pagina de web: www.SpiritBaptism.org : 40 Days Instruction Manual.

EXPERIENȚE DIN VIAȚA ÎN DUHUL SFÂNT

Domnul nostru Isus a spus: „*Voi veți primi o putere, când se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori.*” (Fapte 1:8)

O rugămintă prietenească: Dacă faci experiențe prin viața în Duhul Sfânt în propria ta viață de credință sau în mărturia ta, am fi mulțumitori pentru o informare scurtă despre aceasta, trimisă lui Helmut Haubeil pentru publicarea în „Scrisoarea misionară” („Missionsbrief”). Să precizați în textul dumneavoastră dacă poate fi publicat numele întreg sau doar inițialele numelui și comunitatea. Gândește-te la faptul că experiența ta poate întări pe alții să înceapă și să crească și ei în viața cu Duhul Sfânt.

Contact:

Helmut Haubeil
Rosenheimerstr.49
D-83043 Bad Aibling / Oberbayern
E-Mail: helmut@haubeil.net

Pasi SPRE REDEȘTEPTARE PERSONALĂ

Helmut Haubeil este întreprinzător și predicator. După o perioadă de succes ca director executiv autorizat al unei companii de transporturi, a acceptat chemarea la pastorație, din partea lui Dumnezeu, la vârsta de 37 de ani și a activat timp de 16 ani în slujba bisericii. Apoi a condus căminul de bătrâni adventist din Bad Aibling (Germania). Este fondatorul și editorul unei "scrisori misionare" și de când este în pensie este implicat în măsură importantă în formarea unei lucrări misionare pentru Asia centrală și India.

*De ce nu flămânzim și însetăm noi după darul
Duhului Sfânt, deși primim prin El putere?
De ce nu vorbim despre aceasta, nu ne rugăm pentru
aceasta și nu predicăm despre aceasta?*